

അനംഗരംഗം—സംഖ്യാഖ്യാനം.

വിഷയാനുക്രമണിക.

വന്ദനശ്ലോകം	ഭാഗം 1
അവതാരിക	2
പ്രഥമസ്ഥലം—സ്മീലക്ഷണം	
(1) പത്മിനീലക്ഷണം	3
(2) ചിത്രീണീലക്ഷണം	4
(3) ശംഖിനീലക്ഷണം	5
(4) ഹസ്തിനീലക്ഷണം	7
(5) ഇവരുടെ സുഖതിമികൾ	7
(6) അഭിപ്രായം	8
(7) കാമദേവന്റെ സഞ്ചാരസ്ഥലങ്ങൾ	9
(8) ഭൂമികളുടെ സന്തോഷസമയം	9
ദ്വിതീയസ്ഥലം	
(1) ചന്ദ്രകല	11
(2) പത്മിനി-ശശികല	14
(3) ചിത്രീണി	15
(4) ശംഖിനി	17
(5) ഹസ്തിനി	19
തൃതീയസ്ഥലം—ശശമൃഗ്യാഭിഭേദം	
(1) ശശസപത്രപം	21
(2) വൃഷലക്ഷണം	27
(3) അശപലക്ഷണം	28
(4) മൃഗീലക്ഷണം	29
(5) ബന്ധവാലക്ഷണം	30
(6) കരിണീലക്ഷണം	32
ചതുർത്ഥസ്ഥലം—സാമാന്യധർമ്മം	
(1) പ്രകൃതിലക്ഷണം	36
(2) ദൈവസത്പാദികൾ	37

(3) നാശമേതു	40
(4) വൈരാഗ്യമേതു	41
(5) വിരക്തലക്ഷണം	4
(6) ഭോജനാഭിവൃദ്ധി	43
(7) യോനിസ്വരൂപം	43
(8) രതാഭിലാഷലക്ഷണം	46

പഞ്ചസ്ഥലം - ദേശനിയമങ്ങൾ

(1) മദ്ധ്യദേശത്തിലെ സ്ത്രീകൾ	48
(2) മാളവദേശത്തിലെ സ്ത്രീകൾ	48
(3) ആഭിരദേശത്തിലെ സ്ത്രീകൾ	48
(4) ലാടദേശത്തിലെ സ്ത്രീകൾ	49
(5) കണ്ണാടകം - ആന്ധ്രം ,,	49
(6) കോസലം ,,	50
(7) പാടലിപുത്രം - മഹാരാഷ്ട്രം ,,	50
(8) വംഗം - ഗൗഡം - ഉൽക്കലം ,,	51
(9) കാമരൂപം - നവവാസം, ഗുജ്ജരം ,,	52
(10) സിന്ധു, അവന്തി, ബാൽഹികം, തീരഭൂതം ,,	53
(11) പുഷ്പപുരം, ചേരിതലിംഗം, മലയം, ദ്രാവിഡം, സൗവീരം ,,	54
(12) കാഞ്ചോജം, പെരണ്ണൂർ, പാട്ടാർ, ഗാന്ധാരം, കാശ്മീരം, ജേഹൂർ ,,	55

പഞ്ചസ്ഥലം - വിവാഹാദൃശ്യങ്ങൾ

(1) കന്യകാലക്ഷണം	57
(2) കന്യാഭൂഷണം	58
(3) ജാമാതൃലക്ഷണം	60
(4) ജാമാതൃദോഷം	60
(5) പരസ്മീഗമനനിഷേധം	61
(6) അഗമ്യകൾ	63
(7) ഭൂതം	64

(8) സുഖസാദ്ധ്യലക്ഷണം	65
(9) അനുരാഗിണീലക്ഷണം	66
(10) ദുസ്സാദ്ധ്യലക്ഷണം	68
(11) നിര്യസ്ഥാനം	69
(12) വിഹിതപ്രദേശം	69

സപ്തമസ്ഥലം

(1) ഖാമ്യസംഭോഗവിധാനം	70
(2) പരിവേഷനങ്ങൾ, ഗുഡലക്ഷണങ്ങൾ, തിലതണ്ഡു ലലക്ഷണങ്ങൾ	71
(4) ലക്ഷണങ്ങൾ - ലലാടിക - ജാഘന - വിധുക, ഉത്തപ, ക്ഷീരനിര പരിവേഷിത,	71-72
(4) ചുംബനം - ചിളിതം, സ്തരിതം, പണ്ഡിതാവ്യം, തിയ്യക്, ഉത്തരോഷം, സംജ്ഞകം, വക്ത്രം, സംപുടം, പ്രതിബോധം, സമോഷം	73-77
(5) നഖദാനവിധി	78
ക്ഷുരിതം - അലംചത്രം, മണ്ഡലം, വ്യാഖ്യാനം, മയൂരപാദം, ശരം, ഉല്പലപത്രം,	79-81
(6) രദവിധാനം	
ഗുഡകം, ഉൽസുകം, പ്രവാളമണി, ബിന്ദുമാല, ഖണ്ഡാർദ്രകം, ക്രോഡചക്രം, കേശഗ്രഹണം, ഭജംഗവല്ലിക, കാമാവതംസം, സമഹസുകം, ര മാംഗവജുകം	82-86

അഷ്ടമസ്ഥലം - സുരതഭേദങ്ങൾ

സമപാദം, നാഗരം, ത്രൈവിക്രമം, വ്യോമപ ദം, സുരവജം, ദാരകം, സൗമ്യം, ജംഭിതം, പിഷ്ടകം, വേണുവിദാരിതം, ഭുഗകം, സ്തരിതം, അതിവീണം,	89-93
(2) തിയ്യഗ്വന്ധം സംപുടം, കർക്കടം	95-96
(3) ഉപവിഷ്ടവന്ധം	97
(4) ഉത്ഥിതവന്ധം	

നവമസ്ഥലം

(1) ഭാവണവിധി	111
(2) നൂറുഭനം	114
(3) പുരുഷപൗഷ്ടകം	117
(4) ലിംഗസ്ഥൂലീകരണം	121
(5) യോനിസങ്കേരചം	123
(6) യോനിസംസ്കാരം	125
(7) ലോമശാതനവിധി	126
(8) നഷ്ടപുഷ്പസമുച്ചയവിധി	127
(9) പുഷ്പാധികൃതിവാരണം	128
(10) ഗർഭാധാനവിധി	128
(11) ഗർഭസുരഭനവിധി	130
(12) സുഖപ്രസവവിധി	131
(13) വന്ധ്യാതപാപാഭനവിധി	133
(14) കേശശേഷതീകരണം	137
(15) മുഖകണ്ടകഹരണം	137
(16) കചസംസ്കാരം	139

ദശമസ്ഥലം

(1) വശീകരണാദികം	141
(2) തിലകവശീകരണവിധി	141
(3) അഞ്ജനവിധി	143
(4) ചൂണ്ണവിധി	144
(5) ഭക്ഷണവിധി	144
(6) ലേപനവിധി	145
(7) ധൂപവിധി	146
(8) അംഗരാഗാദികം	149
(9) സ്ഥാനീയസുഗന്ധി	150
(10) സാമാന്യസുഗന്ധി	151



അ ന ങ്ങ ര ങ്ങ ങ്ങ

(സപ്താഷ്ടാനം)

വന്ദനശ്ലോകം.

അതിലളിതവിലാസം വിശ്വചേതോനിവാസം
സമരകൃതവികാസം ശംഖരാവ്യപ്രണാശം
രതിനയനവിരാമം സന്തതഞ്ചാഭിരാമം
പ്രസഭവിജിതരാമം ശർഭം നൈമി കാമം.

അ വ ത ങ്ങ ങ്ങ

ലോഡീവംശാവതംസാ ഹതരിചവനിതാ-

നേത്രവാരിപ്രകൃത-

പ്രാദർഭൂതാശുസിന്ധുസ്തീമിതവരയശോ-

ലീലയാ പ്ലാവിതാത്മാ

തത്പത്രഃ പൂതകിത്തേരഹമദൃവതേഃ

കാമസിദ്ധാന്തവിദപാൻ

ജിയാപ്തീലാഡവാഃ ക്ഷിതിപതിമകുടൈർ-

ഘൃഷ്ടപാദാരവിന്ദഃ

തസ്യൈവ കൌതുകനിമിത്തമനംഗരംഗ-
 ഗ്രന്ഥം വിലാസിജനവല്ലഭമാതനോതി
 ശ്രീമാനഹാകവീരശേഷകലാവിദഗ്ദ്ധഃ
 കല്യാണമല്ല ഇതി ഭൂപമണിജ്വലസപി.

മതാനി ദൃഷ്ട്വാ ബഹുശോ മുനീനാം
 തത്സാരമാദായ നിരൂപയാമി
 അതോംഗനാകേളികലാനുരാഗൈഃ
 ഗ്രാഹ്യസ്സഭായം പുരുഷസ്വപഭാവാൽ.

നിസ്സാരേ ജഗതി പ്രവഞ്ചസദൃശേ
 സാരം കുരംഗീദൃശാ-
 മേകം ഭോഗസുഖം പരാത്ഥപരമാ-
 നന്ദേന തുല്യം വിദഃ
 തജ്ജാത്യാദിവിവേകമൂഢമനസ്സോ
 ലബ്ധ്വാപി നാനംഗനാ-
 സ്സംവിന്ദന്തി ന കാമതന്ത്രവികലാഃ
 പശ്വാദിവന്മാനശഃ

പ്രഥമസ്ഥലപ്രാരംഭഃ.
 സ്രീലക്ഷണം.

പത്മിനി ചിത്രിണി ചാഥ ശംഖിനി ഹസ്തിനി തതഃ
 ക്രമാച്ചതുലാം നാരിണാം ലക്ഷണാനി ബ്രൂവേധുനാ.

പുവ്വപുവ്വതരേ താസു ശ്രേഷ്ഠാ തല്പക്ഷ്ച ചക്ഷ്വരേ. ൧

സാരം:—പത്മിനി ചിത്രിണി ശംഖിനി ഹസ്തിനി
എന്നിപ്രകാരം സ്ത്രീകൾ നാലുതരത്തിലാകുന്നു. അവരു
ടെ ലക്ഷണം മുറയ്ക്കു പറയാം. ആദ്യമാദ്യം പറഞ്ഞവർ
ശ്രേഷ്ഠകളാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

പത്മിനീലക്ഷണം.

പ്രാന്താരകതകരംഗശാബനായനാ
പൂണ്ണേന്ദുകല്പാനനാ
പീനോത്തംഗകചാ ശിരീഷമുദിലാ
സ്വപ്ലാശനാ ഭക്ഷിണാ
രഘ്വപാഞ്ചോജസുഗന്ധികാമസലിലാ
ലജ്ജാവതീ മാനിനീ
ശ്യാമ കാപി സുവണ്ണചമ്പകനിഭാ
ദേവാദിപൂജാരതാ. ൨

ഉന്നിദ്രാഞ്ചജകോശതുല്യമദന-
ച്ഛത്രം മരാളസ്വപനാ
തന്വീ ഹംസവയുഗതിസ്സുലളിതം
വേഷം സദാ ബിഭൃതീ
മദ്ധ്യം ചാപി വലിത്രയാങ്കിതമസൗ
ശുക്ലാംബരാകാംക്ഷിണീ
സുഗ്രീവാ ശുകനാസികേതി ഗദിതാ
നാഞ്ചൂത്തമാ പത്മിനി. ൩

സാരം:—അരികുചവന്ന മാൻപേടയുടെ കണ്ണു
 പോലെയുള്ള കണ്ണുകളും പുണ്യചന്ദ്രനെപ്പോലുള്ള മുഖ
 വും തടിച്ചുരുണ്ട് ഉയന്ന മലകളും നെന്മേന്തിചാകയുടെ
 പുഷ്പംപോലെ മുദ്രവായ ശരീരവും മിതമായ ഭക്ഷണവും
 താമരപ്പവിന്റെ സുഗന്ധത്തോടുകൂടിയ സുരതജലവും
 സകല കർമ്മങ്ങളിലും സാമത്ത്വവും ലജ്ജയും അഭിമാന
 വും ചമ്പകപ്പവിന്റെ നിറവും ദേവന്മാരിലും ഗുരുക്കന്മാ
 രിലും ഭക്തിയും വികസിച്ച താമരപ്പുഷ്പംപോലെയുള്ള
 യോനിയും അരയന്നത്തിന്റെ നടപ്പും മനോഹരവേഷ
 ൽ ആഗ്രഹവും വലികളോടുകൂടിയ ഉദരവും വെളി
 ത്തവസ്രത്തിൽ താല്പ്യവും നല്ല കഴുത്തും കിളിച്ചുണ്ടു
 പോലുള്ള മൂക്കും ഉള്ള സ്ത്രീ ഉത്തമയായ പത്മിനി ആ
 കുന്നു.

ചിത്രീകരിക്കണം.

തപംഗീ ഗജഗാമിനീ ചപലദുക
 സംഗീതശില്പാനപിതാ
 നോരസാ ച ബുദ്ധത്തരാമ സുകൃശാ
 മദ്ധ്യേ മയൂരസ്വരാ
 പിനശ്രോണിപയോധരാ സുലളിത
 ജംഘേ വഹന്തീ കൃശേ
 കാമാഭോ മധുഗന്ധ്യമോഷ്ടമവി സാ
 തുച്ഛോന്നതം വത്സലാ.

കാമാഗാരമസാസ്രലോമസാഹിതം
 മദ്ധ്യേ മുദ്രപ്രായശോ.

ബിതൃപ്തസിതഞ്ച വത്തുളമഥോ

രത്നംബനാഡ്യം സദാ

ഭംഗി ശ്യാമളകന്തളാഥ ജലജ-

ഗ്രീവോപഭോഗേ രതാ

ചിത്രാസക്തമതീ രതേല്പരചികാ

ജ്ഞയാംഗനാ ചിത്രിണീ.

3

സാരം:—കൃശഭേദവും മരിച്ച ആനയുടേതുപോലു

ള്ള നടപ്പും ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണുകളും സംഗീ

തത്തിൽ ആഗ്രഹവും ഇടത്തരമായ പൊക്കവും കെട്ടി

യ മദ്ധ്യവും മയിലിന്റെ ശബ്ദവും തടിച്ച മുലകളും പൂ

ഷ്ടവും മനോഹരങ്ങളായ മുഴക്കാലുകളും തേനിന്റെ ഗ

ന്ധത്തോടുകൂടിയ സുരതജലവും മലർ ചുണ്ടും അധികം

രോമമില്ലാത്തതും മദ്ധ്യത്തിൽ മുട്ടുതപവും വൃത്താകൃതിയുമു

ള്ള യോനിയും കറുത്ത തലമുടിയും ശംഖുപോലുള്ള കഴു

ത്തും ബാഹ്യഭോഗത്തിൽ ആസക്തിയും ചിത്രവസ്ത്രാഭി

കളിൽ താല്പര്യവും സുരതത്തിൽ അഭിരുചി കുറവുമുള്ള

സ്രീ മദ്ധ്യമായ ചിത്രിണി ആകുന്നു.

ശംഖിനീലക്ഷണം.

ദീർഘം ബാഹുശിരഃ കൃശം പൃഥുമഥോ

ഭേദം വഹന്തി തഥാ

പാദൌ ദീർഘതൌ കടിഞ്ച ബുദ്ധതീം

സ്വപ്തസ്തനീ കോപിനീ

ഗുഹ്യം ക്ഷാരവിഗന്ധിനാ മദജലേ-
 നാല്പേന സാന്നിദം ക്കൈ-
 രാനിതം കുടിലേക്ഷണാ ദൃതഗതി-
 സ്സന്തപ്തഗാത്രാ ദൃശം.

സംഭോഗേ കരജക്ഷതാനി ബഹുശോ
 യജ്ഞത്വനംഗാകുഃ
 ന സ്തോകം ന ച ഭൂരി ഭക്ഷതി സദാ
 പ്രായോ ഭവേൽ പിത്തളം
 സ്രഗപസ്രാണുജണാനി പാഞ്ചരതി ദയാ-
 ഹിനാച പൈശ്വന്യഭാക്
 പിംഗാ ദൃഷ്ടമനാശ ചർമ്മരമഹാ-
 രൂക്ഷസ്വരാ ശംഖിനീ.

സാരം:—അധികം മെലിഞ്ഞതും തടിച്ചതുമല്ലാത്ത
 ശരീരവും നീളം കൂടിയ കൈകാലുകളും തടിച്ച കുടിപ്ര
 ദേശവും കൃശങ്ങളായ മുലകളും കോവഭാവവും ഉല്പവ
 ഉള്ളതിന്റെ ഗന്ധത്തോടുകൂടിയ സുരതജലവും രോമങ്ങ
 ഉൽ മുടപ്പെട്ട യോനിയും കുടിലങ്ങായ ദൃഷ്ടികളും സ
 ദാ ഉണ്ണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദേഹവും ധൃതഗതിയിലുള്ള
 പോക്കും സംഭോഗാവസരത്തിൽ നഖക്ഷതങ്ങൾ ഉണ്ടാ
 കുന്നതിൽ താല്പ്യവും ഏറക്കുറച്ചിൽ കൂടാത്ത ഭക്ഷ
 ണവും പിത്തപ്രകൃതിയും ചുവന്ന പുഷ്പങ്ങളിലും വസു
 ങ്ങളിലും ആഗ്രഹവും ദൃഷ്ടമനസ്സും കഴുതയുടെ ശബ്ദം

ത്തിന്നു തുല്യമായ കരോരശബ്ദവും ഉള്ള സ്രീ ശംഖിനി
ആകുന്നു.

ഹസ്തിനീലക്ഷണം.

സ്ഥലാ പിംഗലകുന്തളാ ച ബഹുഭക്
കൂരം രൂപാവഞ്ജിതാ
ഗൌരാംഗീ കുടിലാംഗുലികചരണാ
ഹൃസ്വാ നമൽകന്ധരാ
ബിഭൃത്യേഭമദാംബുഗന്ധി രതിജം
തോയം ഭൃശം മന്ദഗാ
ഭിസ്സാദ്ധ്യാ സുരതേതിഗൽഗദരവാ
സ്ഥലോഷ്ടികാ ഹസ്തിനീ.

വ

സാരം:—തടിച്ച ഭേദവും ചെമ്പിച്ച തലമുടിയും
ബഹുഭക്ഷണവും ലജ്ജയില്ലായ്മയും വെളുത്ത നിറവും നീ
ളം കൂടി വളഞ്ഞ കൈവീരലുകളും പാദങ്ങളും പൊക്ക
ക്കുറവും അകത്തോട്ടു വളഞ്ഞ കഴുത്തും ആനയുടെ മദ
ജലത്തിന്റേതുപോലുള്ള ഗന്ധത്തോടുകൂടിയ സുരതജല
വും സദാ സാവധാനത്തിലുള്ള നടപ്പും സുരതത്തിൽ തു
ഷ്ടി പ്രാപിക്കാത്ത അവസ്ഥയും ഗൽഗദവാക്യവും ഉള്ള
സ്രീ ഹസ്തിനി ആകുന്നു.

പത്മിനി മുതലായവരുടെ
സുഖതിഥികൾ.

വേദാക്ഷീനുശരപ്രസംഖ്യതിഥയഃ
പ്രോക്താ നളിന്ത്യാ രതേ

ഭോഗ്യാദിത്യദേശത്തുസംഖ്യതിമിഷു
 പ്രീതാ ഭവേച്ചിത്രിണീ
 തദ്രാഢോധിഗുണാസമേഷു തിമിഷു
 പ്രായോ ദുവേച്ഛംഖിനീ
 രാകാദിശ്ചതുർഗ്ഗിഗ്രഹമിതാ-
 സ്വേപതി ദ്രവം ഹസ്തിനീ.

൯

സാരം:—പ്രഥമ, ദ്വിതീയ, ചതുർത്ഥി, പഞ്ചമി
 ഈ തിമികൾ പത്മിനീസംഭോഗത്തിനും ഷഷ്ഠി, അഷ്ട
 മി, ദശമി, പാദശി ഇവ ചിത്രിണീസംഭോഗത്തിനും തൃ
 തീയ, സപ്തമി, ഏകാദശി, ത്രയോദശി ഇവ ശംഖിനീ
 സംഭോഗത്തിനും നവമി, ചതുർഗ്ഗി, വാദ്യം രണ്ടും ഇവ
 ഹസ്തിനീസംഭോഗത്തിനും ശുഭങ്ങളാകുന്നു.

വേറെ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം.

ബ്രഹ്മാഖ്യേനുമയാഖ്യയുഗ്മതിമയഃ
 ഖ്യാതാ നളിന്ദ്യാ രതേ
 വൈലസ്ത്യാസ്ത്രരസാഷ്ടഭാസ്തരതിമൗ
 പ്രീതാ ഭവേച്ചിത്രിണീ
 തദ്രാഢോധിഗുണാസമേഷു തിമിഷു
 സ്വാച്ഛംഖിനീ മോദിതാ
 ശേഷാഃ സ്വസ്ത്രരതോത്സവേഷു കരിണീ-
 ജാതേഃ സ്രിയഃ പ്രീതയേ.

൧൦

സാരം:—ദ്വിതീയ, വെളുത്തവാദ്യം, സപ്തമി ഈ
 തിമികളിൽ പത്മിനിയും, ദശമി, ഷഷ്ഠി, അഷ്ടമി, പാ
 ദശി, ഈ തിമികളിൽ ചിത്രിണിയും ഏകാദശി, തൃ

യോദശി, സപ്തമി, ചതുർത്ഥി ഈ തിഥികളിൽ ശംഖാനി
യം ശേഷമുള്ള തിഥികളിൽ ഹസ്തിനിയും ആയ ജാതിക
ളിൽ പെട്ട സ്രീകൾ സത്തുഷ്ടകളായി തീരുന്നതാണ് എ
ന്നു വേറെ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(കാമദേവന്റെ സഞ്ചാരസ്ഥലങ്ങൾ)

അംഗുഷ്ഠ പദഗുൽഫജാതജഃഘനേ

നാഭൌ ച വക്ഷഃസ്തനേ

കക്ഷേ കണ്ഠകപോലദന്തവസനേ

നേത്രോളികേ മൂർദ്ധ്വനി

ശുക്ലാശുക്ലവിഭാഗതോ മുഗദശാ-

മംഗേഷപനംഗസ്ഥിതീ-

ത്രാർദ്ധധോഗമനേന വാമപദതഃ

വക്ഷഃപയേ ലക്ഷയേൽ.

൧൧

സാരം:—പെരുവിരൽ, പാദം, നരിയാണി, മുട്ട്,
ഗുഹ്യസ്ഥലം, നാഭി, മാർദ്ദ്വ, സ്തനം, കക്ഷം, കഴുത്തു, ക
വിരത്തടം, ചുണ്ടു്, കണ്ണു്, നെറ്റി, ശിരസ്സു്, ഈ അ
വയവങ്ങളിൽ ക്രമേണ വെളുത്തപക്ഷത്തിൽ പെരുവി
രൽ തുടങ്ങി മുകളിലേക്കും, കറുത്തപക്ഷത്തിൽ ശിരസ്സു
മുതൽ കീഴ്പോട്ടും കാമദേവൻ സഞ്ചരിക്കുന്നു.

(സ്രീകളുടെ സന്തോഷസമയം)

രാത്രൗശ്ചതുർത്ഥചരണേ നളിനീ ഭവതാം

സംയാതി ചിത്രദയിതാ പ്രഥമേ യാമേ

പ്രിയൈ തൃതീയചരണഃ ഖലു ശംഖിനിനാം
നക്തം ദിനാഭ്യർത്ഥം ഹസ്തിവധുജനാനാം.

൧൨

സാരം:—രാത്രിയുടെ നാലാംയാമത്തിൽ പത്മിനി
ക്കും മൂന്നാംയാമത്തിൽ ശംഖിനിക്കും ആദ്യയാമത്തിൽ
ചിത്രിണിക്കും സന്തോഷമുണ്ടായിട്ടു ദ്രവതപം ഭവിക്കുന്നു;
എന്നാൽ ഹസ്തിനിക്കാകട്ടെ രാത്രി മുഴുവനും വകയിൽ
പാതിയും വേണ്ടിവരുന്നു.

രജനീസുരതേഷു പത്മിനീ
ന സുഖം യാതി നിസർഗ്ഗതഃ കപചിൽ
ദിചസേശസുയോഗതോവി സാ
വികസത്യംബുജിനീ യഥാ രവേഃ.

൧൩

സാരം:—രാത്രിയിലേ സുരതംകൊണ്ടു പത്മിനിക്കു
തൃപ്തിയുണ്ടാവുന്നതല്ല; ആയതു സ്വഭാവസിദ്ധവുമാകുന്നു.
എങ്ങനെയെന്നാൽ, താമരപ്പൊക്കു പൂണ്ണമായി വികസി
ച്ച ശോഭയെ പ്രാപിക്കുന്നതു സൂര്യപ്രകാശം നല്കുവോ
ലെ ഉള്ള സമയത്താണല്ലോ; അതുപോലെതന്നെ പ
ത്മിനിയും.

അനംഗരംഗത്തിൽ പത്മിനി മുതലായവരുടെ
ജാതിവർണ്ണമെന്ന പ്രഥമസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു.

ദിതീയസ്ഥലപ്രാരംഭഃ

—

പത്മിനി മുതലായവരുടെ ചന്ദ്രകലയേപ്പറ്റി പാ

യുനഃ—

സീമന്താക്ഷ്യധരേ കപോലഗളകേ

കക്ഷാക്ഷചോരസ്ഥലേ

നാഭിശ്രോണിവരാംഗജാനവിഷയേ

ഗുൽഫേ പദേംഗാഷ്ടകേ

കൃഷ്ണാകൃഷ്ണവിഭാഗതോ മനസിജ-

സ്തിഷ്ഠേൽ ക്രമാദ്യോഷിതാം

വാമാംഗേഷപധ ഊർദ്ധ്വതോഭിഗമനാ-

ന്മാസന്ധ്യ പക്ഷപയേ.

പ

സാരം:—ഉച്ചി, കണ്ഠ, അധരം, കവിഠത്തടം, കഴുത്തു, കക്ഷം, കചം, മാർദ്, നാഭി, പുഷ്പം, യോനി, മുട്ട്, മടമ്പ്, പാദം, പെരുവിരൽ ഈ പതിനഞ്ചു സ്ഥലങ്ങളിലായി കാമദേവൻ ക്രമേണ സഞ്ചരിക്കുന്നു. അതായതു കറുത്തപക്ഷത്തിൽ ഉച്ചിമുതൽ കീഴേ പോട്ടം, വെളുത്തപക്ഷത്തിൽ പെരുവിരൽമുതൽ മേല്പോട്ടം സ്ത്രീകളുടെ ഇടത്തുവശത്തെ അവയവങ്ങളിൽ കാമദേവൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

സീമന്തേ കരജക്ഷതം ച നയനേ

ഗണ്ഡേ ച സംചുംബനം

ദന്തേനാധരഖണ്ഡനം ച നഖരൈഃ

കക്ഷാംസകണ്ഠാൻ ലിഖേൽ

ശ്രോണിഞ്ചാമ കുചം കരേണ സുദൃഡം
ഏഹ്ണിത നാഭോ പുനഃ
സന്ദദ്ധ്യാതു ചഃപടികാം സ്മരഗൃഹേ
മാതംഗലീലായിതം.

൨

കുശ്യാദക്ഷസി താഡനം ച ശനൈക-
മുഷ്ടിംസ കൃത് ബുദ്ധിമാൻ
ജാനപംഗുഷുപദേഷു ഗുൽഫവിഷയേ
തൈരാത്മഃനാ ഘാതനം
ഇത്ഥം ചന്ദ്രകലാപ്രദീപനവിഭോ
രാഗാനപിതാം ഭോഗിനീം
നിത്യം സ്വീയചശം കുരംഗനയനാം
വിന്ദന്തി സൗഖ്യം പരം.

൩

സാരം:—ഉച്ചിയിൽ നഖക്ഷതം ഏർപ്പിക്കുകയും
കണ്ണുകളിലും കവിൾത്തടത്തിലും ചുംബിക്കുകയും ദന്ത
ഭേദമുണ്ടാക്കുകയും അധരങ്ങളെ മുറുപ്പുത്തുകയും കണ്ണു
തോൾ കഴുത്ത് ഈ അംഗങ്ങളിൽ നഖംകൊണ്ടു ചൊ
രിയുകയും പുഷ്പത്തിലും കുചങ്ങളിലും നിദ്രയും മറ്റിക്കുക
യും നാഭിയിൽ അടിക്കുകയും യോനിയിൽ കരികരലില
യെ ചെങ്കുഴിയും മാറിടത്തിൽ കൈചുരുട്ടി പതുക്കെ താ
ഡിക്കുകയും, മുട്ടു ചെരുവിൽ പാദം മടമ്പു ഇതുകളിൽ
താഡനംചെയ്യുകയും, കൂടാതെ ഇതുകളേക്കൊണ്ടു തന്നെ
ത്താൻ താഡനം ഏർപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആയതു സ്രീ
കുമാർ ഉദ്ദീപനകാരണവും അത്യാനന്ദപ്രദവുമായി

ത്തിരും. ഇതുകൊണ്ടു സ്രീകൾ വശത്താവുകയും പുരുഷൻ സുഖമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(അഥ താസാമേവ പൃഥക് ശശികലോച്യതേ)

ഇനി കാരോരുത്തർക്കും വെച്ചേറെ ശശികലയെ ചൊല്ലുന്നു. അതിൽ ആദ്യം പത്മിനിയുടെ ചന്ദ്രകല:—

കണ്ഠ സംശ്ലിഷ്ട ഗാഢം മുദുകരജചയം
ഗണ്ഡപാള്യം നിതംബേ
പുഷ്പോ പാശോപാദരേ വൈ വിദധഭഗമ രദൈഃ
ഖണ്ഡയൻ ദന്തവാസഃ
പ്രേമിണാ ചുംബൻ ലലാടം വപുഷി ചജനയൻ
രോമഹർഷം നിതാന്തം
സീൽക്കാരാകാരവക്ത്രാം പ്രതിപദി നളിനീം
ഭാവയേത്താം വിദധാഃ

സാരം:—കഴുത്തിൽ ദൃഢമായി ആശ്ലേഷിക്കുകയും കവിൾത്തടങ്ങളിലും പുഷ്പത്തിങ്കലും ഇരുവശങ്ങളിലും വയറിൽ അല്പമായ നഖക്ഷതങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുകയും അധരത്തെ കടിച്ചു മുറിപ്പെടുത്തുകയും നെറ്റിയിൽ സ്നേഹപാരവശ്യത്തോടെ ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു ശരീരം മുഴുവൻ രോമാഞ്ചമുണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ സീൽക്കാരം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പത്മിനിജാതിസ്രിയെ പ്രതിപദിപ്പാസത്തിൽ രമിപ്പിക്കണം.

സംചംബു ദന്തവസനം ജഘ്നേ കപോലേ
പാദപയേ സ്തനയുഗേ ച നഖാനി ദന്തപാ
പ്രായഃ പ്രബുദ്ധമദനാം യുഗളാഖ്യതിത്വ്യാം
കാമീ നയേദ്ഭവവശം നളിനീം സമഛാം.

സാരം:—അധരത്തിൽ ചുംബിക്കുകയും പൂഷം, ക
വിരത്തടം, പാദങ്ങൾ, മുലകൾ ഇതുകളിൽ നഖക്കു
ങ്ങൾ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു പ്രായേണ മദനാത്
യായിരിക്കുന്ന പത്മിനിയെ കാമിയായവൻ ദ്വിതീയ
യിൽ രമിപ്പിക്കണം.

ഗാഢാലിംഗനപൂർവ്വകം കചയുഗം

സംഖീഡ്യ ദന്തമൂലം

ദഷ്ടപാ ചാശു രദൈരഥോരുഹലകേ

യജ്ഞന്നഖാന്ത്യാദരാൽ

ദോമ്ബലേ സമസാസക്തന്നഖപദം

കുർവ്വംശ്ചതുത്വ്യാം തിഥൌ

കാമം സംപ്രതിരോധ്യ ചന്ദ്രകലയാ

കുശ്യാന്നിജാം പത്മിനീം.

സാരം:—മുറുകെ കെട്ടിപ്പണൺകൊണ്ടു മുലകളെ
മട്ടിക്കുകയും അധരത്തെ കുടിക്കുകയും തുടകളിലും കണ്
ത്തിലും കുടക്കൂടെ നഖക്കുത്തങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെ
യ്തിട്ട് അമൃതകലയാൽ കാമദേവനെ തടുത്തുനിറുത്തി ച
തുർത്ഥിയിൽ പത്മിനിയെ വശത്താക്കിച്ചെയ്യണം.

ദഷ്ടപാധരം തദനു വീനകചൌ വിമദ്വ്യ

പ്രായേണ ചു ചുകയുഗം പരിചംബു രാഗാൽ

കേശാശ്വ ദക്ഷിണകരേണ വികൃഷ്ട മന്ദം
കർമ്മാൽ സുവിഹപലതനം കില പഞ്ചമീഷു. ൭

സാരം:—അധരത്തെ ക്കിട്ടിച്ചുകൊണ്ടും തടിച്ച മു
ലകളെ മറ്റിച്ചുകൊണ്ടും സ്തോമപുരസ്സരം മുലക്കണ്ണുകളെ
ചുംബിച്ചുകൊണ്ടും ഇടത്തുകയ്യാൽ തലമുടി വിടർത്തു
കൊണ്ടും പത്മിനിയെ അവശയാക്കി പഞ്ചമിയിൽ ര
മിപ്പിക്കണം.

(അഥ ചിത്രീണ്യശ്ചന്ദ്രകലാ)

അനന്തരം ചിത്രീണിയുടെ ചന്ദ്രകല:—

അധരം പരിചുംബ്യ കന്ധരാ-

മഥ സംശ്ലിഷ്യ നഖൈർനിതംബകം

വിലിഖൻ ഭൂതമേവ ചിത്രീണീം

നന്ദ ഷഷ്ടാം ദ്രവതാം നയേന്നരഃ. ൮

സാരം:—അധരത്തെ ചുംബിച്ചും കഴുത്തിൽ മുറു
കെ പുണർന്നും നഖങ്ങൾകൊണ്ടു നിതംബത്തിൽ ക
ണ്ഡൂയനം ചെയ്തും ചിത്രീണിയെ ഷഷ്ടിയിൽ രമിപ്പി
ക്കണം.

കണ്ഠേ സംപരിരഭ്യ ബാഹുലതയാ

നാഭിം ലിഖൻ പാണിഭജഃ

ദേഷ്ടവാ ചാഥ രദോദം സപുളകം

ഗുണനരോജഭവം

കർമ്മ മന്ദമന്ദിരേ കരികര-

ക്രീഡായിതം ബുദ്ധിമാൻ

അഷ്ടമൃഗം സ്മരവാനിനീജ്വരവതിം
കുഷ്ഠാച്ച ചിത്രപ്രിയാം.

൯

സാരം:—ഒരു കൈകൊണ്ടു കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടി
ച്ചും നഖങ്ങളെക്കൊണ്ടു നാഭി ചൊരിഞ്ഞും ചൂണ്ടു കടി
ച്ചും രോമാഞ്ചമുണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ മലകളെ മട്ടി
ച്ചും യോനിയിൽ കരികരലീല ചെയ്തും ബുദ്ധിമാനായ
പുരുഷൻ അഷ്ടമിയിൽ ചിത്രീണിയെ സ്മരജലം താനേ
ഒഴുകത്തക്കവിധത്തിൽ ആക്കി രമിപ്പിക്കണം.

കണ്ണോരഃസ്തനമദ്ധ്യയഷ്ടിമദനാ-

ഗാരേഷു കട്ട്യാം തഥാ

കാമിന്ത്യാ നിജവാമവണികമലം

കാന്തസ്സമാലോഭയൻ

ഗ്രീവാം പാണിരഹൈല്പിഖംശ്ച ശനകൈ-

ശ്ചുംബൻ ലലാടം ഭൃശം

കുഷ്ഠാദാശു വിസൃഷ്ടമന്മഥജലാം

രാമാം ദശമ്യാം തിടഥൗ.

൧൦

സാരം:—ചെവി, മാറ്, സ്തനം മദ്ധ്യം, യോനി,
കടിപ്രദേശം ഇതുകളിൽ പുരുഷൻ തന്റെ ഇടത്തുകൈ
എല്ലായിടത്തും ചെല്ലത്തക്കവിധത്തിൽ വിട്ടു വിട്ടു ആ
ലിംഗനം ചെയ്തും കഴുത്തിൽ നഖങ്ങളെക്കൊണ്ടു ലേഖ
നം ചെയ്തും നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചും ദശമിദിവസം ചി
ത്രീണിയെ മദനജലം താനേ ഒഴുകത്തക്ക വിധത്തിലാക്കി
രമിപ്പിക്കണം.

ഗാന്ധം സംപരിരത്ന ഗണ്ഡയുഗളേ

ചുംബന്ദശംശ്യാധരം

കണ്ണശ്രോണിനവപ്രദാനരസികഃ

കുവന്നിമേഷം ഭൂശോഃ

സംകൃഷ്ടശ്ചികരാനു വിലാസചതുര-

സ്തീൽക്കാരയുക്താം പ്രിയാം

ദാദശ്യാം തപരയാതിവിഹപലതനം

കുര്യാൽ പുമാൻ ചിത്രീണീം.

൧൧

സാരം: - മുറുകെ പുണർന്നു കവിതാത്തടങ്ങളിൽ
ചുംബിച്ചും ചുണ്ടു കടിച്ചും കണ്ണും, ശ്രോണി ഇതുക
ളിൽ നവക്ഷതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയും കണ്ണുകൾ തെരുതെ
രെ അടയ്ക്കുകയും തലമുടി വിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടും
വിലാസരസികനായ പുരുഷൻ ദാദശിദിവസം ചിത്രീ
ണിയെ സീൽക്കാരം പുറപ്പെടുവിക്കത്തക്കവിധം കാമപര
വശയാക്കി രമിപ്പിക്കണം.

(അഥ ശംഖിന്ദ്രാശ്വരൂപാ)

ഇനി ശംഖിനിയുടെ ചന്ദ്രകലയെപ്പറ്റി പറയുന്നു: -

ബാഹുഭ്യാം പരിരത്ന ഗാന്ധമധരം

ദന്തൈർദശൻ നിർദ്യം

ദോമ്ബലേ വരപാണിജക്ഷതചയം

യത്താഭ്യമേഷം ഭൂശം

സംകുവംശ്ചൂരിതം കുചദപയതദേ

നനം തൃതീയാസ്വയം

മുക്താനംഗജലാം സ്വപകീയവശഗാം

കുര്യാന്നരഃ ശംഖിനീം.

൧൨

സാരം:—രണ്ടു കൈകൊണ്ടും മുറുകെ കെട്ടിപ്പുണ
ന്നും നിത്യം അധരപാനം ചെയ്തും കഷ്ടങ്ങളിൽ നഖ
ക്ഷതങ്ങൾ ഏല്പിച്ചും മലകളുടെ തടങ്ങളിൽ കൈ മട
ക്കി സാവധാനത്തിൽ അടിച്ചും പുരുഷൻ ശംഖിനി ജാ
തി സ്രീയെ തൃതീയയിൽ മദനജലം സ്രവിക്കത്തക്കവിധ
ത്തിൽ വശപ്പെടുത്തി രമിപ്പിക്കണം.

വഷഃകപോലഗളകണ്ണുവദേഷു യച്ഛൻ
പ്രായോ നവാനി പരിരത്ന കൃതാസ്യപാനഃ
ഗാഢം വിമുശ്യ മദനാലയമാശു നാരീം
സന്ദ്രാവയേന്നരഃപരഃ കില സപ്തമീഷു.

എന്

സാരം:—മാറ്, കവിർത്തടം, കഴുത്തു, ചെവി
ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നഖക്ഷതങ്ങൾ ഏല്പിച്ചും മുറുകെ
പുണന്നും അധരപാനം ചെയ്തും യോനിയെ വേഗത്തിൽ
മുറുകെ തടവിയും സമത്വമായ പുരുഷൻ ശംഖിനിയെ
സപ്തമിയിൽ രമിപ്പിക്കണം.

പരിരത്ന ദൃഢം ദശമുദം

വിബദാഘാതരതോ വരാംഗകേ

നഖരൈഃ പരിതോ വിദാരയൻ

സ്വചശം രുദ്രതിമൗ നയേൽ പ്രിയാം. എൻ

സാരം:—മുറുകെ പുണന്നും അധരപാനം ചെയ്തും
യോനിയുടെ ചുറ്റും നഖങ്ങളെക്കൊണ്ടു കണ്ഡുയനം
ഉണ്ടാക്കി പതുക്കെപ്പതുക്കെ അടിച്ചും ഏകാദശിദിവസം
ശംഖിനിയെ വശത്താക്കി രമിപ്പിക്കണം.

വിലിഖൻ നഖരൈഃ ശിരോധരാ-
 മഥ ഗുഹ്നംശ്ച ക്ഷചൗ സസീൽകൃതം
 പരിചുംബ്യ കപോലമംഗനാം
 ഋഥയേദാശു തിഥൗ മനോഭവഃ

൧൭

സാരം:—കഴുത്തിൽ ചൊരിഞ്ഞും സീൽക്കാരത്തോ
 ടക്കൂടെ മലകളിൽ പിടിച്ചും കവിൾത്തടത്തിൽ ചുംബി
 ച്ചും ത്രയോദശിയിൽ പുരുഷൻ ശംഖിനിയെ രമിപ്പി
 കുന്നു.

(അഥ ഹസ്തിന്യാശ്ചന്ദ്രകലാ)

ഇനി ഹസ്തിനിയുടെ ചന്ദ്രകലയെപ്പറ്റി പറയുന്നു:—

മദനസദനമുച്ചൈർമുദ്യൻ നാഭിമൂലേ
 തരളിതനിജപാണിർത്തവാസോ നിപീയ
 മുദുതരകരജാഗ്രൈസ്സംലിഖൻ പാശ്ചാദേശം
 കലിതകുച ഇഭീനാം വല്ലഭഃ സ്ത്രീന്നവമൃഗം. ൧൩

സാരം:—യോനിയിൽ ഉറക്കെ അടിച്ചും നാഭിമൂല
 ത്തിൽ തടവിയും അധരപാനം ചെയ്തും ഇരുവശങ്ങളി
 ലും നഖങ്ങളെക്കൊണ്ടു കിഴിളിയുണ്ടാക്കിയും മലകളെ
 ദൃഢമായി പിടിച്ചും കരിണീജാതിസ്രീയെ നവമിയിൽ
 രമിപ്പിക്കുന്നു.

നയനേ പരിചുംബ്യ കണ്ഠയോ-
 ന്വരാഘാതരതസ്മരാലയേ
 രചയൻ കരികേളിമാനയേൽ
 സ്വപുശം ശംഭുതിഥൗ വരാംഗനാം.

൧൮

സാരം:—കണ്ണുകളിൽ ചുംബിച്ചും കണ്ണുകളിൽ
നഖക്ഷതങ്ങൾ ഏല്പിച്ചും യോനിയിൽ കരികരലിലയെ
ചെയ്തും ഹസ്തിനിയെ ഏകാദശിദിവസം വശത്താക്കി
മിപ്പിക്കണം.

നാനാലിംഗനചുംബനാദി രചയൻ

പ്രായേണ തീക്ഷ്ണൻവൈ:

കണ്ഠോരഃസ്തനമണ്ഡലാന്യകരണം

സംഭാരയൻ കേളിഷു

കാമാഗാരചൂളികാഞ്ചിതകരഃ

സംത്യക്തരത്നംബുകാം

ദശേ പൂണ്ണതിഥൌ ച നിസ്സഹതനം

കുര്യാദപരോ ഹസ്തിനീം.

൧൧

സാരം:—പലവിധത്തിൽ പുണനും ചുംബിച്ചും ക
ണ്ണങ്ങൾ, മാറു, മുലകൾ ഇതുകളെ ലീലാമദ്ധ്യേ മിക്കവാ
രും നിദ്രയമായി നഖംകൊണ്ടു മാന്തിയും യോനിയുടെ
അങ്കുരങ്ങളെ കരംകൊണ്ടു മട്ടിച്ചു മദനജലം സ്രവിപ്പി
ച്ചും സഹനശീലം കുറഞ്ഞവളായ ഹസ്തിനിയെ പൂർ
ഷൻ വാവുനാൾ രമിപ്പിക്കണം.

ഇങ്ങനെ അനംഗരംഗത്തിൽ ചന്ദ്രകലാ
നിരൂപണം എന്ന രണ്ടാംസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു.



തൃതീയസ്ഥലപ്രാരംഭഃ.

(അഥ ശശമുഗ്യാദിഭേദേന സുരതഭേദാ നിരൂപ്യന്തേ)
മയൽജാതി മാൻജാതി മുതലായി സ്രീകളിൽ ജാ
തിഭേദമുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ പുരുഷന്മാരിലും വ്യത്യാ
സമുണ്ടു്. ഈ ജാതിവിഭാഗം മൂലം സംയോഗത്തിൻണ്ടാ
കുന്ന ഭേദങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നു:—

ആരോഹൈർമ്മദനാജ്ജശസ്യ പുരുഷൈർ-

ജേതയോ സദാഥ സ്രിയോ

യോനീനാം പരിണാഹകൈഃ രസന-

വാദിത്യാംഗുലീകൈഃ ക്രമാൽ

ജ്ഞാതാ തേ തു നരാശ്ശശാശ്വ വൃഷഭാ

അശ്വാസ്യമൈവാംഗനാ

മൃഗ്യശ്ചപിരദാംഗനാശ്ച കഥിതാഃ

പ്രാകുസ്മരിഭിസ്സുച്ഛതഃ.

സാരം:—ലിംഗത്തിൻ ആറു വിരൽ നീളമുള്ളവൻ
മയൽജാതിയും ഒമ്പതു വിരൽ നീളമുള്ളവൻ കാളജാതി
യും പന്ത്രണ്ടു വിരൽ നീളമുള്ളവൻ കുതിരജാതിയുമാകുന്നു.
യോനിക്കു് ആറു വിരൽ ആഴമുള്ള സ്രീ മാൻഃപടജാതി
യും ഒമ്പതു വിരൽ ആഴമുള്ളവൾ പെൺകുതിരജാതിയും
പന്ത്രണ്ടു വിരൽ ആഴമുള്ളവൾ പിടിയാനജാതിയും ആ
ണെന്നത്രെ വിഭവന്തം.

ഹരിണീശശയോർവൃഷാശ്ചപയോ-

സ്തമയോഗഃ കരിണീതൂരംഗയോഃ

ഭവതിഹ പരസ്വരം ദപയോ-
ന്നിതരാം പ്രീതിരനംഗ.സംഗരേ.

൨

സാരം:—മാൻപേടജാതി സ്ത്രീയും മുയൽജാതി പുരുഷനും തമ്മിലും കാളജാതി പുരുഷനും പെൺകുതിരജാതി സ്ത്രീയും തമ്മിലും പിടിയാനജാതി സ്ത്രീയും കുതിരജാതി പുരുഷനും തമ്മിലുമുള്ള സംയോഗത്തിന്നു സമയോഗമെന്നു പറയുന്നു. ഈ ജോടി അന്യോന്യം സ്നേഹത്തെയും സുഖത്തെയും ഉളവാക്കുന്നതുമാകുന്നു.

ഹരിണീപുഷഭം തഥാശപിനീ-

തുരഗം ചോച്ചമിതി ദപയം രതേഃ

തുരഗീശശകം ദപീപുഷം

സ്മൃതമേവ ദപിതയം തു നീചകം.

൩

സാരം:—മാൻപേടജാതി സ്ത്രീയും കാളജാതി പുരുഷനും തമ്മിലും കുതിരജാതിയിലുൾപ്പെട്ട സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലും ഉള്ള സംയോഗം ഉച്ചമായിട്ടുള്ളതാണ്. പെൺകുതിരജാതി സ്ത്രീയും മുയൽജാതി പുരുഷനും തമ്മിലും പിടിയാനജാതി സ്ത്രീയും കാളജാതി പുരുഷനും തമ്മിലും ഉള്ള സംയോഗം നീചമായിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

കരംഗീവാജിനോയ്ജോഗേ രതമത്വ ചകം വിദഃ

ഹസ്തിനീശശയോയ്ജോഗേ രതം സ്യാദതി.നീചകം

൪

സാരം:—മാൻപേടജാതി സ്ത്രീയും കുതിരജാതി പുരുഷനുമായുള്ള സംഭോഗം അത്യുച്ചമാകുന്നു. പിടിയാനജാതി സ്ത്രീയും മുയൽജാതി പുരുഷനുമായുള്ള സംഭോഗം അതിനീചമാകുന്നു.

തത്ര പ്രശസ്തം സുരതം സമം സ്വാ-
ദിച്ചപയം മദ്ധ്യമമേവ വിദ്വാൽ
പ്രായോധമേ നീചമഥാതിനീച-
മത്യന്തനിന്ദ്രം കവിഭിഃ പ്രദിഷ്ടം.

൫

സാരം:—മേൽപറയപ്പെട്ടവയിൽ സമയോഗം ഉ-
ത്തമവും, ഉച്ചവും അത്യുച്ചവും മദ്ധ്യമവും, നീചം അധമ-
വും, അതിനീചം അത്യന്തം നിന്ദ്യവുമാണെന്നു വിദ്വാ-
ന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

കുമയോ രധിരോതഭവാസ്മിധാ
ലഘുമദ്ധ്യോരബലാഃ സ്മരാലയേ
ജനയന്തി ബലാനസാരതോ
ബഹുകണ്യുവ്വനിതാജനസ്യ തേ.

൬

സാരം:—സ്മികൾക്ക് അവരുടെ രക്തത്തിൽനിന്നു
മൂന്നു മാതിരി കുമികൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ലഘുബലങ്ങളും മ-
ദ്ധ്യബലങ്ങളും അതിബലങ്ങളുമായ ഈ കുമികൾ യോ-
നിയിൽ അതുകൂടെ ബലമനുസരിച്ചു കടിച്ചു അത്യധി-
കമായ ചൊരിച്ചിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നുള്ളതു സാധാരണ-
മാണ്.

പ്രമാണഹീനലിംഗേന
സാ കണ്യുണ്ണൈവ ശാമ്യതി
അതോ ന നീചസംഭോഗേ
തുഷ്ടിം ഗച്ഛന്തി യോഷിതഃ.

൭

സാരം:—അതുകൾക്കു പറ്റാത്തതിനാൽ അള-
വിൽ കുറഞ്ഞ ലിംഗത്തോടുകൂടിയ പുരുഷനേക്കൊണ്ടു

മേൽ പറയപ്പെട്ട ചൊരിച്ചിൽ മാറുന്നതിനു സാധിക്ക
യില്ല. അതുതന്നെയാണു് നീചസംഭോഗത്തിൽ സ്ത്രീ
കൾ തൃപ്തിയടയാതെയിരിക്കുന്നതിനുള്ള മുഖ്യകാരണവും.

വരാംഗമദ്ധ്യം നാരിണാമത്യന്തം കോമളം വിദ്യഃ

അതിപ്രമാണലിംഗേന നാതസ്താസാം സുഖം ഭവേൽ. ൮

സാരം:—യോനിയുടെ അന്തർഗം അത്യന്തം മൃദുവും കോമളവുമായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു യോനിയുടെ ആഴത്തേക്കാൾ ദീർഘമായിരിക്കുന്ന ലിംഗംകൊണ്ടും സ്രീജാതിക്കു തൃപ്തിയും സുഖവും ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

സമപ്രമാണലിംഗേന സ്തൂലേന സുദൃഢേന ച
ശമയൻ മൃലകണ്ഡുതിം സ്തനയംശ്ച മുഹൂർത്തഃ. ന്
കാമകേളികലാഭിജ്ഞസ്സഖയൻ വിവിധൈർത്ഥ്വൈഃ
വിസ്രഷ്ടകാമസലിലാം വശീകർത്യാനുഗീദശം. മം

സാരം:—പ്രമാണത്തിന്നനുസരണമായ നീളവും
ഘനവും ബലവുമുള്ള ലിംഗംകൊണ്ടു വീണ്ടും വീണ്ടും ഇള
ക്കുമ്പോൾ യോനിയിലെ ചൊരിച്ചിൽ ശമിക്കുന്നു. കാമ
ശാസ്ത്രരഹസ്യങ്ങൾ ശരിയായി അറിയുന്ന പുരുഷൻ പല
വിധത്തിലുള്ള ലീലകളെക്കൊണ്ടു സ്ത്രീകളേ സുഖിപ്പിച്ചും
മദനജലം താനേ ഒഴുകത്തക്ക വിധത്തിലാക്കിയും അവ
രെ വശീകരിക്കുന്നു.

നാരി വിസൃഷ്ടകസുമേഷുജലാ രതാനേ
 നൃത്യം കരോതി ബഹുലാവനരോദനേ ച

വൈകല്യമേതി മുക്തീകൃതചാരണേത്രാ

ശക്തോതിനോ കിമപി സോഡ്യമതിപ്രയാസാൽ. ()

സാരം:— സംഭോഗത്തിന്നുശേഷം സുരതജലം പോ

യിക്കഴിഞ്ഞാൽ അങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീ അപ്യക്തങ്ങളായ
വാക്കുകളെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു
പരമാനന്ദത്തിൽ ലയിക്കുകയും കണ്ണുകളെ മന്ദം അടച്ചു
ക്ഷീണാവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തും ചെയ്യുന്നു. സർവ്വ
വയവങ്ങളും തളരുമ്പതുമൂലം അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്ത്രീ യാ
തൊന്നും സാധിക്കുന്നതിന്നു ശക്തയായിത്തീരുന്നില്ല
താനും.

ചിരമദ്ധ്യമശീശ്രസംഭവാ-

ന്നരനാജ്യോശ്ച വിസൃഷ്ടിരച്യതേ

സമയപ്രമിതിപ്രഭേദത്തോ

നവധൈവം സുരതം സമീരിതം.

സാരം.— സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന മദജലശുക്ലവി
സജ്ജനങ്ങൾ കാലഭേദമനുസരിച്ചു ചിരം, മദ്ധ്യമം, ശീ
ശ്രം എന്നു മൂന്നു വിധത്തിലാകുന്നു. എന്നാൽ ഇതുത
ന്നെ സമയപ്രമാണാദികളോടു കൂടിക്കലർന്ന് ഒരുതു വി
ധമായിത്തീരുന്നു.

ചണ്ഡമദ്ധ്യമമന്ദാഖ്യാംസ്ത്രീൻ വേഗാംസ്തു വിദുസ്തയോഃ
ക്രിയാ ച ത്രിവിധാ പ്രോക്താ ലഘുമദ്ധ്യചിഃരാദയാ. ()

സാരം:—മേൽപറയപ്പെട്ടവയ്ക്കു ചണ്ഡവേഗം, മ
ദ്ധ്യവേഗം, മന്ദവേഗം എന്നു മൂന്നു വിരിവുകൾ ഉണ്ടു്.
ലഘു, മദ്ധ്യം, ചിരം എന്നു മൂന്നുവിധം ക്രിയകളേപ്പറ്റി
യും പറയുന്നു.

അത്രാപി കാലഭേദേന നവധാതപം സമൃദ്ധയേൽ
സപ്തവിംശതിസംഖ്യാ ഹി കീർത്തിതൈവം രതിബുധൈഃ

സാരം:—മേൽ കാണുന്ന ക്രിയകൾക്കു കാലഭേദം
കൊണ്ടു ഒമ്പതു വിരിവുകൾ ഉണ്ടെന്നു ഉപദിക്കപ്പെട്ടിരി
ക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സംഭോഗം ഇരുപത്തിയേഴുവിധത്തിൽ
ആയിത്തീരുന്നു.

പ്രചണ്ഡവേഗേ ബഹുശോ വിസൃഷ്ടിഃ
കാമാകലതപം രതിലോലതാ ച
സ്ത്യാന്മനവേഗേ വിപരീതമേതൽ
തന്മദ്ധ്യഭാവഃ വലു മദ്ധ്യമേഷു.

൧൫

സാരം:—ചണ്ഡവേഗത്തിൽ അത്യധികമായ വിസ
ർജ്ജനവും ആകലതയും സംഭോഗാസക്തിയും ഉണ്ടാകുന്നു.
മനവേഗത്താലുണ്ടാകുന്ന അനുഭവം ഇതിന്നു നേരെ വി
പരീതമായിട്ടാകുന്നു. ഈ രണ്ടിന്നും മദ്ധ്യയുള്ള ഒരു നില
യാണു മദ്ധ്യവേഗംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നത്.

(അഥ ശശസ്വരൂപം നിരൂപ്യതേ.)

അനന്തരം ശശസ്വരൂപത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു:—

പ്രായഃ കോമളകുന്തളാഃ പൃഥുഭുഗഃ

ശാന്താസ്തമാപ്താശനാഃ

സൂക്ഷ്മാംഗാശ്ച ചയഃ സുവർത്തുളമുഖാഃ

സ്ഥലാപ്തന്താസ്തമാ

ബിഭേതഃ കരവാദ ജാനജഘന-

ഗ്രീവോരുഷ ശ്യാമതാം

ധന്യാസ്തപ്തരതാസ്തഗന്ധിമദന-

സ്തന്ദാ വിനീതാശ്ശശാഃ.

എന്ന

സാരം:—പ്രായേണ മിനുത്തതും കോമളവുമായ തലമുടിയും വിശാലമായ കണ്ണും ശാന്തസ്വഭാവവും അല്പഭക്ഷണവും സൂക്ഷ്മങ്ങളായ അവയവങ്ങളും ശുചിത്വവും വൃത്താകാരമായ മുഖവും ചന്ദനത്തതും നീളം കുറഞ്ഞതുമായ പല്ലുകളും കൈ, പാദം, മുട്ട്, ജഘനം, കഴുത്ത്, തുട ഈ അവയവങ്ങളിൽ കുറച്ചുനിറവും സ്വല്പമായ സംഭോഗം കൊണ്ടുള്ള തൃപ്തിയും ധന്യത്വവും സൗരഭ്യമേറിയ മദനജലവും വണക്കമേറിയ നിലയുമുള്ളവർ മയൽജാതിയിലുൾപ്പെട്ട പുരുഷന്മാരാകുന്നു.

വൃഷലക്ഷണം.

ശ്രോതഃ പ്രോന്നതമൗലയോ ദൃഢഭുജ-

സ്തപ്രൗഢവക്ഷസ്ഥലാ

രൂക്ഷാഃ കൂർമ്മനിഭോദരാശ്ച കഠിനാ-

സ്തഗ്രാഗാനപിന്ദാഃ പീവരാഃ

ശോണാന്തസ്ഥിരദീഗ്ദ്ധലോചനഭൂത-

സ്തപാരക്തഹസ്തോദരാഃ

വ്യാലോലാ വൃഷഭാ നവാംശുലിമിതം

കാമാങ്കുശം ബിഭേതി.

എ

സാരം:—ശ്രോതസ്വഭാവവും ഉയന്ന തലയും ദൃഢമായ കൈകളും വിരിഞ്ഞ മാറിടവും കഠിനവും ആമല്യം

പോലെ ഇരിക്കുന്നതുമായ വയറും തടിച്ച ദേഹവും ദാന
ശീലവും അററം ചുവന്ന ദീഗ്ദ്ധവും സ്ഥിരതയേ സൂചിപ്പി
ക്കുന്നതുമായ കണ്ണുകളും ചുവന്ന ഉള്ളംകൈകളും ആടി
അനങ്ങിയുള്ള നടപ്പും കമ്പതംഗലം നീളത്തോടു കൂടിയ
ലിംഗവും ഉള്ള പുരുഷന്മാർ വൃഷഭജാതിയിൽ പെട്ടവരാ
കുന്നു.

അശ്വലക്ഷണം.

ദീഗ്ദ്ധസ്ഥ ലശിരോരുമാശ്വലഗതി-

സ്താരേക്ഷണം: ക്രോധനാ-

ശ്ചാത്വന്തം കൃശദീഗ്ദ്ധകന്ധരരദ-

ശ്രോത്രാനനാസ്തോഷിണഃ

പീനോരസ്ഥലദീഗ്ദ്ധബാഹുയുഗളാ

നിദ്രാലസാശ്ചാലസാഃ

പ്രേരഡാ വക്ത്രവാംശ്രിജാനജഘനാ

ഗംഭീരസംഭാഷിണഃ.

൧൧

ധൃഷ്ടാഃ ഖണ്ഡരതേ രതാശ്ച നിതരാം

ദീഗ്ദ്ധാംഗലിശ്രേണയഃ

സ്ഥ ലസ്മീരതിചാലസാ ബഹുഭജോ

ഗത്യാനവൃത്യാനപിതാഃ

ഭൂരിക്ഷാരവിഗന്ധിമന്മജല-

പ്രായാസ്തമാത്യാകലാ

ആദിത്യാംഗലിസമ്മിതം ച തുരഗാ

ലിംഗം സദാ ബിഭ്രതി.

൧൨

സാരം:—ബലമുള്ളതും നിണ്ടതുമായ തലമുടിയും കൂ
ടക്കൂടെ അടയ്ക്കുന്ന കണ്ണുകളും കോവസ്വഭാവവും ന

നെ മെലിഞ്ഞു നീണ്ട കഴുത്തു്, വല്ലു്, ചെവി, മുഖം ഇ
 വയം ഇടയ്ക്കിടെ സന്തോഷഭാവവും തടിച്ച മാറിടവും
 നീണ്ട കൈകളും ഉറക്കവും മടിയും അന്തസ്സം വളഞ്ഞ
 നഖങ്ങൾ പാദങ്ങൾ മുട്ടുകൾ കടിപ്രദേശം ഇവയും ഗം
 ഭീരസംഭാഷണവും ധാർഷ്ട്യവും വിട്ടുവിട്ടുള്ള സംഭോഗ
 ണ്ണിൽ താല്പര്യവും വളരെ നീണ്ട വിരലുകളും തടിച്ച
 സ്ത്രീകളോടുകൂടെ സംഭോഗം ചെയ്യുന്നതിൽ താല്പര്യവും
 അമിതാഹാരവും അസ്ഥിരതയും ഉല്പവെള്ളത്തിന്റെ ഗ
 ഡത്തോടുകൂടിയ മദനജലവും അധികമായ ആകലത
 യും പന്ത്രണ്ടു വിരൽ നീളത്തിൽ ലിംഗവും ഉള്ള പുരുഷ
 ന്മാർ അശപജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

മുഗീലക്ഷണം.

സാന്ദ്രാക്ഷിതകുന്തളാ സമശിരാ

സ്തനപി സുതംഗസ്തനീ

ഘല്ലേന്ദീവരലോചനാല്പവിവര-

ശ്രോണാതിതുളോദരീ

ആരക്താധരപാണിപാദയുഗളാ

പീനോരകാമർലയാ

പ്രായഃ കോമളചാരവത്തുള്ള ഭജാ

വിസ്തീണ്ണഗണ്ഡശ്രുതിഃ.

൨൦

ഈശ്വരാലുസ്സുകുമാരികാ വികരതാ-

ത്വന്തം രതേ ലമ്പടാ

ബിത്വേംബുജഗന്ധിഭൂരിമദനാ

സുശ്രോണിസ്തരോഽഗ്രലിംഗജഗതി-

ശ്വബന്ധനോഽഹാരിണീ

ജ്ഞയാ നിമ്ലഷധംഗലൈഃ പരിമിതം

ഗുഹ്യം വഹന്തീ മുഗീ.

൨൧

സാരം:—ഇടതുനൂതം അഗ്രം ചുരുണ്ടതുമായ തല മുടിയും കാഴ്ചയ്ക്കു ഭംഗിയുള്ള തലയും മെലിഞ്ഞ ദേഹവും തടിച്ചുയന്ന മുലകളും വിടന്ന് കരിങ്കുവളപ്പുപോലെ മനോഹരമായ കണ്ണുകളും പോര കറഞ്ഞു കെട്ടിയ മുക്കും കൃശമായ വയറും ചുവന്നിരിക്കുന്ന കൈ, കാൽ, ചുണ്ടു ഇവയും തടിച്ചു തുടയും ഘനത്തയോനിയും പ്രായേണ മെലിവില്ലാതെ ഉരുണ്ട കൈകളും വിസ്താരമേറിയ കവിൾത്തടം ചെവി ഇവയും ഈശ്വരാസുപഭാവവും സുകുമാരശരീരവും കയ്യിൽനാദവും സംഭോഗത്തിൽ അത്യാസക്തിയും താമരപ്പൂവിന്റെ ഗന്ധത്തോടു കൂടിയ മദനജലവും അല്പഭക്ഷണത്തിൽ താല്പര്യവും തടിച്ച അരക്കെട്ടും ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിരലുകളും മദയാനയേപ്പോലുള്ള നടപ്പും മനോഹാരിതപവും ആറുവിരൽ ആഴത്തോടു കൂടിയ യോനിയും ഉള്ള സ്ത്രീ മാൻജാതിയിൽ പെട്ടവളാകുന്നു.

ബഡവാലക്ഷണം.

മൗലിം നിമ്ലസമുന്നതം വിദധതീ

സ്ഥൂലജ്ജ്വസാസ്രൈഃ കചൈ-

ന്നീലാംഭോജഭക്ഷണായതഗള

ശ്രോത്രാനനാ കോമളാ

പിനശ്രോണിപയോധരാ ശുഭഗതി-

ജ്ഞാനാഭിഹാദാ

കിഞ്ചിൽ പൃഥ്വീധരാച മാംസമുജ്ജാ

ക്ഷാമോദരി കോപനാ

൨൨

ശോണാംഭോജഹചാരവാണിചരണാ

നിദ്രാസുഭോജ്യപ്രിയം

വിസ്തീർണ്ണാംഭധതികടീം ചലമനാഃ

കാന്തേനരരാഗാനപിതാ

കാമാഭഃ പലപ്രഗസ്ഥിസുചിരം

സംഭോഗകാലേ ദ്രവേ-

ദിജ്ഞായാ ബന്ധവാ നവാംഗുലിമിതം

ഗുഹ്യം വഹന്തീ ഭൃശം.

൨൩

സാരം:—നിരപ്പില്ലാത്ത തലയും നീളവും വണ്ണവും കൂടിയതും വളവില്ലാത്തതുമായ തലമുടിയും കരിങ്കുവള പ്പ്പോലെ മനോഹരമായ കണ്ണുകളും നീളമുള്ള കഴുത്ത്, മുഖം, ചെവി ഇവയും തടിച്ച അരക്കെട്ട് മലകൾ ഇവയും ഭംഗിയേറിയ നടപ്പും ആഴമുള്ള പൊക്കിളും കറഞ്ഞൊന്നു തടിച്ച ചുണ്ടും കൊഴുത്ത കൈകളും കൃശമായ ഉദരവും കോപസ്വഭാവവും ചെന്താമരപ്പോലെ ഭംഗിയുള്ള കൈകാലുകളും ഭർത്താവിൽ അതിയായ അനരാഗവും മാംസഗന്ധത്തോടുകൂടിയതും സംഭോഗത്തിൽ വളരെ താമസിച്ച മാത്രം സ്രവിക്കുന്നതുമായ കാമജലവും ഒൻപതു വിരൽ ആഴത്തോടുകൂടിയ യോനിയും ഉള്ള സ്ത്രീ പെൺകുതിരജാതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവളാകുന്നു.

കരിണീലക്ഷണം.

പീനശ്രോണകപോലകണ്ഠഗളകാ
 പ്രസ്താരലംബോഷ്ടികാ
 പിംഗാക്ഷീ ദേവകൃപാപനിവഹാ
 പൃഥ്വീപലനീലാളകാ
 ഹൃസ്വസ്ഥുലതരാംശ്രിബാഹുയുഗളാ
 ഗംഭീരരൂക്ഷസ്വപരാ
 കാമാന്താ സതതം സുതീക്ഷ്ണദേശനാ
 ദൃഷ്ടാ നിരസ്തത്രവാ
 ദൃശ്ശീലാ സരളാംഗികാ പൃഥ്വീകാ
 ക്ഷൈകസാധ്യാരതാ
 വത്യന്തം ബഹുഭോജനാചനിതരാം
 പാപേഷുബദ്ധസ്പൃഹാ
 ബിഭ്രത്യേമദോഗ്രഗന്ധിസമിതം
 കന്ദപ്പനീരം സദാ
 ജ്ഞയാ ഭാനമിതാംഗലൈകമദനാ
 വാസാബുധൈർസ്ഥിനി

൨൪

൨൫

സാരം:—തടിച്ച മുക്കു കവിധാത്തടം ചെവി കഴു
 ത്ത് ഇവയും തടിച്ച മലർ ചുണ്ടും കുറഞ്ഞൊന്നു മഞ്ഞ
 നിറമായ കണ്ണും വളഞ്ഞ മുട്ടുകളും തടിച്ചു അല്പം നീല
 നിറമുള്ള കുറുനിയും കുറുതായി തടിച്ച കൈകാലുകളും
 ഗംഭീരവും രൂക്ഷവുമായ ശബ്ദവും സദാ കാമപാരവശ്യവും
 മൂർച്ഛയേറുന്ന പല്ലും ലജ്ജയില്ലായ്മയും ദൃശ്ശീലവും ഭംഗിയ
 ുള്ള അവയവങ്ങളും തടിച്ച മുലകളും സംഭോഗത്തിൽ ഏ

ഇതുകൊണ്ടും വശപ്പെടാത്ത ശീലവും അമിതഭക്ഷണവും
എപ്പോഴും പാപകർമ്മങ്ങളിൽ അതിതാല്പര്യവും മദജല
ത്തിന്റെ ഉഗ്രഗന്ധത്തോടു കൂടിയ മദനജലവും പത്ര
ണ്ടവിരൽ ആഴത്തോടുകൂടിയ യോനിയും ഉള്ള സ്ത്രീ വി
ടിയാനജാതിയിൽ പെട്ടവളാകുന്നു.

ഇതി നിട്ടിഷ്ടഭേദേന ചുടിചാരോ ഹി ലക്ഷ്യതേ
ശ്രേഷ്ഠമദ്ധ്യായമതേന സാങ്കല്പാ ച വിശേഷതഃ രന

൨൪

സാരം:—മേൽ പറയപ്പെട്ട ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം പൂ
ണ്ണമായി തികഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ തീരെ ചുരുക്കമായിട്ടേ കാ
ണുകയുള്ളൂ. ഇവ അന്യോന്യം ഇടകലർന്ന് സാധാരണമാ
യി കാണാൻ സാധിക്കും. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ശ്രേഷ്ഠ
ദ്ധ്യായമതപം മൂലം വിശേഷണയും സാങ്കല്പം ഉണ്ടാ
വാം. അതായത് കരാറാക്കത്തന്നെ ഒന്നരണ്ടു ലക്ഷണ
ങ്ങൾ ഇടകലർന്ന് കണ്ടു എന്നു വന്നേക്കാവുന്നതാണ്.

ഇങ്ങനെ അനംഗരംഗത്തിൽ ജാതിവിശേഷം,
പുർവ്വസുരതഭേദം എന്ന മൂന്നാംസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു.

൨൫

ചതുർത്ഥസ്ഥലപ്രാരംഭഃ

(അമാംഗനാനാം സാമാന്യധർമ്മാ നിരൂപ്യന്തേ)
ഇനി സ്ത്രീകളുടെ സാമാന്യധർമ്മങ്ങളെ നിരൂപി
ക്കുന്നു:—

യാവൽഷോഡശകാണ്ടുകൾ സമുദിതാ
ബാലാ തതസ്ത്രിംശകം

താവൽ സ്വാത്തരുണീതി ബാണചിശിഖ..
 പ്രഖ്യാം തു യാവൽ ഭവേൽ
 സാ പ്രൗഢേത്യഭിധീയതേ കവിവരൈർ..
 വൃദ്ധാ തദൃദ്ധം സുതാ
 നിന്ദ്യാ കാമകലാകലാപചിധിഷു
 ത്യാജ്യം സദാ കാമിഭിഃ.

സാരം:—പതിനാറു വയസ്സു ചരെ ബാല എന്നും പതിനാറു മുതൽ മുപ്പതുവരെ തരുണി എന്നും മുപ്പതു മുതൽ അൻപത്തഞ്ചു ചരെ പ്രൗഢ എന്നും അൻപത്തഞ്ചു മുതൽ മേല്പോട്ടു വൃദ്ധ എന്നുമാണു സ്ത്രീകളെ പഠത്തുവരുുന്നത്. വൃദ്ധയോടുകൂടി സംഭോഗാദികൾ ചെയ്യുന്നതു നിന്ദ്യയും അതിനാൽ അവർ കാമിജനങ്ങളാൽ ത്യാജ്യകളും ആണെന്നത്രേ വിദ്വാന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

ബാലാ നവീനസുരതേ മുദിതാ തമിഃസ്ര
 സംജായതേഥ തരുണീ മഹതി പ്രകാശേ
 പ്രൗഢാ പ്രകാശതമസോഃ സമുപൈതി സൌഖ്യം
 വൃദ്ധാ തു ന കപചന ജീവിതഹാരിണി സാ.

സാരം:—ബാലയായിരിക്കുന്നവൾ ആദ്യസംഭോഗങ്ങളിൽ ഇരുട്ടിനേയാണ് അധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്; ബാലയാകയാൽ ലജ്ജാധികൃതമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഈ വിധം പഠത്തിരിക്കുന്നത്. തരുണിയായിരിക്കുന്നവൾ പ്രകാശമുള്ളപ്പോൾത്തന്നെ (അതായതു വിളക്കിരിക്കത്തന്നെ) സംഭോഗത്തിന്നിഷ്ടപ്പെടുന്നു. പ്രൗഢസ്ത്രീകളുടെ വെളിച്ചത്തും ഇരുട്ടത്തും ഒരുപോലെതന്നെയാണ് സന്തോഷം. അതായത്, അവൾക്കു ലജ്ജ തീരെ ഇല്ലെ

ന മാത്രമല്ല, മുഖാദ്യ വയവങ്ങളെ കണ്ടും മാറും സ
ന്തോഷം കരേക്കൂടെ വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ആശ, പ
ശ്ചാത്താപം, ഏകദേശം ഇല്ലാത്തെയുമായിരിക്കുന്നു എന്നു
സാരം. എന്നാൽ വൃദ്ധസ്മി കരിക്കലും സന്തോഷിക്കുന്ന
തല്ല; എന്നു മാത്രമല്ല, വൃദ്ധയോടുകൂടിയുള്ള സംഭോഗം
ജീവനാശത്തിനതന്നെ കാരണമാകയും ചെയ്യും.

ബാലാ താമസ്യലമാല്യാദ്യൈസ്തദനീ, ഭൂരിഭൂഷണൈഃ
സുപ്രേമണാരജ്യതേപ്രൗഢാവൃദ്ധാത്പാലാപഗൗരവൈഃ

സാരം:—താമസ്യലം പൂമാല ഇത്യാദികൾകൊണ്ടു
ബാലസ്മിയും ആഭരണങ്ങൾ മുതലായ അലങ്കാരങ്ങൾ
കൊണ്ടു തരുന്നിയും പ്രേമാധിക്യംകൊണ്ടു പ്രൗഢയും
സംസ്കാരസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു വൃദ്ധയും സന്തോഷത്തെ
പ്രാപിക്കുമെന്നരിക.

കൃശതനൂരതിദിഗ്ദ്ധാ നിമ്നകക്ഷാ ച കൃഷ്ണാ
സുചിരരതിചിയുക്താ കാമിനീ സ്ത്യാൽ ഋഗ്ഗാമി
പുഷ്പലതരസലീലാ ഗൗരവണ്ണാച വചാ

സതതസുരതയോഗ്യോ വൃദ്ധകക്ഷാ ഭൂധാസ്ത്യാൽ ഭ

സാരം:—കൃശവും നീളംകൂടിയതുമായ ദേഹവും ക
ഴിഞ്ഞ കക്ഷങ്ങളും കുറഞ്ഞ നിറവും നിത്യസംഭോഗയോ
ഗ്യമല്ലാത്ത പ്രകൃതിയും ഉള്ള കാമിനി ഋഗ്ഗാമി എന്ന പേ
രോടുകൂടിയവളും, ഇരുന്നിറവും പൊക്കക്കുറവും സദാ സം
ഭോഗത്തിന്നു കൊള്ളാവുന്ന പ്രകൃതിയും വിസ്കാരമേറിയ
കക്ഷങ്ങളും ഉള്ളവൾ ഭൂധ എന്ന പേരോടുകൂടിയവളും
ആകുന്നു.

പ്രകൃതിലക്ഷണം.

ശ്രേഷ്ഠ കഥകലാ നാരി പിത്തളാ മദ്ധ്യമാ സൂതാ
അധമാ വാതളാ നാരി തത്തല്ലക്ഷ്ണാഭിദധ്വമഹേ.

൫

സാരം:—പ്രായേണ കഥപ്രകൃതിയായ സ്രീ ഉത്ത
മയും പിത്തപ്രകൃതിയായവൾ മദ്ധ്യമയും വാതപ്രകൃതി
യായവൾ അധമയുമാകുന്നു. ഈ കാരോരുത്തരുടേയും ല
ക്ഷണങ്ങളെ പറയുന്നു.

സുസ്തിഷ്ഠഭന്തനഖലോ ചനപാദയുഗ്മാ
മാനോന്നതാ പ്രിയതമേ സുദൃഢാന്നരാഗാ
ശ്യാമാഥ ശീതമൃദുമാംസമുഹൃതസ്രോ

പ്രോക്താ കഥപ്രകൃതിരേവ പരാ പുരസ്ത്രീ

൬

സാരം:—മിനുമിനുപ്പുള്ള പല്ല്, നഖം, കണ്ണ്, പാ
ദം ഇവയും അഭിമാനവും ഭർത്താവാന്നേക്കു റിച്ചു അത്യധി
കം അന്നരാഗവും അല്പം കുറുത്ത നിറവും തണുത്തതും മൃ
ദുവും മാംസമുമായ യോനിദപാരവും ഉള്ള സ്രീ ശ്രേഷ്ഠ
യായ കഥപ്രകൃതിയാണു്.

സ്ത്രാൽ പിത്തളാതുഗൈരാംഗീ ശോണലോചനപാണിജാ
ക്ഷണകപ്യപ്രസന്നാ ച പീനശ്രോണിപയോധരാ.

൭

ബിഭർത്തി ഛർമ്മസലിലേ വിസ്രഗന്ധം സുബുദ്ധികാ
അഥ കോണ്ണവരാംഗീച കുശലാ സുരതേമൃദുഃ

൮

സാരം:—ചെമ്പകപ്പുവിന്റെ നിറവും ചുവന്നിരി
ക്കുന്ന കണ്ണുകളും നഖവും ചെട്ടന്നു കോപവും പ്രസാദ
വുമുണ്ടാകുന്ന സ്വഭാവവും തടിച്ച അരക്കെട്ടും മുലകളും
മാംസഗന്ധത്തോടുകൂടിയ വിയല്പ്ജലവും സൽബുദ്ധി
യും അല്പം ചൂടുള്ള യോനിയും സാമന്ത്രിയും സംഭോഗ

ത്തിൽ മുദ്രവേഗവും ഉള്ള സ്രീ പിത്തപ്രകൃതിയായിട്ടുള്ള
വളാകുന്നു.

വാതളാ ച കുറോരാംഗീ ത്രുക്കുകേശകവാലിനീ
ചഞ്ചലാ ബഹുഭോജ്യാ ച കൃഷ്ണവാണിജലോചനാ. ന്
ശ്യാമധൂസരവണ്ണാച സുരതേ കുറിനാ ഭൂശം
ഗോജിഹ്വാഭം വരസ്സഗ്ഗം ബിഭന്തി മദനാലയം. ൧൦

സാരം:—കുറോരങ്ങളായ അവയവങ്ങളും പരുപരു
ത്ത തലമുടിയും കടുത്ത തലയൊട്ടിയും അടക്കമില്ലായ്മ
യും അമിതഭക്ഷണവും കറുത്ത കണ്ണു നഖം ഇവയും ക
റുപ്പും വെളുപ്പും കലർന്ന നിറവും സംഭോഗത്തിൽ അമിത
വേഗവും പശുവിന്റെ നാക്കുപോലെ നിറവും പരുപരു
പ്പുമുള്ള യോനിയും ചേർന്നു കാണുന്ന സ്രീ വാതപ്രകൃതി
യാകുന്നു.

ദൈവസത്യാദികൾ

പ്രസന്നവക്ത്രാംബുജസൗരഭാംഗീ
സന്തോഷയുക്താ ശുചികർമ്മദക്ഷാ
പ്രിയംവദാ ഭൂരിജനാ ധനാഡ്യ
നാരിയമുക്താ കില ദൈവസത്യാ ൧൧

സാരം — സദാ പ്രസന്നമായ മുഖവും സൗരഭ്യമുള്ള
അവയവങ്ങളും സൽപ്രവൃത്തികളിൽ ആസക്തിയും ന
ല്ല വചനവും ആശ്വസാധീനവും ധനവും ഉള്ള സ്രീ
ദൈവസത്യാ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

സംഗീതലീലാരതികാതിശാന്താ
സുഗന്ധിമാല്യാദിരതിശുഭാംഗീ

വിലാസിനീ നിമ്ലചാരുവേഷാ
 ഗന്ധവ്സതപാ വനിതാ പ്രദിഷ്ടാ ൧൨
 സാരം:—പാട്ടിലും കളികളിലും ആഗ്രഹവും ശാ
 ന്തശീലവും ഗന്ധമാല്യാദികളിൽ ആസക്തിയും നിമ്ല
 ങ്ങളായ അവയവങ്ങളും വിലാസചേഷ്ടയും ശുചിയായും
 മനോഹരമായും ഇരിക്കുന്ന വേഷത്തിൽ ആശയും ഉള്ള
 സ്ത്രീ ഗന്ധവ്സതപ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

അപേതലജ്ജാ മധുമാംസസുകതാ
 പീനസ്തനീ ചമ്പകഗൗരഭേമാ
 രോഷാനപിതാ സന്തതഭോഗവാഞ്ഛരാ
 പ്രോക്താ കവീന്ദ്രേഃ ഖലു യക്ഷസതപാ. ൧൩
 സാരം:—ലജ്ജയില്ലായ്മയും മദ്യമാംസാദികളിൽ
 അഭിരുചിയും തടിച്ചുരുണ്ട മുലകളും ചമ്പകപ്പൂവോലെ മ
 നോഹരമായ നിറത്തോടുകൂടിയ ഭേദവും സദാ കോവ
 ശീലവും സംഭോഗത്തിൽ സദാ ആസക്തിയും ഉള്ള സ്ത്രീ
 യക്ഷസതപ എന്നു വിദ്വാന്മാർ പറയുന്നു.

ആതിത്ഥ്യസഖ്യാദിഷു ബലഭാവോ
 സരാഗിണീ നിമ്ലചിത്തവൃത്തിഃ
 നാനാപ്രതൈരേതി നച പ്രയാസം
 മനുഷ്യസതപാ പരികീർത്തിതാ സാ ൧൪
 സാരം:—അതിഥിസല്ക്കാരത്തിലും ചങ്ങാത്തംകൂട
 ന്നതിലും അത്യാഗ്രഹവും അനുരാഗവും പരിശുദ്ധമായ
 മനസ്സും പ്രതാദികൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു ക്ലേശമില്ലാത്ത
 ഭേദവും ഉള്ളവൾ മനുഷ്യസതപസ്ത്രീ എന്നു പറയപ്പെ
 ടുന്നു.

ദശ്വാരീണീ കൃത്സിതഭൂരിഭോജ്യോ
ഘൃഷ്യാതിദൃഷ്ടോ പരിതപ്തഗാത്രോ
ഖവാതിരൂക്ഷോ സവികാരവക്ത്രോ
മാലിന്യയുക്താപി പിശാചസതപാ.

സാരം:—ദിനാടത്തക്കാരിയും നിന്ദ്യങ്ങളായ വസ്തുക്കളെ അധികം ഭക്ഷിക്കുന്നവളും സന്തോഷം ദൃഷ്ടത ഇവയോടുകൂടിയവളും മുടുവിടിച്ചതും പൊക്കംകൊണ്ടതും മാദ്വമില്ലാത്തതുമായ ശരീരമുള്ളവളും മനസ്സിലുള്ള വികാരങ്ങളെ മുഖംകൊണ്ടു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവളും വൃത്തി കെട്ടവളുമായ സ്ത്രീ പിശാചസതപയാകുന്നു.

പ്രാകലാഭാന്തശീലാചസോഛരാസം ബഹുജ്വലേതേ
നിദ്രാസക്താചസതതംനാഗസതേപതി ചോച്യതേ. മന്യ

സാരം:—ദുഃഖശീലം, കാമ്ചയില്ലായ്മ, ദീർഘശ്വാസം, കൂടക്കൂടെയുള്ള കോട്ടവാ, ഉറക്കക്കൂടുതൽ ഇവയെല്ലാമുള്ളവൾ നാഗസതപയാകുന്നു.

ഉദ്വേഗം നിഷ്ഠലം കയ്യാൽ നേത്രേ സംഭ്രാമയേന്മുഹഃ
അതിക്ഷുധാന്താസതതം കാകസതേപതി ചോച്യതേ. മരി

സാരം:—വൃഥാ പരിഭ്രമിച്ചു വ്യസനിക്കുകയും കൂടക്കൂടെ നേത്രങ്ങളെ ചലിപ്പിക്കുകയും എപ്പോഴും വിശപ്പുള്ളവളായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീ കാകസതപയാകുന്നു.

അത്യന്തചപലായാതു സതതം ഭ്രാന്തലോചനാ
ദിന്തസംഗരരക്താ ച കവിസതേപതിതാം വിദിഃ. മവ

സാരം:—ഏറാവും ചാപല്യവും സദാ ചഞ്ചലങ്ങളായ കണ്ണുകളും ദിന്തക്ഷതങ്ങളുടെ അടയാളമായ ചുവപ്പുനിറവും ഉള്ള സ്ത്രീ കവിസതപയാകുന്നു.

സ്വഭാവദൃഷ്ടവാക്യം ച വിഷയാനേവചേദമതേ
അപേതരാഗാസ്കാനന്ദാഖരസതേചതിതാസ് മൃതാ. മൻ

സാരം:—പ്രകൃത്യാതന്നെ ചിത്തവാക്കുകളെ ഉപ
യോഗിക്കുന്നവളും ഭോഗാസക്തി മുഴുത്തവളും അനന്ദരാഗ
മില്ലാത്തവളും ആനന്ദം അസ്കമിച്ചവളുമായ സ്ത്രീ ഖരസ
ത്വയാകുന്നു.

ജാതിസത്വാദയോ യേതു നാരിണാമത്ര ഭാഷിതാഃ
പ്രധാനപ്രകൃതിജ്ഞയാതേഷു സർവേഷുപണ്ഡിതൈഃ മം

സാരം:—സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച ജാതിസത്വാദി
കളായ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടു. എ
ന്നാൽ ഇതിലെല്ലാം പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു പ്രകൃതി ക്കു
മാത്രമാണെന്നും അതിനെ ആശ്രയിച്ചേ മാറ്റു ഗുണങ്ങൾ
വരികയുള്ളൂ എന്നും പ്രത്യേകം കാക്കേണ്ടതാണ്.

സ്ത്രീകളുടെ നാശരഹേതു.

പിതൃഭവനനിവാസസ്സംഗതിഃ പുംശ്ചലീഭിഃ
പ്രവസനമപിഭത്തുർവാലംകം സേഷ്യതാ ച
വസതിരഥ ച പുംഭിഃഷ്ടാശീലൈരവശ്യം
ക്ഷതിരപി നിജ വൃത്തേജ്യാഷിതാം നാശരഹേതുഃ.

സാരം:—പിതൃഗൃഹത്തിലേ താമസവും ദുർവൃത്തക
ളായ സ്ത്രീകളോടുകൂടിയുള്ള സഹവാസവും ഭർത്താവിന്റെ
വേർപാട്, വാലംക്യം, ഈഷ്യാധിക്യം ഇവയും ദൃഷ്ടന്മാ
രായ പുരുഷന്മാർ വസിക്കുന്ന ഗൃഹത്തിലേ പെണ്ണും സ്ത്രീ
കൾക്കു വൃത്തിഭോഷത്തേ ഉളവാക്കുകയും നാശരഹേതുക്ക
ളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

വൈരാഗ്യഹേതു.

കാല്പണ്യാദിമാനവേഗവിരഹോ-
 ദേഹാദിപാരുഷ്യതോ
 മാലിന്യാൽ സമയാജ്ഞതാദിയത-
 ജ്ഞോകാച്ച ദാരിദ്ര്യതഃ
 ഭഞ്ജുണാം തന്താദിഭിശ്ച വപുഷാം
 കാഠിന്യതജ്ജങ്കയാ
 ദോഷാണാം ച വൃഥാ പ്രയാന്തി വനിതാ
 വൈരാഗ്യമുച്ചൈസ്സദാ.

൨൨

സാരം:—ഭത്താക്കന്മാർ ദയാശൂന്യന്മാരും ഭായ്മാ
 രേക്കാൾ അധികമായ വേഗം മാനം ഇവയുള്ളവരും അ
 ധികവും വേർപെട്ടിരിക്കുന്നവരും വെറുപ്പ്, പരുഷത, വൃ
 ത്തികേട്, സമയജ്ഞാനമില്ലായ്മ, ദേഹത്തിന് അസാമാ
 ന്യമായ മെലിച്ചിൽ, എന്നവയോട കൂടിയവരും ആയി
 ിക്കുക ഭയം ദഃഖം ദാരിദ്ര്യം ഇവയിൽപെട്ടു വലയുക
 ദേഹത്തിനു കാഠിന്യമുണ്ടായിരിക്കുക സംശയം ജ
 നിക്കുക വൃഥാ ദോഷാരോപണം ഏല്ക്കേണ്ടതായി വരി
 ക ഇത്യാദി കാരണങ്ങളാൽ സ്ത്രീകൾ വിരക്തകളായി
 ത്തിരുന്നു.

വിരക്തലക്ഷണം.

നാതിപശ്യതി ഭത്താരം നോത്തരം സംപ്രയച്ഛതി
 വിയോഗേ സുഖമാപ്നോതി സംയോഗേ ചാപി സീദതി
 ശയ്യാമുപഗതാ ശേതേ വദനം മാർഷി ചുംബിതാ
 തന്മിത്രൈർദ്രോഷി മാനം ച വിരക്താ നാഭിവാഞ്ഛതി

സാരം:—വിരക്തയായ സ്രീ ഭക്താവിനേ അധിക
നേരം നോക്കുകയോ ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഉത്തരം പറയുകയോ
ചെയ്തയില്ല. ഭക്താവിനോടൊത്തായി സന്തോഷിക്കുകയും
സന്ധ്യോഗത്തിൽ ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശയനശയന
ത്തിൽ എത്തിയാലുടൻ കിടക്കുകയും ഭക്താവു ബലാൽ
ചുംബിക്കുന്നു എങ്കിൽ മുഖം തുടയ്ക്കുകയും ഭക്താബന്ധു
ക്കളോടു സദാ വെറുപ്പു കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ
കാര്യത്തിലും വിരക്തയായിരിക്കുന്ന ഇവൾ അഭിമാന
ത്തെയും വകവെക്കുന്നില്ല.

(അഥ പ്രീതിരൂപ്യതേ)

ഇനി പ്രീതിയെപ്പറ്റി പറയുന്നു:—

നൈസർഗ്ഗികീ വിഷയജാ സമാ ചാഭ്യാസികീ തഥാ
ചതുവിധേതി വിദപന്തിഃ ദമ്പത്യോഃ പ്രീതിരൂപ്യതേ. ൨൪

സാരം:—ഭാര്യഭക്താക്കന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന അനന്തരാഗം
പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടാകുന്നതായിട്ടും വിഷയങ്ങൾമൂലം ജനിക്കു
ന്നതായിട്ടും സമമായിട്ടും അഭ്യാസം മൂലം ലഭിക്കുന്നതാ
യിട്ടും നാലുവിധമാണെന്നു വിദപന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെ
ടുന്നു.

അഭ്യാസവിഷയാ സാസ്ത്യാൽ ദാമ്പത്യോസ്സഹജായാ
സാന്ദ്രാ നിഗമഭൂതാ ച പ്രീതിനൈസർഗ്ഗികീ മതാ. ൨൫

സാരം:—അഭ്യാസലഭ്യമായ അനന്തരാഗം ഭാര്യഭക്
താക്കൾക്കു ചിരപരിചയംകൊണ്ടു തങ്ങളിൽ ജനിക്കു
ന്നതാണ്. തമ്മിൽ വിടിച്ചുകെട്ടിയതുപോലെ അത്യന്തം
ദൃഢവും സ്തിമ്ബവും ക്രമപ്രവൃദ്ധവുമായ പ്രീതി നൈസ
ർഗ്ഗികമാകുന്നു.

മാലാചന്ദനഭോജ്യാദ്യൈവിഷയൈവ്യാപിതാ തു യാ
പ്രീതിവിഷയജാസോക്താസമയോഗേസമാസ്തതാ. എന്ന
സാരം: — ഉദ്ദീപകങ്ങളായ മാലാചന്ദനം ഭോജ്യവ
സ്തുകൾ ഇതുകൾ മൂലം കൃത്രിമമായിട്ടുണ്ടാകുന്ന സ്നേഹം
വിഷയജമാകുന്നു. സമയോഗംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പ്രീതി
സമ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ഭോജനാദി വ്യവസ്ഥ.

ഭോജനം ദപിഗുണംസ്മിന്നാം ബുദ്ധിഃ കൃത്യേചതുർത്ത്വം
നിശ്ചയഃ ഷഡഗുണഃ പൂർവ്വഃ കാമയോഗസ്തഥാഷ്ടധാ. ഉ

സാരം: — പൂർവ്വചന്ദനം അപേക്ഷിച്ചു സ്മരിക്കുക ഭ
ക്ഷണം രണ്ടു ഗുണവും ബുദ്ധി നാലു ഗുണവും പ്രവൃത്തി
നിശ്ചയം ആറു ഗുണവും കാമവികാരം എട്ടു ഗുണവു
മാകുന്നു.

യോനിസ്വരൂപം.

യോനിരഭ്യന്തരേ കാപി പത്മകിഞ്ജല്യകോമളാ
കാപിസ്യാൽഗുഡികാകീർണ്ണാ കാചിദപലിചയാകലാ രച
ഗോജിഹവാഭാ വരസ്സർവാ കാചിദഭ്യന്തരേ മതാ
പൃഥ്വപൃഥ്വതരാതാസുശ്രോഷ്ഠാജ്ഞയാവിചക്ഷണൈഃ ഉൻ

സാരം: — യോനി പല വിധത്തിലുണ്ട്. ചിലതു
താമരയല്ലിപോലെ മുദുവായ അന്തർഭാഗത്തോടു കൂടിയ
തും ചിലതു ഗുളികാകൃതിയിലുള്ള മാംസവണ്ഡങ്ങളോടു
കൂടിയതും ചിലതു ഞൊരിച്ചിലുള്ള തൊലിയോടു കൂടിയ
തും ചിലതു പശുവിന്റെ നാക്കുപോലെ പരുപരുത്തതും
ആകുന്നു. ഇവയിൽ മുന്യ മുന്യ പറഞ്ഞവ ശ്രേഷ്ഠങ്ങൾ
ആണെന്നറിഞ്ഞുകൊൾക.

യോനിമദ്ധ്യസ്ഥിതാഘോകാ കാമാങ്കുശസമാധിയാ
ലിംഗേന ക്ഷോഭിതാ സൈവ മദവാരിനിരന്തരം. ൩൦

കാമാതപത്രാൽ സുജതി സാസ്തന്ദ ഇതി കീർത്ത്യതേ
വരാംഗരസ്രാഭുൽപാതു നാസികാഭം യദസ്മി തത്. ൩൧

മദനപുത്രമിത്യാഹരാധ്യം മദസിരാചയൈഃ
യോനിരസ്യേനാതിഭൂരാൽപുണ്ണചന്ദ്രാസ്തിനാസികാ. ൩൨

മനോജവാരിസമ്പുണ്ണാ സ്രീണാം തിഷ്ഠതി സർവ്വാ
തദപിസൃഷ്ടാ ദൂതാനാരി പ്രോച്യതേ പുച്ഛസുരിഭിഃ. ൩൩

സാരം:—യോനിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കാമാങ്കുശസ
മമായ ഒരു വസ്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ലിംഗംകൊണ്ട് അ
തിനെ മട്ടനം ചെയ്യുമ്പോൾ മദനപുത്രത്തിൽനിന്നു മ
ദനജലത്തേ ആയതു വിസർജ്ജിക്കുന്നു. ഇതിനേയണ
സ്തന്ദമെന്നു പറയുന്നത്. യോനിദപാരത്തിൽനിന്ന് അ
ല്പം മുകളിലായി മുകളിനോടു ആകൃതിസാമ്യമുള്ള ഒരു
വസ്തു ഉണ്ട്. ഇതു മദകാരണങ്ങളായ സിരകളേക്കൊണ്ടു
ആപൃതമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനേയാണു മദനപുത്രമെന്നു
പറയുന്നത്. യോനിദപാരത്തിൽനിന്ന് അധികം ദൂരെ
അല്പാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തു പുണ്ണചന്ദ്രനിഭമായും നാസി
കാതുല്യമായും മദനജലസമ്പുണ്ണമായും ഇരിക്കുന്ന ഈ
മദനപുത്രത്തിൽ നിന്നാണു മദനജലം പുറപ്പെടുന്നതു
ന്നു മുൻപാണുതത്. മദനജലം സ്രവിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ
സ്രീ പരവശയായിത്തീരുന്നു. ഇതു പുച്ഛകാലത്തേ വിദ
ശ്വന്മാരായ യോഗ്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായമാകുന്നു.

(അല്പസാദ്ധ്യം.)

രാഗാദിശ്രാന്തദേഹാ ചിരവിരഹവതീ

മാസമാത്രപ്രസൂതം

ഗർഭാലസ്യം ച നവ്യജ്വരയതതനകാ

ത്വക്തമാനം പ്രസന്നം

സ്നാതാ പുഷ്പാവസാനേ നചരതിസമയേ

മേഘകാലേ വസന്തേ

പ്രായഃ സമ്പന്നരാഗാ മൃഗശീശൂനയനാ

സ്വപ്ലവസ്സാദ്ധ്യതേ സാ

൩൪

സാരം:—ആഗ്രഹം കൊണ്ടു ദേഹത്തിന്നു തളച്ചു തട്ടിയവളേയും (ഇവിടെ രംഗാദി' എന്നു പാഠഭേദവും അതിന്നു നൃത്തം, കേളികൾ, ഉറക്കൊഴിവു മുതലായവയാൽ ദേഹം തളന്നവൾ എന്നു് അർത്ഥവും സ്വീകരിക്കാം) ഭർത്താവിൽനിന്നു വളരെ നാൾ വേർപെട്ടിരുന്നവളേയും പ്രസവിച്ചു് ഒരു മാസം മാത്രം ആയവളേയും ഗർഭം മൂലമായ അലസതയോടുകൂടിയവളേയും പനിവന്നു ക്ഷീണിച്ചു ശരീരത്തോടുകൂടിയവളേയും അഭിമാനമുപേക്ഷിച്ചു പെട്ടെന്നു പ്രസാദിച്ചവളേയും ജന്തുവായിരുന്നു കളിച്ചവളേയും ആദ്യമായി സംഭോഗം ചെയ്യുമ്പോഴും വർഷക്കാലത്തും വസന്തക്കാലത്തും അന്നരാഗാധിക്യത്തോടുകൂടിയവളേയും സ്വപ്ലവമായ പ്രയത്നത്തോടുകൂടിയ സംഭോഗംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുത്താം.

കുന്ദപ്പയലേ പ്രഥമേല്പഭാവം-

ശ്വിരേണ തൃപ്തിം പനിതാ ഭജന്തേ

ശിശ്രും ദിതിയേ യുതദ്രിഭാവാ
 പുംസഃ ക്രമോയം വിചരീത ഉക്തഃ.
 സാരം: — ആദ്യത്തേ സംഭോഗത്തിൽ അല്പവേഗം
 മൂലം സ്ത്രീകൾക്കു വളരെ സമയംകൊണ്ടു തൃപ്തി പ്രാ
 പിടിക്കുകയുണ്ടു്. രണ്ടാമത്തേ സംഭോഗത്തിലാകട്ടെ, വേഗം
 ധികൃതംകൊണ്ടു വേഗത്തിൽ തൃപ്തി അടയുന്നു. എന്നാൽ
 പുരുഷന്മാർക്കു ഇതിന്നു നേരെ വിചരീതമായിട്ടാണു കണ്ടു
 വരുന്നതു്.

രതാഭിലാഷലക്ഷണം.

സംഗ്രഹ്ണാത്യുക്താൻ മുഹൂഃസ്തന്നയുഗം ച -

സ്രേണ സംഹാദയേൽ

ദന്തോപ്യധരം ദശേച്ച വിരമേൽ

സഞ്ജാതചഞ്ചേജക്ഷണം

പ്രായശ്ചംബതി ബാലകം നിജവപുഃ

സംമുജ്യതേ ജൂഢതേ

രത്നാഞ്ചാപി രണഭി പശ്യതി ച ദോ -

മൂലം ഹസത്യാദരാൽ

അലിംഗേൽ സ്വസഖീം പ്രിയം പ്രലപതി

പ്രത്യുത്തരം യാചതേ

പ്രവൃക്തം ന ച ഭാഷതേ സ്തിതമുഖീ

വ്രീളാം വൃഥാ ധാരയേൽ

പ്രാജ്ഞൈവ വിളംബതേ പ്രകുരുതേ

മൗലൗ ച കണ്ഡൂയനം

നാരിണാം സുരതസ്ത്വഹാ ബുധജ്ഞൈഃ

ജ്ഞേയേതി ഭാഷസുദോ

സാരം.—കുറുനികളിൽ പിടിയ്ക്കുകയും മലകളേ
 വസ്രംകൊണ്ടു വീണ്ടും വീണ്ടും മറയ്ക്കുകയും ചൂണ്ട കുടി
 യ്ക്കുകയും ലജ്ജാസമ്മിശ്രമായ നോട്ടത്തോടുകൂടി പുറകോ
 ട് അല്പം ഒതുങ്ങുകയും കൊച്ചുകുട്ടികളേ ചുംബിക്കുകയും
 തന്നത്താൻ ശരീരത്തെ തിരുമ്മുകയും അകാരണമായി
 കോട്ടവായിടുകയും വഴി മറഞ്ഞെ കണ്ടില്ലെന്നുള്ള ഭാവ
 ൽ നില്ക്കുകയും കക്ഷങ്ങളു കൂടക്കൂടെ നോക്കുകയും
 കാരണംകൂടാതെ മദഘസിക്കുകയും സഖീജനത്തേ ആ
 ലിംഗനം ചെയ്തയും ഇഷ്ടവാക്യങ്ങൾ പറയും ഉത്തരം
 കിട്ടാതെ വിചിരിക്കുകയും അവ്യക്തമായി സംസാരിക്ക
 കയും പുഞ്ചിരി തുക്കി വൃഥാ ലജ്ജനടിക്കുകയും ഒരു കാ
 യ്കൂടാതെ നിന്ന നിലയിൽ തന്നെ വീണ്ടും നില്ക്കു
 കയും വൃഥാ തലചൊരിയുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകൾ സം
 ഭോഗത്തിൽ ആശയുള്ളവരാകുന്നു എന്ന് ഈ ലക്ഷണ
 ങ്ങൾ കണ്ടു അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഇങ്ങനെ അന.ഗരംഗത്തിൽ സാമ.ന്യായമ്നിരൂപണം
 എന്ന നാലാംസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു.



പഞ്ചമസ്ഥലപ്രാരംഭം

സ്ത്രീകളുടെ ഭേദനിയമങ്ങൾ.

(മദ്ധ്യഭേദത്തിലുള്ള സ്ത്രീകൾ)
 വിചിത്രവേഷാ ശുചികർമ്മങ്ങൾ
 സൂചിപ്പിപ്പി ഭരണവാദിരക്തം

മനോജസംഗ്രാമവിനോദരംഗം
സ്യാന്മദ്ധ്യദേശേ പ്രഭോ പുരസ്ത്രീ.

സാരം:—മനോഹരമായ വേഷവും സൽകർമ്മങ്ങളിൽ സാമത്ത്വവും കൗശലശീലവും ചുവന്ന വല്ലഭനും ഇവയും ഉള്ളവളും സംഭോഗത്തിന്നു കേളീരംഗവും ആയിരിക്കുന്ന സ്ത്രീ മദ്ധ്യദേശത്തിലുള്ളവളെന്നരിക.

(മഠവദേശത്തിലുള്ള സ്ത്രീകൾ.)

ഉപഭോഗകലാനരാഗിണീ
ചിരസംഭോഗരതാ പ്രതോഷിണീ
കരഘാതനതുഷ്ടമാനസാ
വനിതാ മഠവദേശസംഭവാ.

സാരം:—സംഭോഗകലകളിൽ താല്പര്യവും സന്തോഷഭാവവും വളരെ നേരം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന സംഭോഗത്തിൽ ആഗ്രഹവും കൈകൊണ്ടുള്ള അടിയിൽ ആനന്ദമായ മനസ്സും ഉള്ള സ്ത്രീകൾ മഠവദേശത്തിൽ ഉണ്ടായവരാകുന്നു.

(അഭിരദേശത്തിലുള്ള സ്ത്രീകൾ)

അഭിഘാതരചിദ്വിരജ്യതേ
നഖദന്തൈഃ പരിരംഭലാലസാ
ബഹുചംബനഹായ്മാനസാ
വനിതാഭിരസമുത്ഭവാ സ്മൃതാ.

സാരം:—കരാഘാതത്തിൽ ആഗ്രഹവും നഖക്കുത്തം ദന്തക്കുത്തം ഇവ ഏല്ക്കുന്നതിൽ സന്തുഷ്ടിയും ആ

ലിംഗനതാല്പര്യം ചുംബനാധിക്യംകൊണ്ടു് അപഹൃത
മാകുന്ന മനസ്സും ഉള്ള സ്ത്രീകൾ ആഭിരദ്ദേശത്തിലുള്ളവ
രാകുന്നു.

(ലാടദേശത്തിലുള്ള സ്ത്രീകൾ.)

പരിരംഭണലോലുപാ രദേ-
ക്ഷതഘാതൈർഭവമേതി സതപരം
സുകുമാരതനുമ്മനോരമാ
സുരതേ നൃത്യതി ലാടസുന്ദരി.

സാരം:—ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നതിൽ അത്യാസ
ക്തകളായ ലാടദേശത്തേ സ്ത്രീകൾ ദന്തക്ഷതം കരാ
ഘാതം ഇതുകൾ ഏറ്റവും ക്രമപരവശകളായിത്തീരുന്നു.
ഇവർ സുന്ദരഗാത്രിമാരും മനസ്സിനിണങ്ങിയവരും ക്രീ
ഡയിൽ സന്തോഷാധിക്യത്താൽ നൃത്തം തുളുങ്ങു
വോ എന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം വർത്തിക്കുന്നവരമാ
കുന്നു.

(കണ്ണാടകം, ആന്ധ്രം ഈ ദേശത്തിങ്കലുള്ള
സ്ത്രീകൾ.)

മുദി ദുരാചാരരതാ വഹന്തീ
രതാഞ്ചിമുചൈരതി നമ്ദക്ഷാ
രൂപാവിഹീനാതിമനോഹരാംഗീ
സ്യാദാന്ധ്രകണ്ണാടഭവാ പൂരന്ധ്രീ.

സാരം:—മുദുവായ യോനിയും ദുരാചാരങ്ങളിൽ
ആസക്തിയും അത്യാധികമായ സംഭോഗാത്തിയും ലജ്ജ
യില്ലായ്മയും മികച്ച സൗന്ദര്യവും ഉള്ളവരാണ് ആ

സ്രുതദേശത്തിലേയും കണ്ണാടകദേശത്തിലേയും കഥ.

(കോസലദേശത്തുള്ള സ്രീകഥ.)

നിതാന്തകണ്ഡുതിയുതസ്മരാലയാ
ദ്രവന്തി ചണ്ഡലപജഘാതനാച്ചിരം
രതിപ്രയോഗേ ചതുരാശ്വ യോഷിതഃ
പ്രകീർത്തിതാഃ കോസലരാജസംഭവാഃ

സാരം:—സർവ്വഭാ ചൊരിച്ചിലോടുകൂടിയ യോനി
യും പ്രചണ്ഡമായ ലിംഗംകൊണ്ടു വളരെ നേരത്തേ
ഘാതത്താൽ മാത്രം ദ്രവിയ്ക്കുന്ന സ്വഭാവവും സംഭോഗ
കലകളിൽ സാമത്ര്യാവും ഉള്ളവരായ സ്രീകഥ കോസല
രാജ്യത്തിൽ ജനിച്ചവരാണ്.

(പാടലീപുത്രം, മഹാരാജം ഈ
ദേശത്തിങ്കലുള്ള സ്രീകഥ.)

ഈഷദ്ധാസമനോരഹരാശ്വ നിതരാം

സാക്ഷേപവാഗപിഭ്രമാ

നില്ല്യജ്ജാശ്വപലാഃ കലാസു കശലാ

ഗാധാനുരാഗാനപിതാഃ

നാജ്ഃ പാടലീപുത്രജാ അപി മഹാ-

രാജോത്തഭവാസ്സന്തതം

നാനാവേഷവിശേഷഭാവരസികാ-

സ്സകീർത്തിതാഃ പണ്ഡിതൈഃ

സാരം:—മന്ദഹാസംകൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്നവരും ആ
ക്ഷേപവാക്കുകളേകൊണ്ടും വിലാസങ്ങളെകൊണ്ടും

സുതേ മനസ്സിളക്കുന്നവരും ലജ്ജയില്ലാത്തവരും ചാവ
 ലുരുളുവരും കലാവിദ്യകളിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരും ഉറച്ച
 അന്തരാഗത്തോടുകൂടിയവരും പലപ്രകാരത്തിലുള്ള വേഷ
 വിശേഷങ്ങളിലും ഭാവങ്ങളിലും രസികത്വമുള്ളവരും ആ
 കുന്നു പാടലീപുത്രത്തിലെയും മഹാരാഷ്ട്രത്തിലെയും
 സ്രീകരം എന്നത്ര പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

(വംഗം, ഗൌഡം ഈ ദേശത്തുള്ള സ്രീകരം.)

കുസുമമൃദുശരീര ചുംബനാലിംഗനാദൈ
 ബഹുതരധൃതഭാവ ക്രൂരചേഷ്ടാ വിരക്താ
 വിഷമവിശിഷ്ടയുദ്ധേ സ്തോകവേഗാ പരസ്രീ
 ഭവതി തരളനേത്രാ വംഗജാ ഗൌഡജാ ച

സാരം:—പൂവോലെ മൃദുവായ ശരീരമുള്ളവരും ചും
 ബനം ആലിംഗനം മുതലായവയിലുള്ള രസമൂലം അ
 നേകവിധഭാവങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവരും ക്രൂരചേഷ്ടക
 ളില്ലാത്തവരും സംഭോഗത്തിൽ അല്പവേഗവും ഇളകി
 കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണുകളും ഉള്ളവരും ആണു വംഗദേശ
 ന്നെയും ഗൌഡദേശത്തെയും സ്രീകരം.

(ഉല്പലദേശത്തുള്ള സ്രീകരം)

വിപരീതരതാഭിലാഷിണീ
 ഗതലജ്ജാ നഖദാനതോഷിണീ
 നിതരാമന്തരാഗശാലിനീ
 മദനാന്താ കഥിതേയമുല്ലലീ.

സാരം:—ഉപരിസൂരതത്തിൽ ആശയും ലജ്ജയി
 ലായയും നഖക്കുത്തങ്ങൾ ഏല്ക്കുന്നതിൽ സന്തോഷവും

അത്യധികമായ അനന്തരാഗരീലവും കാമപാരവശ്യവും ഉള്ളവർ ഉല്പലദേശത്തെ സ്രീകളാണു്.

(കാമരൂപദേശത്തുള്ള സ്രീകൾ)

പ്രിയംവദാ കോമളദേഹവല്ലി
ഭൃശം ഭവന്തീ സ്മരകേളിരംഗേ
വിലാസദക്ഷാ പ്രചരാനന്തരാഗാ
ന്യാൽ കാമരൂപപ്രഭോ പുരസ്ത്രീ.

൧൦

സാരം:—പത്മ്യംപറയുന്ന ശീലവും മനോഹരമായ ദേഹവും സംഭോഗത്തിൽ അതിവേഗം ഭവിക്കുന്ന പ്രകൃതിയും വിലാസസാമത്ത്വവും അനന്തരാഗാധിക്യവും ഉള്ളവർ കാമരൂപത്തിലെ സ്രീകളാകുന്നു.

(വനവാസദേശത്തുള്ള സ്രീകൾ)

നിജദോഷവിഗോപനേ രതാ
പരദോഷഗ്രഹണേഷു തല്പരാ
വനിതാ വനവാസസംഭവാ
ഭൃശദേഹാ പരികീർത്തിതാ ബുധൈഃ

൧൧

സാരം:—സ്വപന്തദോഷങ്ങളെ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതിലും അന്യരുടെ ദോഷങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിലും താല്പര്യവും ഉറച്ച ശരീരവുമുള്ള സ്രീകളാണു വനവാസദേശത്തുള്ളവർ.

(ഗുഹ്യദേശത്തുള്ള സ്രീകൾ)

ഉപഭോഗരതാ സുലോചനാ
ലഘുസംഭോഗവിധിപ്രതോഷിണീ

ശുഭവേഷധരാ വിചക്ഷണാ
കമിതേയം വലു ഗുജ്ജരീ ബുധൈഃ.

൧൨

സാരം:—സംഭോഗാസക്തിയും വിശേഷമായ ക
ണകളും ലഘുവായ സംഭോഗംകൊണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്ന
സ്വഭാവവും ശുഭമായ വേഷധാരണവും സാമത്ര്യാവും ഉ
ള്ളവർ ഗുജ്ജരദേശക്കാരിയാകുന്നു.

(സിന്ധു, അവന്തി, ബാൽഹികം ഈ ദേശത്തുള്ള
സ്രീകൾ.)

പ്രചണ്ഡവേഗാ ബഹുകഷ്ടസാദ്ധ്യാ-
സ്സകോപവത്യാശ്ചലദൃഷ്ടിപാതാഃ
ഭവന്തി ദൃഷ്ടാഃ വലു സിന്ധുജാതാഃ
അവന്തിബാൽഹികഭവാശ്ച നാൽയഃ.

൧൩

സാരം:—സിന്ധു, അവന്തി, ബാൽഹികം ഈ ദേശ
ങ്ങളിലെ സ്രീകൾ സംഭോഗത്തിൽ പ്രചണ്ഡമായ
വേഗമുള്ളവരും അത്യാധികം പ്രയാസപ്പെട്ടാൽ മാത്രം
തൃപ്തിയടയുന്നവരും കോപിനികളും ഉറയ്ക്കാത്ത നോട്ട
ത്തോടുകൂടിയവരും ദൃഷ്ടശീലകളുമാകുന്നു.

(തീരഭക്തദേശത്തുള്ള സ്രീകൾ)

നാനോപഭോഗരസികാ രതിരാഗദക്ഷാ
പ്രോൽഫുല്ലപത്മനയനാ പ്രിയഗാഢരാഗാ
കന്ദപ്പദപ്പവരിദീപനഭാവശീലാ
ജ്ഞയാ ബുധൈർമുദ്രതിഃ വലു തീരഭക്താ. ൧൪
സാരം:—പലവിധമായ സംഭോഗങ്ങളിൽ ആഗ്ര

ഹവും സംഭോഗത്തിലും അനുഗ്രഹത്തിലും സാമത്ത്വവും വികസിച്ചു തമരപ്പുവോലെ മനോഹരമായ കണ്ണുകളും ഭർത്താവിൽ അതിഃസ്തംഭവും കാമാവേശത്തെ വലിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പാടവവും കണ്ടമായ സംഭോഗവും ഉള്ള സ്ത്രീ തീരഭക്തദേശക്കാരീയാകുന്നു.

(പുഷ്പപുരം, ചേരിതിലംഗം ഈ ദേശത്തുള്ള സ്ത്രീകൾ.)

സംഭോഗശിക്ഷാകുശലാസ്സലജ്ജാഃ

പ്രിയോപഭോഗാ അതിചണ്ഡവേഗാഃ

മനോരമാഃ പുഷ്പപുരപ്രസ്തുതാഃ

സ്വരംഗനാശ്ചേരിതിലംഗജാശ്ച.

൧൫

സാരം:—സംഭോഗത്തിൽ അതിസാമത്ത്വവും ലജ്ജയും സുഖാസക്തിയും സംഭോഗത്തിൽ അതിചണ്ഡമായ വേഗവും മനസ്സിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന ശീലവും ഉള്ള സ്ത്രീകൾ പുഷ്പപുരം ചേരിതിലംഗം ഈ ദേശങ്ങളിൽ ജനിച്ചവരാകുന്നു.

(മലയം, ദ്രാവിഡം, സൌഖീരം ഈ ദേശത്തുള്ള സ്ത്രീകൾ.)

മുദ്രപ്തഃ സുഖാചോ ലാലുഭോഗസാദ്ധ്യോ-

സ്സസാഹസാ വീതഭയത്രാശ്ച

സമാനരൂപാ ദ്രവിഡപ്രജാതാ-

സൌഖീരഭേദേ മലയേ ച നാൽയഃ.

൧൬

സാരം:—മുദ്രശരീരവും നല്ല വാക്കും അല്പസംഭോഗംകൊണ്ടു തൃപ്തിയും സാഹസബുദ്ധിയും ഭയവും നാണ

വും ഇല്ലാത്ത സ്വഭാവവും കരേവിധം സൗന്ദര്യവും ഉള്ളവരാണ് മലയം ദ്രാവിഡം സൗവീരം ഈ ദേശങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ.

(കാഞ്ചോജം, വൌണ്ഡ്യം ഈ ദേശത്തുള്ള സ്ത്രീകൾ.)

നഖാദിവിന്യാസകലാവിഹീനാ-

സ്തംഭോദഗസമ്മദനജാതതോഷാഃ

സ്വഭാവതേ ദൃഷ്ടതമാഃ പ്രചണ്ഡാഃ

കാഞ്ചോജവൌണ്ഡ്യപ്രഭവാഃ പൂർണ്ണാഃ. ൧൭

സാരം: — നഖക്ഷതാദികലാചിലാസങ്ങളിൽ അജ്ഞകളും ശക്തിയേറിയ സ്തംഭോദഗംകൊണ്ടു മാത്രം സന്തോഷിക്കുന്നവരും സ്വഭാവേന ദൃഷ്ടകളും പ്രചണ്ഡവേഗമുള്ളവരുമാണ് കാഞ്ചോജവൌണ്ഡ്യദേശങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ.

(പർവ്വതം, ഗാന്ധാരം, കാശ്മീരം, ക്ലേച്ഛം ഈ ദേശത്തുള്ള സ്ത്രീകൾ.)

ദുർഗ്ഗന്ധിഗാന്ത്രാ ലഘുഭോഗതുഷ്ഠാ-

സ്തംചുംബനാലിംഗനഭാവഹീനാഃ

ക്ലേച്ഛാംഗനാഃ പർവ്വതജാത്യാ നായ്യാ

ഗാന്ധാരകാശ്മീരഭവാസ്തമൈവ. ൧൮

സാരം: — ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള ദേഹവും അല്പസ്തംഭോഗത്തിൽ അഭിരുചിയും ആലിംഗനചുംബനാദികളിൽ അജ്ഞതയും ഉള്ളവരാണ് പർവ്വതം, ഗാന്ധാരം, കാശ്മീരം, ക്ലേച്ഛം, ഈ ദേശങ്ങളിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീകൾ.

ജാത്യാദിസാമ്യമിതി തത്ത്വം ഏവ യസ്മൈ
 ജ്ഞാതാ നരഃ സകലകാമകലാപ്രവീണഃ
 സന്തോഷയേച്ച സതതം സുരതപ്രയോഗേ
 പ്രാണൈസ്സമത്പമുപയാതി സ കാമിനീനാം. ഹൻ
 സാരം:—ജാതിഭേദം മുതലായവയുടെ പരമാർത്ഥം
 ഇപ്രകാരമിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിട്ടു
 കാമകലാകുശലനായിരിക്കുന്ന പുരുഷൻ തന്നോടു സാ
 മ്യമുള്ള സ്ത്രീയെ കണ്ടുപിടിച്ചു സന്തോഷിപ്പിച്ച് അവ
 ജോടുകൂടി രമിച്ചാൽ രണ്ടു കൂട്ടർക്കും പരമാനന്ദമുളവാകു
 നതാണ്.

ഇങ്ങിനെ അനംഗരംഗത്തിൽ ദേശധർമ്മനിരൂപണം

എന്ന അഞ്ചാംസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു.

ഷ ഷ്ട സ്ഥ ല പ്ര റ റ ടേ .

വിവാഹാഭ്യുദേശം.

വിദ്യാശൈൽയവിവേകധൈര്യസഹിതേ

ശുദ്ധേ ച ധർമ്മസമിതേ

വിദ്യാതേ ധനധാന്യവൈഭവയുതേ

ജാതാ സമാനേ കലേ

കന്യാ ദോഷവിചഞ്ചിതാ ഗുണവതീ

സഭാരുകാ സുന്ദരീ

സതഭിജ്ഞാസുവിധാനതഃ സുരകലാ-

യോഗാ വിവാഹ്യാ സഭാ.

സാരം:—വിദ്യ, ശൈത്യം, വിവേകം, ധൈര്യം, ശുദ്ധി, ധർമ്മം, കീർത്തി, ധനം, ധാന്യം ഇതുകൾക്കോടുകൂടിയും സമാനമായും ഇരിക്കുന്ന കുലത്തിൽ ജനിച്ചവരും ദോഷങ്ങളില്ലാത്തവരും ഗുണങ്ങളുള്ളവരും സുന്ദരിയും ഭാരതക്കുടുംബത്തിൽ വളർന്നവരും കാമകലായോഗ്യരും ആയ കന്യക വിവാഹത്തിന്നു തക്കവളാണെന്നു ശാസ്ത്രാനുസാരം വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കന്യകാലക്ഷണം.

നീലാംഭോരുഹപത്രകാന്തിരഥവാ
സ്വപ്നപ്രഭാ സുന്ദരീ
ഭംഗീനീലശിരോരുഹാ ശശിമുഖീ
സംരംഗശാബ്ദേഷണാ,
സ്വാദസ്വാസ്തിലജപ്രസൂനസദശീ
നാസാ സുദന്താവലീ
സുശ്രോത്രാ വികഭാഷിണീ ജലജവൽ
ഗ്രീവാഥ ബിംബാധരീ.

൨

ചക്രാഭ്യങ്കിതശോണവാണിചരണാ
ക്ഷാമോദരീ സ്വപ്ലഭക
രംഭാസ്തംഭമനോഹരോരയുഗളാ
ശ്രോണോ ബൃഹത്താനപിതാ
നാഭിശ്ചൈവ സുനിമഗ്നാ ഗജഗതി-
ജ്ഞാപ്തനിദ്രാനപിതാ
ശീലാധ്യാ സുകുമാരികാ നരവരൈഃ
കന്യാ വിവാഹ്യാ ശുഭാ.

൩

സാരം:—നീലത്താമരയുടേയോ സപണ്ണത്തിന്റേയോ നിറവും സൗന്ദര്യവും കരിവണ്ടുകളെപ്പോലെ കറുത്ത തലമുടിയും ചന്ദ്രതുല്യമായ മുഖവും മാൻകുട്ടിയുടെ കണ്ണുപോലെയുള്ള കണ്ണുകളും എളുപ്പവിനു സദൃശമായ മൃക്കം മനോഹരമായ പല്ലും ചെവികളും കയ്യിൽനാഭവും ശംഖതുല്യമായ കഴുത്തും തൊണ്ടിപ്പഴംപോലെ ചുവന്ന ചുണ്ടും ചക്രം മുതലായ രേഖകളോടുകൂടി ചുവന്ന കൈകാലുകളും കൃശമായ ഉദരവും അല്പഭക്ഷണവും വാഴപോലെ മനോഹരമായ തുടകളും തടിച്ച ജഘനവും കഴിഞ്ഞ പൊക്കിൾച്ചുഴിയും മദയാനയുടെ നടപ്പും ശാന്തഭാവവും അല്പമായ ഉറക്കവും ആരും മാനിക്കത്തക്ക ശീലവും കൗമാരപ്രായവും ഉള്ള കന്യക വിവാഹത്തിന്നു യോഗ്യയാകുന്നു.

കന്യാദൂഷണം.

കൂരാ വിംഗലകേശലോചനവതീ
 വർച്ചാതിദീഗ്ദ്ധാ കൃശാ
 ലംബോഷ്ഠീ പൃഥുകസ്വരാതിബഹുഭുക്
 ശ്യാമാധരാ ദന്തുരാ
 വാചാലാ വിഷമസ്തനീ ദുതഗതി-
 ജ്ജിപ്ത്രവാഃ കോപിനി
 രൂക്ഷാ പല്ലവജിഹ്വികാതികറിനാ
 സശുശ്രുകാ ലോമശാ.
 നിദ്രാശോകവതീ സദാഥ ചലനേ
 യന്ത്യാഃ പ്രകമ്പേലുരാ

ഹാസ്യേ ചാപി തരംഗിതൌ പ്രഭവതോ

ഗണ്ഡൗ ഭൃശം ചഞ്ചലാ

അംഗുഷ്ഠാദധികാ ഭവേത്തഭുവഗാ

പാദേ തഥാനാമികാ

യസ്യോ നോ ധരണീം സ്പൃഷേദഥ ഭവേ-

ന്മദ്ധ്യോ തു ഹീനാഗ്രകാ

അജ്ഞാ സാ ഗിരിയക്ഷഭ്രമനദീ-

നക്ഷത്രസംജ്ഞാ ച യാ

പ്രൗഢാരോഹസമനപിതാ ച ശബള-

ഭൂവല്ലരീ നിസ്രവാ

ഗണ്ഡൗ ക്ലപയുഗാനപിതൌ വിദധതീ

ഹീനാധികാംഗീ തഥാ

ദുശ്ശീലാ ച വിവാഹകർമ്മണി സദാ

ത്യാജ്യബലാ പണ്ഡിതൈഃ

൬

സാരം:—കൂരസ്വഭാവം ചെമ്പിച്ച തലമുടിയും കണ്ണും നീളം കുറഞ്ഞു മെലിഞ്ഞ ശരീരവും നീളംകൂടിയതും തടിച്ചതുമായ കഴുത്തും കുറുത്തു തടിച്ച തൂങ്ങിയ ചുണ്ടും അതിഭക്ഷണവും എപ്പോഴും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശീലവും സമങ്ങളല്ലാത്ത മുലകളും വേഗത്തിലുള്ള നടപ്പും മുറംപോലെ ഇരിക്കുന്ന ചെവികളും സദാ കോപഭാവവും തളിരുപോലെ ഇരിക്കുന്നതും പരുപരുത്തതും കഠിനവുമായ നാക്കും മീശയും രോമങ്ങളുടെ ധാരാളതയും എപ്പോഴും ഉറക്കവും ദുഃഖഭാവവും ഭ്രമി കലുങ്ങത്തക്ക നടയും ചിരിക്കുമ്പോൾ ഇളകിമറിയുന്ന കവിൾത്തടങ്ങളും കാലിൽ പെരുവിരലിനെക്കാൾ നീളം കൂടിയ അ

ണിവിരലും അതുതന്നെ നിലത്തു തൊടാക്കയും രോഗ
വും ചെമ്പിച്ച പുരികങ്ങളും നാണമില്ലായ്മയും പവ്ത
ങ്ങൾ പൂക്കുങ്ങൾ നദികൾ നക്ഷത്രങ്ങൾ മുതലായവയു
ടെ പേര് അറിഞ്ഞുകൂടാക്കയും കവിൾത്തടത്തിൽ ചുഴി
കളും അവയവങ്ങൾക്കു കൂടുതലോ കുറവോ ഉള്ള ശരീര
വും ദൃഢഭാവവും ഉള്ള സ്രീയെ കരകാലത്തും വിവാ
ഹം ചെയ്തുകൂടാ എന്നാണു വിദ്വാന്മാർ പറയുന്നത്.

ജാമാതാവിന്റെ ലക്ഷണം.

വിദ്യാശൈൽയധനാശ്രയോ ഗുണനിധി:

ബ്രാതോ യുവാ സുന്ദര:

സാചാരസ്സുകലോത്ഭവോ മധുരവാ-

ശാന്താ ദയാസാഗര:

ഭോഗീ ഭൂരികുടുംബഭാക് സ്ഥിരമതി:

പാപാന്തിഹീനോ ബലി

ജാമാതാ പരികീർത്തിത: കവിവരെ-

രേഖം വിധത്തസ്സമാ:

സാരം:—വിദ്യ, ശൈൽയം, ധനം, ഗുണം, സൈ
ന്ദര്യം ആചാരനിഷ്ഠ, കലശ്രേഷ്ഠത, നല്ല വാക്കു, ദാന
ശീലം, ദയ, സുഖാനുഭവശീലം, സ്ഥിരബുദ്ധി, പാപ
ത്തിൽ ഭീതി, ബലം ഇവ ഉള്ളവനും ബന്ധുമിത്രാദി സ
മ്പന്നനും ആയുള്ള യുവാവു പുത്രിയുടെ ഭർത്താവായിത്തീ
രുന്നതിനു യോഗ്യനാകുന്നു.

ജാമാതാവിന്റെ ദോഷം.

പുലോ ദുവ്യസനോ ദയാവിരഹിതോ

രോഗീ മഹാപാപവാൻ

ഷണ്ഡോ ഭൃഷുകലോത്തഭവശ്ച പിതൃനോ

ഭൃതേ നിബദ്ധസ്'പുരഃ

ദാരിദ്ര്യഃ കൃപണോതിചഞ്ചലമതി-

ന്നിത്യം പ്രവാസീ ക്ഷണീ

ഭിഷ്ഠഃ സ്തേഹവിവഞ്ജിതസ്സമതിഭിഃ

കാര്ത്യോപരോ നേദുശഃ.

വ

സാരം:—വാല്ക്യം, അതിയായ വൃസനം, ദയയില്ലായ്മ, രോഗം, മഹാപാപം, നപുംസകത്വം, ലുബ്ധ്, ചുതുകളിൽ അതിതാല്പര്യം, ദാരിദ്ര്യം, ഭൃഷുത, അസ്ഥിരബുദ്ധി, അധികവും അന്യദേശവാസം, അതിവേഗം, സന്യാസം, സ്തേഹമില്ലായ്മ ഇവയുള്ളവനും, ഹീനകലത്തിൽ ജനിച്ചവനും ആയവനെ പുത്രിഭർത്താവായി വരികുതന്നത്രേ വിദപാന്മാർ പറയുന്നത്.

പരസ്മീഗമനനിഷേധം.

ആയുഃക്ഷതിവിഫലതാപ്രപഹാസ്യതാ ച

നിന്ദാതമഹാനിലപുതാ വിഗതിഃ പരത്ര

സ്യാദേവ യദ്യപി രതേന പരാംഗനാനാം

പ്രാഹുസ്തഥാപ്യനഘമിത്യപി കാരണേന.

ൻ

സാരം:—ആയുസ്സിനു നാശവും ഫലശൂന്യതയും

സകലരുടേയും നിന്ദയും ആക്ഷേപവും അതമഹാനിയും

വിലയില്ലായ്മയും പരലോകഗതിക്കു വിപ്ലവവും പരസ്മീഗ

മനമൂലമുണ്ടാകും. ഇതു മഹാപാപവുമാകുന്നു. അതി

നാൽ ഇതികഴുളള ആഗ്രഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കണം.

ലക്ഷേശപരോ ജനകജാഹരണേന ബാലീ

താരാവഹാരകഥയാപ്യഥ കീചകാഖ്യഃ

പാഞ്ചാലികാഹരണത്തോ നിധനം ജഗാമ
തച്ഛേതസാപി പരദാരത്തിന്നു കാഷ്ടേത്.

൧൦

സാരം: -- ജനകിയെ അപഹരിച്ചതുകൊണ്ടു ലങ്കാ
ധിപനായ രാവണനും, താരയെ സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടു
ബാലിയും, പാഞ്ചാലീഹരണമുലം കീചകനും നാശം
പ്രാപിച്ചു. ആകയാൽ പരസ്രീഗമനം മനസ്സിൽ നിരൂ
പിക്കുവോലും ആരും ചെയ്യരുത്.

ദൃഷ്ടിപ്രേമ പുനർഭൂമോഥ മനസി

പ്രോക്ഷേതാഥ സങ്കല്പകോ

നിദ്രാച്ഛിത്തിരതശ്ശരീരതന്നതാ

ലജ്ജാവിനാശസ്തുതഃ

വൈരാഗ്യം വിഷയേഷപഃഥാ നിഗദിതേ

ഉന്മാദമൂർച്ഛേ തതോ

മൃത്യുഃ സ്വാദിതി പണ്ഡിതൈഃ സ്മരദശാ

ഉക്താ ദൈശവ ക്രമാൽ.

൧൧

സാരം: -- എപ്പോഴും കാണണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം,
മനസ്സിനുണ്ടാകുന്ന ഭ്രമം, സങ്കല്പം, നിദ്രയില്ലായ്മ, ദേഹ
ശോഷണം, ലജ്ജയില്ലാതെയാവുക, വിഷയങ്ങളിൽ താ
ല്പര്യമില്ലായ്മ, ഉന്മാദം, മൃച്ഛ, മരണം ഇങ്ങിനെ കാമവി
ധയാലുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾ പത്തു വിധത്തി
ലാണ്.

ഉച്ഛ്വീസുരതചിന്തയാ യയൌ

സംക്ഷയം കില പുത്രരവാ നൃപഃ

രക്ഷണായ നിജജീവിതശ്ച തൽ

നരഭജേൽ പരവധൂൻ കാമതഃ.

൧൨

സാരം:—വണ്ടു പുത്രവസ്സെന്ന രാജാവ് ഉദ്യോഗിയ
ലുള്ള പ്രേമാധിക്യം നിമിത്തം നാശം പ്രാപിച്ചു. ആയതു
കൊണ്ടു ജീവിതരക്ഷ ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടെങ്കിലും പര
സ്രീകളിലുള്ള ആഗ്രഹത്തെ എല്ലാവരും ഉപേക്ഷിക്കേ
ണ്ടതാണ്.

നാരി ചോന്നതയൗവനാഭിലാഷിതം

കാന്തം ന ചേദോപ്നയാ-

ഭുന്മാദം മരണം ച വിനതി തദാ

കന്ദപ്പസമ്മോഹിതാ

സഞ്ചിന്ത്യേതി സമാഗതാം പരവധും

രത്യത്ഥിനീം സേപച്ഛയാ

ഗച്ഛേൽ കപാപി ന സർവാ സുമതിമാ-

നിത്യാഹ വാത്സ്യായനഃ.

൧൩

സാരം:—ഉന്നതയൗവനപ്രാപ്തയായ ഒരു സ്ത്രീ ഇ
ച്ഛാനുരൂപനായ ഭർത്താവിനെ ലഭിക്കാത്തനിമത്തം തനി
ക്ക് ഉന്മാദമോ മരണമെന്നയോ സംഭവിച്ചേക്കാമെന്ന
ഭയപ്പെട്ടു കാമപരവശയായി സംഭോഗവാഞ്ഛയോടുകൂ
ടി സ്വയം വന്ന് അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അപ്ര
കാരമുള്ള സ്ത്രീയെ ഒരു പ്രാവശ്യം ബുദ്ധിമാനായ പുരു
ഷൻ സ്വീകരിക്കാമെന്നും അല്ലാതെ എപ്പോഴും ഇപ്രകാ
രം പാടില്ല എന്നും കാമശാസ്ത്രപ്രണേതാവായ വാത്സ്യാ
യനമഹർഷി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അഗമ്യകളായ സ്ത്രീകൾ.

കന്യാ പ്രവ്രജിതാ സതീരിപുവധു-

മ്മിത്രാംഗനാ രോഗിണീ

ശിഷ്യം ബ്രാഹ്മണവല്ലഭാഥ പതിതോ-
 നത്താ ച സംബന്ധിനീ
 വൃദ്ധാചാതുവധൃശ്വ ഗർഭസഹിതാ
 ജ്ഞാതാ മഹാപാപിനീ
 പിംഗാ കൃഷ്ണതമാ സഭാ ബുധജ്ഞൈ-
 സ്കൃപ്താജ്ഞാ ഇമാ യോഷിതഃ.

൧൪

സാരം:—കന്യക, ബ്രാഹ്മചാരിണി, പതിത്ര, ശ
 രൂപി, ബന്ധുസ്ത്രീ, രോഗിണി, ശിഷ്യ, ബ്രാഹ്മണഭാ
 യ്, പതിത, ഉന്മാദമുള്ളവൾ, അടുപ്പമുള്ളവൾ, വൃദ്ധ, ഗ
 രഭപതി, ഗർഭിണി, അറിയാത്തവൾ, മഹാപാപിയായിട്ടു
 ള്ളവൾ, ഇരുന്നിരമുള്ളവൾ, ഏറ്റവും കറുത്തവൾ ഇവ
 റെ ആരേയും ബുദ്ധിമാന്മാർ ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചുകൂടാ
 ത്തതാകുന്നു.

ഭൂതം.

മാലാകാരവധൂസ്സഖീ ച വിധവാ
 ധാത്രി നദീ ശിപിനീ
 സൈരസ്യീ പരഗേഹികാഥ രജകീ
 ദാസീ ച സംബന്ധിനീ
 ബാലാ പ്രവ്രജിതാ ച ഭിക്ഷുവനിതാ
 തക്രാദിവിക്രേയികാ
 അന്യോ കാരുവധൂവ്വിദേശപുരുഷൈഃ
 പ്രേഷ്യാ ഇമാ ഭൂതികാഃ.

൧൫

സാരം:—മാലകൈട്ടുകാരന്റെ സ്ത്രീ, സഖി, വള
 ത്തമ്മ, നാടകക്കാരി, ചിത്രകാരിണി, വിധവ, അന്യ

മത്തിൽ ജോലി ചെയ്തു താമസിക്കുന്നവരും, പതിവായി
വീടു തെണ്ടി നടക്കുന്നവരും, വെളുത്തേടത്തി, വേലക്കാ
രി, സംബന്ധമുള്ളവരും, ബാലസ്മി, ബ്രഹ്മചാരിണി, സ
ത്യാസിനി, തൈക്കുക്കരി, ആശാരിസ്മി, ഇങ്ങനെയുള്ളവ
രേയാണു സമത്വനാരായ പുരുഷന്മാർ ഭൂതിനായി അയ
ക്കേണ്ടതു്.

സുഖസാധ്യലക്ഷണം.

നില്പുള്ളാ വിധവാ കലാസു കുശലാ
ഗോഷ്ഠീപരം ഭുക്തം
ക്ലിബ്ബസ്ഥലകരോരവാ ബഹുജര-
ദൈവരൂപ്യഭാഷ്യാ തു യാ
ദപാരവസ്ഥിതിശീലികാതിചപലാ
വസ്ത്യാ മഹാപാപിനി
പ്രത്യഗ്രാ തരുണീ മഹാവിരഹിണീ
സാധ്യം സുഖേനാംഗനാ.

൧൬

സാരം:—ലജ്ജയില്ലാത്തവളും വിധവയും കലക
ളിൽ സാമന്ത്രിമുള്ളവളും സദസ്സുകളിൽ ചേരാൻ താല്പ
്യമുള്ളവളും ഏറ്റവും ഭിഷ്ടയായിട്ടുള്ളവളും നവംസക
ത്വമുള്ളവളും കഠിനങ്ങളായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളോടുകൂടിയവളും
വളരെ വയസ്സു ചെന്നു വൈരൂപ്യം സംഭവിച്ചവളും
എപ്പോഴും പടി കാത്തു നില്ക്കുന്നവളും ചാപല്യമുള്ളവ
ളും മഹാപാപിയും പ്രസവിക്കാത്തവളും പുതുതായി താ
മണ്ണുത്തെ പ്രാപിച്ചവളും വളരെ നാൾ വിരഹിണിയായ
യി കഴിച്ചുകൂടിയവളും സുഖസാധ്യകളാകുന്നു.

അനന്തഗർഭീലക്ഷണം.

ലജ്ജാവശേനാഭിമുഖം ന പശ്യേൽ
പാദേന ഭൂമിം വിലിഖേൽ സ്ഥിതാ ച
വൃണക്തി ഗാത്രം കുരുതേ ച ഹാസ്യം
ദൃഷ്ട്വാ കരാജ്ജം നയനേ വിദധ്യാൽ.

൧൭

സാരം:—ലജ്ജകൊണ്ടു നേരേ നോക്കാതിരിക്കുകയും
നിലുനിടത്തു നിന്നു പാദംകൊണ്ടു ഭൂമിയിൽ വരയ്ക്കുകയും
കയ്യും ദേഹം കൌശലത്തിൽ കാണിക്കുകയും ചിരിക്കുകയും
യും കൈകളെ നോക്കുകയും കണ്ണു പൊത്തിക്കളുകയും
ചെയ്യുന്നവർ അനന്തഗർഭിണി എന്നറിക.

മിഷേണ പുഷ്പാ സ്പടമേവ വാക്യം
ശ്ശൈർവ്രജേ ചാനസരോ വ്രജന്തീ
വിലോക്യതേ വ്യാജകഥാപ്രസംഗാ-
ദുച്ചൈവദേൽ സേവാപരി ദശയന്തീ.

൧൮

സാരം:—വ്യാജകല്പിതമായ വാക്യത്തെ സ്പഷ്ടമായി
ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു പതുക്കെ അടുത്തു ചെല്ലുകയും അനന്ത
രണഭാവം നടിക്കുകയും ഓരോ കെട്ടുകഥകൾ പറഞ്ഞു
തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും മുകളിൽ എന്തോ കണ്ടതുപോലെ
സ്വാഭാലാപപൂർത്തിയ്ക്കു ഉതകത്തക്കവണ്ണം ഉച്ചത്തിലുച്ച
രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അനന്തഗർഭിണിയാകുന്നു.

തന്മിത്രവദ്യേ പ്രണയം വിദധ്യാ-
മിത്യാദിവാർത്താമസകൃച്ച പൂർണ്ണേ
ക്തി സ്രീയോന്യാലയഗാസ്മരൂപാഃ
കസ്യാമയം പ്രേമദശം ച ധത്തേ.

൧൯

സാരം: — അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുജനങ്ങളിൽ സ്നേഹമുള്ളവളായിരിക്കാമെന്നു പല പ്രാവശ്യം പറയും വീട്ടിലുള്ള എത്രയോ സുന്ദരികൾ പ്രേമവതികളായിരിക്കുന്നു എന്നും അവരിലാരിലെങ്കിലും അദ്ദേഹം സ്നേഹമുള്ളവനായിത്തീർന്നുവെന്നും വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അന്തരാശിനിയാകുന്നു.

ഗുഹ്യാതി ദൃഷ്ട്വാ സുകുചം കരേണ
പ്രസ്തോടയേദംഗുലികാഃ സംജംഭാ
ഭൂഷാവിഹീനാ ന ദദാതി തസ്മൈ
ന ദർശനം യാചിതമപ്യജസ്രം. ൨൦

സാരം: — മുലമുകളിൽ നോക്കുകയും അവയെ കൈകൊണ്ടമന്ത്രിക്കുകയും വിരലുകളിൽനിന്നു ഞൊട്ട വിടുകയും കോട്ടുവായിടുകയും ആഭരണങ്ങൾ ഒന്നും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയും വളരെ നേരം യാചിച്ചാൽ മാത്രം കാണാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവർ അന്തരാശിനിയാകുന്നു.

പുഷ്പാദിനാ ഏന്തി തഥാതിതാരം
സങ്കാശയേന്മാർഷ്ടി ഭൂജം കരേണ
വ്യാജേന ഗച്ഛേത്സദനം കരാംശ്രി -
വക്ത്രേഷു ഫല്മാംബു വഹേദപിലോക്ത. ൨൧

സാരം: — പുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ട് എറിയുകയും കണ്ണങ്ങളെ കാണിക്കുകയും മറയ്ക്കുകയും കാരണംകൂടാതെ ഗുഹ്യാതിലേക്കു കയറിപ്പോകയും കൈ കാൽ ഇവ നോക്കുകയും മുഖം വിയർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അന്തരാശിനി എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

ഇത്യാദിചിഹ്നേന ച രാഗയുക്താം
ജ്ഞാതവാ വിദദ്ധാം മൃഗശാബികാക്ഷീം
സംപ്രേഷയേത്താം പ്രതി നിർവിശങ്കം
ഭൂതീം തപരം കാമകലാപ്രവീണാം

൨൨

സാരം:—മേൽ പറയപ്പെട്ട അടയാളങ്ങളെക്കൊണ്ടെല്ലാം ഒരു സ്ത്രീ അനംഗമുള്ളവളെന്നറിഞ്ഞാൽ അപ്രകാരമുള്ള സുന്ദരിയുടെ അടുക്കലേക്കു കാമശാസ്ട്രവിദധായായ ഭൂതിയെ യാതൊരു സംശയവുമില്ലാതെ വേഗത്തിൽ അയയ്ക്കാം.

ഭൂസാദ്ധ്യലക്ഷണം.

ഭർത്തൃസ്നേഹവതി ദുരൈകവനിതാ
പ്രേമീണാ വിഹീനാ ഭൂശം
സേച്ഛാ ഭൂരിസുതാ രൂപാതരയുതാ
ഗുവാതിഭീതാ സ്ഥിതാ
പ്രായേണാത്മവതീ തഥാ പരജനാ—
ലാപേ വിരക്താ സദാ
നില്പോഭാ വൃഭിചാരകർമ്മണി ബുധൈ—
ഭുവേന സാദ്ധ്യാസ്മൃതാ.

൨൩

സാരം:—ഭർത്താവിൽ അതിയായ സ്നേഹമുള്ളവളും ഉറപ്പുള്ളവളും ഏകവനിതയായിട്ടുള്ളവളും എപ്പോഴും സ്നേഹമില്ലാത്തവളും ഈച്ഛയോടുകൂടിയവളും വളരെ മകുളുള്ളവളും ലജ്ജിതയും വലിപ്പം നടിക്കുന്നവളും അധികം ഭയമുള്ളവളും ലോഭമില്ലാത്തവളും വൃഭിചാരപ്രവൃത്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതു പ്രയാസമാകുന്നു.

നിത്യസ്ഥാനാവസരങ്ങൾ.

വഹ്നിബ്രാഹ്മണപൂജ്യവർഗ്ഗികടേ
നദ്യാഞ്ച ദേവാലയേ

ദിഗ്ദൈവ ച ചതുഷ്ഠമേ പരശുരേ-
രണ്യേ ശുശാനേ ദിവാ

സംക്രാന്തേ ശശിസംക്ഷയേഥ ശരദി
ഗ്രീഷ്മേ ജപരാന്തേ വ്രജേൽ

സന്ധ്യായാഞ്ച പരിശ്രമേഷു സുരതം
കർത്തവ്യം വിദ്വാൻ കപചിൽ.

൨൪

സാരം:—ബ്രാഹ്മണർ, മറ്റു പൂജ്യന്മാർ ഇവരുടേയും അഗ്നി നദി ഇവയുടേയും അടുക്കലും ദേവാലയം വർച്ചതം നാൽക്കവലപ്പെരുവഴി അന്യഗൃഹം കാടു ശുശാനം ഇതുകളിലും വകയും സംക്രാന്തി കർത്തവ്യം ശരൽക്കാലം വേനൽക്കാലം ഈ സമയങ്ങളിലും ജപരം വന്നിരിക്കുമ്പോഴും ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും സന്ധ്യാസമയങ്ങളിലും സംഭോഗം ചെയ്യരുതാത്തതാകുന്നു.

വിഹിതപ്രദേശങ്ങൾ.

വിസ്തീർണ്ണ ലളിതേ സുധാധവളിതേ
ചന്ദ്രാദിനാലംകൃതേ

രമ്യേ പ്രാന്നതചതപരേഗരുമഹാ-
ധൂപാദിപുഷ്പാനപിതേ

സംഗീതാംഗവിരാജിതേ സ്വഭവനേ
ദീപപ്രഭാഭാസുരേ

നിശ്ശങ്കം സുരതം യഥാഭിലഷിതം
കർത്തവ്യം കാന്തയാ.

൨൫

സാരം: — വിസ്താരമേറിയതും മനോഹരവും വെള്ള കുമ്പായം തേച്ചു മിനുക്കിട്ടുള്ളതും ചന്ദ്രികാപ്രശോഭിതവും മനസ്സിന്നിണങ്ങിയതും ഉന്നതങ്ങളായ ചതപരങ്ങളോടു കൂടിയതും അകിൽ മുതലായ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളിട്ടു പുകച്ചിട്ടുള്ളതും പുഷ്പങ്ങളാൽ അലംകൃതവും സംഗീതാഭികളോടുകൂടിയതും ദീപപ്രഭകൊണ്ടു ഭാസുരവുമായിരിക്കുന്ന സ്വഭാവനത്തിങ്കൽ സംശയംകൂടാതെയും ആഗ്രഹത്തിന്നു തക്കവണ്ണവും കാന്തയോടുമൊരുമിച്ചു സംഭോഗം ചെയ്യണം.

ഇങ്ങനെ അനംഗരംഗത്തിൽ വിവാഹാഭ്യൂഷണം

മെന്ന ആരാംസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു.

സപ്തമസ്ഥലപ്രാരംഭം.

ബാഹ്യസംഭോഗവിധാനം.

മതിമാനുപഭോഗപൂർവ്വകം

സുരതം സംവിദധീത കാന്തയാ

പരിരംഭണമേവ പണ്ഡിതൈഃ

പ്രഥമം തത്ര നിഗദ്യതേഷ്ടയാ

സാരം: — ബുദ്ധിമാനായിരിക്കുന്നവൻ ഉപഭോഗത്തോടുകൂടെ വേണം സംഭോഗം ചെയ്യാൻ. അതിൽ പരിരംഭണംതന്നെ ഏതുവിധമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

(എട്ടു പരിവേഷനങ്ങൾ)

വൃക്ഷാധിത്രവം തിലതണ്ഡുലാഖ്യം
ലാലാടികം ജാഘനവിഭുകാഖ്യം
ഉത്രവഗുഡാഹപയദിശ്ചനീരേ
തച്ചാഷ്ടമം തൽപരിവേഷിതം സ്ത്രീം.

൨

സാരം:—വൃക്ഷാധിത്രവം, തിലതണ്ഡുതം, ലാലാ
ടികം, ജാഘനം, വിഭുകം, ഉത്രവഗുഡം, ക്ഷീരനീരം,
പരിവേഷിതം ഇങ്ങനെ ആലിംഗനം എട്ടു വിധത്തിലാ
കുന്നു.

(വൃക്ഷാധിത്രവലക്ഷണം)

ചരണകമലമേകേനാംശ്രിണാകൃമ്യഭൂതം -
സ്തപപരപദസരോജേനാശ്രയന്തി തദുത്ര
തരുമിവ ഭജവല്യാപീഡ്യ ചുംബേന്നതാംഗി
കമിതമിഹ മനീന്ദ്രൈസ്തലി വൃക്ഷാധിത്രവം. ന

സാരം:—സ്ത്രീ പുരുഷന്റെ ഒരു പാദത്തിൽ ചവിട്ടി
യും മറോപാദം തുടകളുടെ മീതേക്കൂടെ ചുറ്റിയും കൈ
കളേക്കൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ചുംബിച്ച് ആ
ലിംഗനം ചെയ്യുന്നതിന്നു വൃക്ഷാധിത്രവമെന്നു പറയു
ന്നു. ഇതിൽ രണ്ടുപേരും നില്ക്കുവാണു ചെയ്യുന്നത്.

(തിലതണ്ഡുലലക്ഷണം)

ഭജഗുഹ്യവിപര്യയം മിഥോ
ഘടയേദ്യന്തിമനം സുനിശ്ചലം
തിലതണ്ഡുലസംജ്ഞിതം തദാ
പരിരംഭം കഥയന്തി സ്മരയഃ.

൪

സാരം:—സ്രീപുരുഷന്മാർ കൈകളും ഗുഹ്യപ്രദേശവും തമ്മിൽ ചേർത്തും മാറിയും പിന്നെയും ചേർത്തും ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നതിനു തിലതണ്ഡുലമെന്നു പേർ പറയുന്നു.

(ലാലാടികലക്ഷണം)

മിഥോലലാടാക്ഷികപോലവക്ത്ര -
ഘൽബാഹുവല്ലീ മിഥുനം ഘടേച്ച
രസാതിരേകാഭൃദി നിസ്തലം യൽ
ലാലാടികം തൽ പ്രവദന്തി സന്തഃ

൫

സാരം:—നെറ്റി, കണ്ണു, കവിൾത്തടം, മുഖം, നെഞ്ചു, കൈ ഇവ അന്യോന്യം നല്ലവണ്ണം ചേർത്ത കവിധത്തിൽ പ്രേമാധിക്യത്തോടെ ചെയ്യുന്ന ലാലാടികമെന്ന ആലിംഗനവിധി രസാധിക്യംകൊണ്ടു നിസ്തല്യമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

(ജാഘനലക്ഷണം)

ജാഘനപരിസരസ്ഥം ശ്രോണിദേശം സ്വഭർത്തു -
ന്നിജഭുജലതികാഭ്യോം ഗാഢമാലിംഗ്യ രാഗാൽ
ലുളിതവസനകേശാ ചുംബനം യത്ര കർത്താൽ
സ്ഫുടമിവ പരിരംഭം ജാഘനം തം വദന്തി.

൬

സാരം:—യോനിപ്രദേശവും അതുപോലെതന്നെ ലിംഗപ്രദേശവും ഒന്നായി ചേർത്തും വസ്ത്രവും രലമുടിയും അഴിഞ്ഞും കൈകളേകൊണ്ടു ദൃഢമായി കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ചുംബനം ചെയ്യുന്നതു ജാഘനം.

(വിഭാഗലക്ഷണം)

സ്ഥിതം പതിം മീലിതനേത്രയുഗം
പശ്ചാൽ പ്രവിദ്യേദപനിതാ കുചാഭ്യാം
ഗൃഹ്ണാത്യസൗ താമവി വിഭാകാഖ്യ-
മാലിംഗനം തന്മുനിഭിഃ പ്രദിഷ്ടം.

സാരം: — കണ്ണട ചൂകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭർത്താവിനെ
സ്രീ കുചങ്ങൾ ചേർത്ത് ആലിംഗനം ചെയ്തും അവൻ
അവളേയും അപ്രകാരം തന്നെ പുണരുകയും ചെയ്യുന്ന
തിന്നു വിഭാകം എന്നു പറയുന്നു.

(ഊരൂപഗുഡലക്ഷണം)

ഉദാമകാമോന്മഥിതാംഗനായാ
ഊരുദപയം സ്വേദായുഗേന യത്ര
ആപീഡയേൽ കാന്ത ഉദീരിതം ത-
ദൂരൂപഗുഡം പരിരംഭണം ഹി.

സാരം: — കാമപാരവശ്യത്താൽ പുരുഷൻ സ്രീയ
ടെ തുടകളെ തന്റെ തുടകളേക്കൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം അ-
മർപ്പിപ്പിടിച്ച് ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നതിന് ഊരൂപഗു-
ഡം എന്നു പറയുന്നു.

(ക്ഷീരനീരലക്ഷണം)

അഥൈകതലേ പതിസമുപസ്ഥാ
കാന്താ സമാലിംഗതി യത്ര ഗുഡം
മിഥഃ പ്രവേശം കരുതേ നിജാംഗൈഃ
സ്യാൽ ക്ഷീരനീരം പരിരംഭണം തൽ

സാരം:—ഒരേ തലത്തിൽ സ്രീപുരുഷന്മാർ അഭിമുഖമായി ഇരുന്നുണ്ടെന്ന് ഒരേ ദേഹമോ എന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം അത്രമാത്രം മുറുകെ പുണരുന്നതിന്നു ക്ഷീരനീരം എന്നു പേർ പറയുന്നു.

(പരിവേഷിതലക്ഷണം)

വല്ലീവ വൃക്ഷം സരളാംഗയഷ്ടിം
പതിം സമാലിംഗതി യത്ര കാന്താ
ചുംബേച്ച രാഗാൽ കൃതമന്ദസീൽക്കാ
പ്രോക്തം ബുധൈര്യഃ പരിവേഷിതം തൽ ധം

സാരം:—വളളി വൃക്ഷത്തെയെന്നപോലെ സ്രീ പുരുഷനേ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു പുണരുകയും സ്നേഹപൂർവ്വം ചുംബിക്കുകയും സീൽക്കാരം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു പരിവേഷിതം എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

(ചുംബനഭേദങ്ങൾ)

അധരാക്ഷികപോലമസ്തകേ
വദനാന്തസ്തനയുഗമകന്ധരേ
വിഹിതാനി പദാനി പണ്ഡിതൈഃ
പരിരംഭാദനു ചുംബനസ്യ ഹി. ൧൧

സാരം:—ചുണ്ട്, കണ്ണു, കവിൾത്തടം, തല, വായു, മുല, കഴുത്തു് ഈ അംഗങ്ങൾ ആലിംഗനാനന്തരം ചുംബനംചെയ്യാനുള്ള സ്ഥാനങ്ങളാകുന്നു എന്നു വിപ്രാന്മാർ പറയുന്നു.

കക്ഷായഗം മന്ഥമന്ദിരഞ്ച
നാഭേശ്വ മുലം സ്മരലോലചിത്താഃ
ചാബന്തി നാജ്യോ നിജ ഭേശസാമ്യോ-
നാത്യന്തതൾ ചാബന്തരീതിരേഷാ.

സാരം:—കാമപരവശകളായ സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ
ഭേശസാമ്യം ഹേതുവായിട്ടു കക്ഷങ്ങൾ, ഗുഹ്യപ്രഭേശം,
നാഭിമുലം ഇവയേയും ചുംബിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത്
അധികംവേദിലും കണ്ടുവരുന്ന രീതിയല്ലതാനും.

(ചിളിതചുംബനം)

നാരിമുഖാന്തേ വദനം സ്വകീയം
സമാനയേദ്യത്ര ബലേന കാന്തഃ
സാ നൈവ ചുംബേദതികോപയുക്താ
സ്യാച്ചുംബനം തൽ ചിളിതാഭിധാനം.

സാരം:—പുരുഷൻ ബലം പ്രയോഗിച്ചു സ്ത്രീയുടെ
മുഖത്തിനു സമീപം തന്റെ മുഖം കൊണ്ടുചെല്ലുകയും
എന്നാൽ സ്ത്രീ കോപംനിമിത്തം ചുംബിക്കാതിരിക്കുക
യും ചെയ്യുന്നതിന്നു ചിളിതം എന്നു പറയുന്നു.

(സ്തരിതചുംബനം)

യദി.തസ്യ നിവേശ്യ വക്ത്രകേ
നിജവക്ത്രം പരിചുംബിതാധരം
ന വിബേദബലാ തദാനനം

സ്തരിതാഖ്യം കില ചുംബനം തദാ.

സാരം:—സ്ത്രീ തന്റെ മുഖത്തേ പുരുഷന്റെ മുഖ
ത്തിനോടു ചേർത്ത് അധരത്തേ ചുംബിക്കുകയും അധര

പാനം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതിനു
സ്തരിതം എന്നു പേർ.

(പണ്ഡികാഖ്യ ചുംബനം)

കരേണ കാന്തസ്യ നിമീല്യ നേത്രേ
ജിഹ്വാം മുഖാന്തവിനിധായ യത്ര
ചുംബേഭി ലോലാ പരിമീലിതാക്ഷീ
തൽ പണ്ഡികാഖ്യം കവയോ വദന്തി.

൧൫

സാരം: — സ്മി തന്റെ കൈകൊണ്ടു പുരുഷന്റെ
കണ്ണുകളെ പൊത്തുകയും കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ നാ
ക്കു് അവന്റെ വായിൽ വയ്ക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് അനു
രാഗാധികൃത്താൽ ചുംബിക്കുന്നതിനു പണ്ഡികാഖ്യം
എന്നു പേർ പറയുന്നു.

(തിയ്യക ചുംബനം)

കരേണ കാന്താചിബുക്ം ഗൃഹീതപാ
ദശേൽ പതിഃ പശ്ചിമഭാഗവത്തി
പ്രിയാധരം യത്ര തു തിയ്യഗാഖ്യം
പ്രോക്തം കവീന്ദ്രേഃ വലു ചുംബനന്തൽ.

൧൬

സാരം: — ഭർത്താവു ഭാര്യയുടെ ഇടത്തുഭാഗത്തു സ്ഥി
തിചെയ്തുകൊണ്ടു താടിയിലിൽ പിടിക്കുകയും അധരങ്ങളെ
കുടിക്കുകയും ചെയ്തു ചുംബിക്കുന്നതിനു തിയ്യക എന്നു
പേർ.

(ഉത്തരോഷ ചുംബനം)

ഭുഞ്ജേൻ ഗൃഹീതപാ മദനാന്തിലോലാ -
ധരം വിചുംബ്യാശു വദേൽ സഭുന്തുഃ

കാന്താ തദീയം കഥിതം മുനീന്ദ്രൈ-
രിത്യുത്തരോഷം പരിചുംബനം ഹി.

മെ

സാരം:—മദനപരവശയായ ഭാര്യ ഭർത്താവിന്റെ
അധരങ്ങളേ ബലാൽക്കാരേണ ദന്തങ്ങളേക്കൊണ്ടു കടി
യ്ക്കുകയും പലതും പറുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ചുംബിയ്ക്കുന്ന
തിന് ഉത്തരോഷം എന്നു പേരു പറയുന്നു.

(പണ്ഡിതസംജ്ഞക ചുംബനം)

ആദായ ദന്തപ്ലവമാശു യത്താൽ
കരാംഗുലീസമ്പുടകേന നാരി
ജിഹ്വാഗ്രദേശേന ഘടേദേശേച
തച്ചുംബനം പണ്ഡിതസംജ്ഞകാഖ്യം.

മു

സാരം:—സ്രീ പുരുഷന്റെ അധരത്തെ വിരൽകൊ
ണ്ടു പിടിച്ചു നാക്കിന്റെ അറ്റത്തോടു ചേർക്കുകയും കടി
യ്ക്കുകയും ചെയ്തു ചുംബിയ്ക്കുന്നതിനു പണ്ഡിതസംജ്ഞകം
എന്നു പേർ.

(അനുവക്ത്രം, സംപുടം, ഈ ചുംബനങ്ങൾ)

പ്രിയാധരം സ്വാധരസംപുടേന
പിഞ്ചൽ പതിസ്സാപി തഥൈവ ഭൂതഃ
തൽ സമ്പുടാഖ്യന്തപനുവക്ത്രസംജ്ഞം
സ്മാൽ കേളിജിഹ്വാനനതസ്കന്ദൈവ.

മൻ

സാരം:—ഭാര്യയുടെ അധരത്തെ ഭർത്താവും ഭർത്താ
വിന്റെ അധരത്തേ ഭാര്യയും അന്യോന്യം പാനം ചെ
യ്തു ചുംബിയ്ക്കുന്നതിന്നു സമ്പുടമെന്നും അനുവക്ത്രമെന്നും
പറയപ്പെടുന്നു.

(പ്രതിബോധ ചുംബനം)

സംപ്രാപ്തനിദ്രാം രഹസി സ്വകാന്താം
ചിരം ഗതശ്ചുംബതി യത്ര ഭർത്താ
പ്രോക്തം കവീന്ദ്രഃ പ്രതിബോധസംജ്ഞം
തച്ഛുംബനം സർവസാതിരേകം

൨൦

സാരം:—ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന തന്റെ ഭാര്യയെ ഭർത്താവു വളരെ നേരം ചുംബിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആയതു സർവസപ്രധാനമായ പ്രതിബോധമെന്ന പേരോടുകൂടിയതാകുന്നു.

(സമേഘ ചുംബനം)

അധരോഘ്രയുഗേന കാമിനീ
പതിവക്രോഘ്രയുഗം സ്വജിഹ്വയാ
പരിവീഡ്യ വിചുംബ്യ നൃത്യതീ
കമിതം തലി സമേഘസംജ്ഞിതം.

൨൧

സാരം:—ചുണ്ടുകളേക്കൊണ്ടും നാക്കുക്കൊണ്ടും സ്ത്രീ ഭർത്താവിന്റെ മുഖാധരങ്ങളെ ഉത്സാഹത്തോടെ ബലാൽ ചുംബിക്കുന്നതിന്നു സമേഘ ചുംബനം എന്നു പറയുന്നു.

നഖദാനവിധി.

ഗ്രിവാകരോരുജഘനസ്തനപുഷ്പകക്ഷ-
ഘ്രാൽപാശ്ചഗണ്ഡവിഷയേ നഖരാ നരൈസ്സപ്തഃ
മാനേ നവീനസുരതേ വിരഹേ പ്രവാസേ
ദ്രവ്യക്ഷയേ ച വിരതേ ച സദാ പ്രയോജ്യാഃ ൨൨

സാരം:—അഭിമാനംകൊണ്ടു മദിച്ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലും ആദ്യസംഭോഗത്തിലും വിരഹാവസ്ഥയിലും ദേശാന്തരഗമനത്തിലും ദ്രവ്യനാശത്തിലും വിരതിയിലും പുരുഷന്മാർ കഴുത്തു്, കൈയ്, തുട, ജഘനം, മുല, പാദം, കർഷ്ണം, ഹൃദയം, ഇരുവശം, കവിർത്തടം മുതലായ സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നഖക്ഷതങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണു്.

നിരൂക്ഷതാ നിമ്ബലതോജപലതപം

വല്പിഷ്ണതാ ച സ്തൂരിതതപമേവ

അമാദ്യവഞ്ചേതി ഗുണാ നഖാനാം

ബുധൈഃ ഷഡുക്താ നഖരപ്രസംഗേ.

൨൩

സാരം:—പരുപരുപ്പില്ലായ്മ, നൈമ്ബല്യം, ഉജ്വലതപം, വല്പമാനമായ അവസ്ഥ, സ്തൂരിതതപം, മാദ്യമില്ലായ്മ ഇങ്ങനെ ആറു ഗുണങ്ങൾ നഖങ്ങളെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചാൽ പറയുന്നു.

(ക്ഷുരിതലക്ഷണം)

അവ്യക്തരേഖാകൃതരോമഹർഷം

സമപ്പിതം ഗണ്ഡകചാധരേഷു

യൽ കർമ്മ സന്യസ്തനഖപ്രഭൃതം

വിജ്ഞാസ്തദേവ ക്ഷുരിതം വദന്തി.

൨൪

സാരം:—ക്ഷതങ്ങൾ അധികം ഏല്പിക്കാതെയും രോമാഞ്ചമുണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിലും കവിർത്തടം, മുല, അധരം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നഖംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ക്രിയാവിശേഷത്തിന്നു ക്ഷുരിതം എന്നു പേർ.

(അദ്ധ്യായം, മണ്ഡലം, ഇതുകൂടെ
ലക്ഷണം)

ഗ്രീവാക്ഷചേ വക്ത്രവപ്രഹാരോ
ദന്തോദ്ധ്യോവ്യ ഉദീരിതോസൗ
ഇത്യേവ ചേദാശു മുഖേ പ്രയോജ്ഞാ-
ത്തദാ ബുധാ മണ്ഡലകം വദന്തി.

൨൫

സാരം:—കഴുത്തിലും മലകളിലും വളഞ്ഞുകാണ
ത്തക്കവിധത്തിൽ വൃക്തമായി ഏർപ്പെടുന്ന നഖക്ക
ത്തിന് അദ്ധ്യായമെന്നും മേൽ പറയപ്പെട്ട വിധ
ത്തിൽത്തന്നെ മുഖത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിന്നു മണ്ഡല
മെന്നും പേർ.

(വ്യാഖ്യാനവലക്ഷണം.)

ദപിത്രം ഗുഹാദധിക ഏവ നഖപ്രഹാരോ
മുഖോരഗുഹ്യകചദേശസമർപ്പിതോ യഃ
രേഖാദപയം മദനകേളികലാവിദശ്യാഃ
പ്രാഹുസ്തദേവ തരുണസ്യ ഹിതസ്യ ഭാവഃ. എന്ന

സാരം:—മുഖാവു, തുട, ഗുഹ്യം, മല ഈ സ്ഥാന
ങ്ങളിൽ നല്ലവണ്ണം പതിയത്തക്കവണ്ണവും പുരുഷന്റെ
ഹിതാനുസരണവും ഏർപ്പെടുന്ന നഖക്കത്തിന്റെ ശാ
സ്ത്രവിദശ്യാന്മാർ വ്യാഖ്യാനം എന്നു പേരു കൊടുത്തിരി
ക്കുന്നു.

(മയൂരപാദം, ശശം, ഇതുകൂടെ ലക്ഷണം)
രേഖാ കൃതാ സർവ്വനഖൈരധസ്താ-
ദേഹാശ്ചമാധായ തു മുചുകസ്യ

മയൂരപാദം കില തദപദന്തി

ശശന്തു തൽ സവ്നവൈഃ കുചാഭ്രം.

൨൭

സാരം:—കൈയുടെ തള്ളവിരൽ മുലക്കണ്ണിന്നു താഴെയും മറ്റു വിരലുകൾ മുകളിലും വെച്ചുകൊണ്ടു രേഖകൾ ഉണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ നഖക്കുത്തം ഏർപ്പിക്കുന്നതിന്നു മയൂരപാദമെന്നും അഞ്ചു വിരലുകളുണ്ടാകൊണ്ടു മുലക്കണ്ണുകളിൽ രേഖകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ശശം എന്നും പേരുകൾ പറയപ്പെടുന്നു.

(ഉല്പലപത്രലക്ഷണം)

രേഖാദായം പുഷ്ടി കചേഥ ഗുഹ്യേ

കൃതം ഭവേദുല്പലപത്രവദ്വൃതം

അനപത്ഥസംജ്ഞം പ്രവദന്തി തദ്ധി

സ്മർത്തും പ്രവാസാവസരേ ദിശന്തി.

൨൮

സാരം:—മുലകൾ ഗുഹ്യം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ബലാൽക്കാരേണ ഉല്പലപത്രസദൃശമായിരിക്കുന്ന നഖക്കുത്തങ്ങൾ ഏർപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഉല്പലപത്രം എന്നു പേർ പറയുന്നു. ഈ രേഖകൾ ഭത്താവു ഭൂതദേശഗതനായിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണിക്കുന്നതിന്നുപകാരപ്പെടുന്നു.

നഖം പ്രയുക്തം പ്രണയാർദ്രസംജ്ഞൈ-

യുഃഭതഃഭവാചി മനോഭവസ്യ

സർവ്വപരമത്വസ്വരൂപം മേതു-
ന്നാതോസ്തി കിഞ്ചിദപരകാമിനീനാം.

൨൯

സാരം:—സ്നേഹാതിരേകത്തോടുകൂടി ഏർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നവപ്രയോഗക്ഷതങ്ങൾ ഉത്തമസ്രികൾക്കു മനോന്തിയേ ഉളവാക്കുന്നതിൽ അത്യന്തം പ്രയോജനകരങ്ങളാകയാൽ അതിനേക്കാൾ സുഖാവഹങ്ങളായി അവർക്ക് മറ്റു യാതൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല.

രത്നവിധാനം.

ചുംബ്യപ്രദശേഷു രഭോ വിധേയാ
കാഷ്ഠാധരാന്തജ്ജഹ്വനാനി ഹിതപാ
ഹുകാരസീൽക്കാരവിഃശേഷ ഉക്തോ
ദന്താപ്പണേ കാമകലാവിദിഭയൈഃ.

൩൦

സാരം—ചുണ്ടു്, ജഘനം ഈ സ്ഥാനങ്ങളെ ഒഴിച്ചു ചുംബനത്തിന്നു വിധിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ ദന്തവിധാനത്തിന്നും യോഗ്യങ്ങളാകുന്നു. ദന്തവിധാനത്തിൽ ഹുകാരം സീൽക്കാരം മുതലായവയെ ചെയ്യുന്നമെന്നാണു വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയുന്നതു്.

രാഗസ്പൃശഃ സ്നിഗ്ദ്ധതരസ്സമാനാ
ഘനാശ്വ സൂക്ഷ്മാശ്ചിഖരാസ്സഭാസഃ
ദന്താഃ പ്രശസ്താ അതിവർച്ചുക്ഷാഃ
കരാളബാഹ്യാ മലിനാശ്വ നിന്ദ്യാഃ

൩൧

സാരം—മിനുപ്പുള്ളവയും ഒരേവലിപ്പമുള്ളവയും ഘനത്തവയും ഞെരുങ്ങിയവയും കാന്തിയേറിയ അഗ്രങ്ങളു

ജ്വരം ആയ ദന്തങ്ങൾ പ്രശസ്തങ്ങളാണ്. നീളം കുറഞ്ഞും പരുപരുത്തും വളഞ്ഞു പുറകോട്ടു തള്ളിയും നിലകൊള്ളുന്ന പല്ലുകൾ നിന്ദ്യങ്ങളുമാണ്:

(ഉത്സൃതകലക്ഷണം)

അധരസ്ഥിതരാഗമാത്രകം
രദലേഖം കില ഗുഡകം വിദുഃ
രദനാലംഭഗണ്ഡപീഡനം -
ദിദമുത്സൃതകമുച്യതേ ബുധൈഃ.

൩൨

സാരം:—അധരത്തിൽ രക്തവണ്ണമുണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ പല്ലു പതിക്കുന്നതിനു ഗുഡകമെന്നും കവിൾത്തടങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ പല്ലു പതിക്കുന്നതിന് ഉത്സൃതകമെന്നും പറയുന്നു.

(പ്രവാളമണിലക്ഷണം)

ദന്തൗഷ്ഠയോർയോഗവിഃശേഷസാദ്ധ്യ
പ്രവാളപൂർവ്വം മണിരവമുക്തഃ
അഭ്യാസയോഗ്യേന ച ദമ്പതിഭ്യാം
സംസാദ്ധ്യതേ നാനൃചിനോദതസ്തു.

൩൩

സാരം:—പല്ലു് ഓരും ഇവ ഒരുപോലെ ചേർന്നു വച്ചുകൊണ്ടുള്ള രദവിധാനത്തിനു പ്രവാളമണി എന്നു പേര്. കവിൾത്തടങ്ങളിലാണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. ഇതു് അഭ്യാസമാത്രസാദ്ധ്യവും വിനോദമേതുകവുമാകുന്നു.

(ബിന്ദുമാലലക്ഷണം)

അധരേ തിലക ച കാമിനാ
രദയുഗ്മേന വിഖണ്ഡനേ കൃതേ
ഇതി ബിന്ദുരഭിരിതോഖിലൈർ -
ദശനഃ സ്ത്യാൽ കിച ബിന്ദുമാലകഃ

൩൪

സാരം:— ചുണ്ടു് തിലകം മുതലായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ
പല്ല കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം ചെയ്യുന്ന രദവിധാനത്തിന്നു
ബിന്ദുമാലമെന്നു പേര്.

(ഖണ്ഡാഭുകലക്ഷണം)

കപോലവക്ഷോഗളഹാലദേശേ
ഖണ്ഡാഭുകം സ്ത്യാൽ ദശനാഗ്രഭുവു
ഉന്മീധനീകാരകമംഗനാനാം
അംഗേഷു ശോഭാം ലഭതേ നിതാന്തം.

൩൫

സാരം:— കവിർത്തടം, മാറ്റു്, കഴുത്തു്, നെറ്റി
ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്ന രദവിധാനത്തിന്നു ഖണ്ഡാ
ഭുകം എന്നു പറയുന്നു. ഇതു സ്ത്രീകൾക്കു് ഉന്മാദകാരണ
വും ശോഭാജനകവുമാകുന്നു.

(ക്രോഡചക്രലക്ഷണം)

അഖണ്ഡസാന്ദ്രാ ദശനാവലീയം
കാന്താശരീരേ ക്രിയതേ സ്വഭർത്വാ
പ്രസ്ഥാനകാലേ സ്മൃതിഃഹതു പശ്ചാൽ
തൽ ക്രോഡചക്രം പ്രവദന്തി തജ്ഞാഃ.

൩൬

സാരം:—ഇട തുണുതും ഹൃസ്വമല്ലാത്തതുമായ ഭ
 ന്നങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭേദാവു യാത്ര പുറപ്പെടാൻകാലത്തു
 ഭാര്യയുടെ ശരീരത്തിൽ പിന്നീട് കാർമ്മിക്കത്തക്കവണ്ണം
 ചെയ്യുന്ന രദവിധാനത്തിന്നു ക്രോഡചക്രമെന്നു പര
 യുന്നു.

(കേശഗ്രഹണോദ്ദേശം)

സ്തിശ്ലാ ഘനാഃ കഞ്ചിതനീലവണ്ണാഃ
 കേശാഃ പ്രശസ്താസ്തരുണീജനാനാം
 രാഗപ്രവൃദ്ധ്യേ വിധിനൈവ മന്ദം
 ഗ്രാഹ്യം നരൈശ്ചുംബനദാനകാലേ.

൩൭

സാരം:—സ്രീകുളുടെ തലമുടി മിനുത്തും ഘനത്തും
 ചുരുണ്ടും കുറുത്തും ഇരിക്കുന്നതു വളരെ വിശേഷമായിട്ടു
 ഉത്തരകുന്നു. ചുംബനകാലത്തു അതിനെ പുരുഷൻ അ
 നരാഗവൽനയ്ക്കായി വിധിയാംവണ്ണം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാ
 കുന്നു.

(ഭജംഗവല്ലികാലക്ഷണം)

ചികരാൻ പരികൃഷ്ട ചുംബതി
 കരയുമേന പതിഃ പ്രിയാം തഥാ
 രതികേളികലാപകോവിദാഃ
 പ്രഥയന്തിതി ഭജംഗവല്ലികാം.

൩൮

സാരം:—ഭേദാവു രണ്ടു കൈകൊണ്ടും ഭാര്യയുടെ
 തലമുടിയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ചുംബനം ചെയ്യുന്നതിന്നു
 ഭജംഗവല്ലികാ എന്നു പേരുപറയുന്നു.

(കാമാവതംസലക്ഷണം)

കണ്ണപ്രദേശസ്ഥകചാൻ വിഗ്രഹ്യ
 വരസ്തരം ചുംബതി യത്ര നാരി
 പതിശ്ച രാഗാൽ സുരതാവതാരേ
 കാമാവതംസസ്ത കചഗ്രഹഃ സ്യാത്.

൩൯

സാരം:—ചെവിയുടെ അരുകിലുള്ള കേശങ്ങളേ
 ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടു രാഗാധിക്യത്താൽ സ്രീപുരുഷനാർ
 സംഭോഗാരംഭകാലത്തു അന്യോന്യം ചുംബനംചെയ്യുന്ന
 തിന്ന കാമാവതംസമെന്നു പേർ.

(സമഹസ്തകം, രഥാംഗവജ്രകം, ഇതുകൂടെ
 ലക്ഷണം)

പരിവേഷ്ട കരേണ കുന്തളാൻ
 മദനാന്തോ യദി ഹാരയേൽ പ്രിയാം
 സമഹസ്തകമിത്യഥൈകതോ
 യദി ഹസ്തേന രഥാംഗവജ്രകം.

൪൦

സാരം:—ഭർത്താവു കാമപരവശനായി ഭാര്യയുടെ തലമുടി മുഴുവൻ പിടിച്ചടുപ്പിച്ചു നിൽക്കുകയോ ചുംബനം ചെയ്യുന്നതിന്നു സമഹസ്തകമെന്നും ഒരേവശത്തുള്ള തലമുടിയെ മാത്രം പിടിച്ച് അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന്നു രഥാംഗവജ്രമെന്നും പറയുന്നു.

ഇതി പ്രസിദ്ധാഃ കരിചിൽ പ്രദിഷ്ടാഃ
 ക്രമാന്യോ ബാഹ്യരതപ്രകാരാഃ

പ്രസിദ്ധ്യഭാവം ബഹുശോഭനം
നദർഭിതാ വിസ്താരശക്തിയെവ.

സാരം—ഇപ്രകാരം പ്രസിദ്ധങ്ങളായ ചില ബാഹ്യസംഭോഗവിധികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അപ്രസിദ്ധങ്ങളായവയെ എടുത്തു പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനുള്ള അവശ്യവൈഷമ്യവും വിസ്താരം അധികമായേക്കുമെന്നുള്ള ശങ്കയും നിമിത്തം അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നില്ല.

ഇങ്ങനെ അനംഗരംഗത്തിൽ ബാഹ്യസംഭോഗനിരൂപണമെന്ന ഏകമസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു.

അഷ്ടമസ്ഥലപ്രാരംഭഃ

സുരതഭേദങ്ങൾ

സാത്ത്യാനുരൂപൻ പ്രവിധായ പൂർവ്വം
വിജ്ഞാ യുവാ ബാഹ്യരത്നോപചാരൻ
വിധിശ്ലഥീഭൂതവരാംഗഭേദം
ഭേദേ സ്വകാന്താം സുരകേളിരംഗേ.

സാരം—കാമശാസ്ത്രപ്രവീണനായിരിക്കുന്ന പൂർവ്വൻ ആദ്യമായി ബാഹ്യസംഭോഗാദികളെക്കൊണ്ടു കാമപരവശയായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയോടുകൂടി സുരകേളിക്കായി ആരംഭിക്കണം.

ദൃഢാപി നാരി ഏതാമുചൈതി
പ്രസാരണാഞ്ജലയുഗന്ധ സദ്യഃ
അപി ഏമാസംയമിഃതാജയുഗാ
ഗച്ഛേദ്യഥതപം സുരതപ്രയോഗ.

൨

സാരം—ഒരു സ്ത്രീ എത്രതന്നെ ദൃഢതമുള്ളവളാ
യിരുന്നാലും ബാഹ്യസംഭോഗചേഷ്ടകളാൽ അവൾ വെ
ട്ടെന്നു ഏതായാടിത്തീരുന്നു. (അതായതു ബാഹ്യസംഭോ
ഗം ഫേതുവായി സ്ത്രീ അവളുടെ ഉറപ്പും വാശിയുമെല്ലാം
പോയിട്ടു ഹിതാനുസാണം വർത്തിക്കത്തക്കവണ്ണം സ്വാ
ധീനയും ക്ഷീണയും ആയിത്തീരുന്നു.) ഇപ്രകാരം ഒരുവ
സ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു എങ്കിലും തുടക്കമുള്ള വേണ്ടപാലെ വി
ടിച്ചുപ്പിച്ചു തടവി സംഭോഗത്തിനായി ആരംഭിക്കുന്ന
സമയം അവൾ വീണ്ടും ദൃഢയുമായിത്തീരുന്നതാണ്.
(ക്ഷീണം തീർന്നു പ്രയുത്തിയിൽ ഉൽസുകയും ശക്തയും
ആയിത്തീരുന്നു എന്നു സാരം.)

(സുരതങ്ങൾ അഞ്ചു പ്രകാരം)

ഉത്താനകം തിര്യഗ്ഗമാസിതാവ്യം
സ്ഥിതം തഥൈവാനതകം രതജൈഃ
പഞ്ചപ്രകാരം സുരതം പ്രദിഷ്ടം
തസ്യ പ്രദേശം ക്രമതോ ബ്രവീമി.

൩

സാരം—ഉത്താനകം, തിര്യകം, ആസിതം, സ്ഥി
തം, ആനതകം എന്നിങ്ങനെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സംഭോ
ഗത്തെ അഞ്ചുവിധത്തിൽ പാർത്തിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെ
വിവരണം മറ്റൊരു പാഠം.

ഉത്താനകഭേദങ്ങൾ.

(സമവാദലക്ഷണം)

നിധായ പാണൗ രമണാംസയോശ്വേ-

ദുത്താനസുഷ്ടാ സുരതേ പുരസ്ത്രീ

രതിപ്രബലം സമവാദസംജ്ഞം

പ്രോചുസ്തദാ ഭോഗവിലാസഭക്ഷാഃ

൫

സാരം—സ്രീ മലൻകിടന്ന രണ്ടു കൈയും പുരുഷ

ന്റെ തോളുകളിൽക്കൂടെ ഇട്ട് ആലിംഗനം ചെയ്യുകൊ

ണ്ടു ചെയ്യുന്ന സംഭോഗത്തിന്നു സമവാദമെന്നു കാമശാ

സ്രവിദപാമ്പാർ പേർ പറയുന്നു.

(നാഗരലക്ഷണം)

ഉത്താനിതായാഃ സുരമന്ദിരവി

സ്ഥിതസ്തദുരുദയമുൽഗൃഹീതപാ

സംസ്ഥാപ്യ ബാഹ്യേ ഘടിതോരുമേകം

കാന്തസ്തദാ സ്ത്യാൽ കില നാഗരാഖ്യഃ.

൫

സാരം—മലൻകിടക്കുന്ന സ്രീയുടെ മുകളിൽ ഇരു

ന്നു അവളുടെ തുടകളെ അകറ്റി പുരുഷൻ തന്റെ ഒരു

തുട അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ ചേർന്നു വരത്തക്കവണ്ണം വ

ച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന സംഭോഗത്തിന്നു നാഗരം എന്നു

പേർ.

(ത്രൈവിക്രമലക്ഷണം)

സ്രീപാദമേകം വിനിധായ ഭൂമൗ

അന്ത്യേ സ്വമൗലൗ നിജപാണിയുഗം

പുത്യാം സമാധായ രമേത ഭർത്താ
ത്രൈവിക്രമാഖ്യം കരണം തദാസ്മാൽ.

ന

സാരം—സ്രീയുടെ ഒരു പാദം നിലത്തും മറോപാ
ദം തന്റെ ശിരസ്സിലും വച്ചുകൊണ്ടും പുരുഷൻ തന്റെ
കൈകൾ നിലത്തുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ചെയ്യുന്ന സംഭോഗ
ത്തിനു ത്രൈവിക്രമം എന്നു പേര്.

(വ്യോമപദലക്ഷണം)

തല്ലേ പ്രസുപ്താ നിജപാണിപത്മ -
മൃഗ്ധം വിധത്തേ തരുണീകരാഭ്യോം
സ്തനേ ഗൃഹീതപാ ച ഭജേതകാന്താം
ബന്ധസ്തദാ വ്യോമപദാഖ്യ ഉക്തഃ.

െ

സാരം—സ്രീ മലർന്നുകിടന്നു തന്റെ കൈ ഉയർത്തി
പ്പിടിക്കുകയും പുരുഷൻ അവളുടെ മലകളെ മട്ടിക്കയും
ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള സംഭോഗത്തിനു വ്യോമപദം എന്നു
പേര്.

(സുരവജ്രലക്ഷണം)

കാന്തോരയുഗാന്തരഗഃ സ്വഹസ്തേ
നിധായ ഭൂമൗ രമതേ പതിശ്ചേൽ
ന സ്തസ്മദോക്തസുരവജ്രനാമാ
ശ്രേഷ്ഠസ്തദാ കാമിജനസ്യ ലോകേ.

വ

സാരം—സ്രീയുടെ തുടകൾക്കിടയിൽ തന്റെ തുട
കൾ വരംവിധം കിടന്നും കൈകൾ നിലത്തു ഉയർത്തി

യും പുരുഷൻ സംഭോഗം ചെയ്യുന്നതിന്നു സുരവജ്രമെന്നു
പേർ പറയുന്നു. ഇതു കാമിജനങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠ
മായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

(ദാരകലക്ഷണം)

നാരി സ്വപാദൗ ദയിതസ്യ വക്ഷ-
സ്ഥിതൗ സമാലിംഗ്യ കരദപയേന
കിഞ്ചിത്തദൂത്ര രമതേ തദാസൗ
പ്രോക്താ കവീന്ദ്രരവി ദാരകാഖ്യഃ

൯

സാരം—സ്രീ തന്റെ രണ്ടു പാദങ്ങളും ഭർത്താവി-
ന്റെ നെഞ്ചിൽ കയറ്റിവെച്ചും കൈകളേക്കൊണ്ടു കെ-
ട്ടിപ്പിടിച്ചും തുടകൾ മന്ദമന്ദം ചേർത്തും സംഭോഗിക്കുന്ന
തിന്നു ദാരകമെന്നു പേർ.

(സൌമ്യലക്ഷണം)

ഉത്താനിതോരുദപയമദ്ധ്യഗാമീ
ദൃഢം സമാലിംഗ്യ ഭജേത യത്ര
കാന്തോ വിലാസീ പ്രിയ ഏഷ ബന്ധ-
സ്സൌമ്യാഖ്യ ഉക്തഃ കവിഭിഃ പുരാണൈഃ

൧൦

സാരം—മലൻകിടക്കുന്ന സ്രീയുടെ തുടകൾക്കിട-
യിൽ സ്ഥിതിചെയ്തുകൊണ്ടു ദൃഢമായി ആലിംഗനം ചെ-
യ്തും വിലാസങ്ങളോടുകൂടിയും പുരുഷൻ സംഭോഗം ചെയ്യ-
ുന്നതിന്നു സൌമ്യം എന്നു പേർ.

(ജംഭിതലക്ഷണം)

ഉത്രയുഗം വജ്രമുദഞ്ചിതം യൽ
കൃതപാംബുജാക്ഷി ഭജതേ പതിം ചേൽ
ആനന്ദകർത്താ തരുണീജനാനാം
ബന്ധുസായമുകതഃ കില ജംഭിതാവ്യഃ.

൧൧

സാരം—കാൽമുട്ടുകൾ മടക്കി അകറ്റിവെച്ചുകൊണ്ടു സംഭോഗം ചെയ്യുന്നതു സ്രീജനങ്ങൾക്കു് ആനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ഇതിന്നു ജംഭിതാ എന്നാണു പേർ.

(പിഷ്ടകലക്ഷണം)

കാന്തോരയുഗം പരിവർത്തിതം ചേ-
ന്നിഗൃഹ്യ കാമാങ്കുശചിത്തപ്പുത്തിഃ
രമേത ഭന്താ യദി പിഷ്ടകാവ്യം
തദേതി ബന്ധം മനയോ വദന്തി.

൧൨

സാരം—കാമവേഗത്തോടുകൂടെ ഭന്താവു ഭാര്യയുടെ തുടകളേ പിടിച്ചുകൊറി ബലാൽ സാഭോഗം ചെയ്യുന്നതിന്നു പിഷ്ടകം എന്നു പേർ.

(വേണവിദാരിതലക്ഷണം)

സ്വാംസപ്രദേശേ വിനിധായ ജംഘാം
ഏകാം സ്രിയോന്യാമഥ സംവിദാർയ്വ
അധോ വിധായ പ്രബലം രമേത
ഭന്താ യദാ വേണവിദാരിതം തൽ.

൧൩

സാരം—പുരുഷൻ സ്രീയുടെ ഒരു കാൽ പൊക്കി

തന്റെ തോളിലും മറോ കാൽ നേരെ താഴത്തേയ്ക്കും വ
ച്ചുകൊണ്ടു യോനിയെ മറ്റിച്ചു ശക്തിപൂർവ്വം സംഭോഗം
ചെയ്യുന്നതിനു വേണവിദാരിതം എന്നു പറയുന്നു.

(ഭുഗുകം സ്തൂതിതം ഇവയുടെ ലക്ഷണം)

വിലാസിനീ സംഗകമുരയുഗം
കൃതോദ്ധ്വമാലിംഗ്യ ഭജേത ഭർത്താ
തൽ ഭുഗുകസ്സൗത്ര പ്രവദാംശ്രിയുഗേ
കാന്താംസിസ്ഥേ സ്തൂതിതഃ പ്രദിച്ചുഃ.

൧൪

സാരം—സ്രീയുടെ കാലുകളെ മേല്പോട്ടുയർത്തിനിറു
ത്തിആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടു രമിക്കുന്നതിനു ഭുഗുകം
എന്നും കാലുകൾ പുരുഷന്റെ നെഞ്ചിൽ വച്ചുകൊണ്ടു
രമിക്കുന്നതിനു സ്തൂതിതമെന്നും പേരുകൾ പറയുന്നു.

(അതിവിണലക്ഷണം)

കാന്താംശ്രിമേകം ഹൃദയേ സ്വകീയേ
നിധായ ഭർത്താ ശയനേ ദിതീയം
കർമ്മാദൃതിം ചേദതിവിണകാഖ്യം
പ്രൗഢാംഗനായാഃ പരികല്പനീയം.

൧൫

സാരം—സ്രീയുടെ ഒരു കാൽ തന്റെ നെഞ്ചിലും
മറോകാൽ ശയ്യയിലും വച്ചുകൊണ്ടു പുരുഷൻ സംഭോ
ഗം ചെയ്യുന്നതിനു അതിവിണകമെന്നു പറയുന്നു. പ്രൗ
ഢസ്രീകൾക്കു് ഈ രീതി അധികം രസാവഹമായിട്ടുള്ള
താകുന്നു.

തിയ്യഗ്ബന്ധം

(സംപുടലക്ഷണം)

വാഗ്വപ്രസുപ്തപ്രമദോപരിസ്ഥഃ
കാർത്തിസ്തമാലിംഗ്യ രതിം കരോതി
യത്ര പ്രദിഷ്ടോ മുനിഭിഃ പുരാണൈ-
ബ്ദന്ധസ്തദാ സമ്പുടനാമധേയഃ.

മന്ന

സാരം:—ഒരു വശത്തു കിടക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ ഉപരിഭാഗത്തിൽ കയറിയിരുന്നുകൊണ്ടു പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ അലിംഗനംചെയ്തു സംഭോഗം ചെയ്യുന്നതിനു സംപുടം എന്നു പേര്.

(കുക്ടലക്ഷണം)

യദ്യംഗനാക്ഷിതപാദയുഗ്മം
സ്ഥനാഭിദേശേ പരികല്പ്യ ഭർത്താ
രതിം പ്രകുര്യാദിതി കുക്ടാഖ്യം
തദാ കവീന്ദ്രൈഃ കരണം പ്രദിഷ്ടം.

മെ

സാരം:—സ്ത്രീയുടെ കാലു രണ്ടും മടക്കി പുരുഷൻ തന്റെ അരക്കെട്ടിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു സംഭോഗം ചെയ്യുന്നതിനു കുക്ടം എന്നു പേര്.

ഉപവാഷ്ടബന്ധം.

(സാവവദലക്ഷണം)

പ്രേംഖദിലാസം പ്രസഭം വഹന്ത്യാ
വിപത്നയം ജാനയുഗസ്യ നാത്യാഃ.

പത്മാസനതപാദഥ ചൈകജംഘാ
വിപദ്യയാ സാപ്വദം പ്രവീഷ്ടം.

സാരം:—വിചാസരസികയായ നായികയുടെ ഒരു കാൽ മടക്കി പുരുഷന്റെ തുടയ്ക്കു മുകളിൽക്കൂടി മറോ തുടയ്ക്കിയിലേയ്ക്കും മറൊക്കാൽ അതുപോലെതന്നെ മറുവശത്തേയ്ക്കുംവെച്ചു രമിക്കുന്നതിന്നു പത്മാസനതുല്യമായ സാപ്വദമെന്നു പേര്.

(ബന്ധുരിതലക്ഷണം)

സ്വജാനയുഗാന്തരനിർദ്ദേശപേൽ
ഭുജേ സ്വകണ്ഠേ വിനയേ നൃഗാക്ഷീ
കാന്തോപി കൃതേപതി വിധിം പ്രഗ്ദ്ധ-
ത്തദാ ബുധൈർബ്ധസുരിതാച്ഛമുക്തം.

സാരം:—സ്രീ പുരുഷന്റേയും പുരുഷൻ സ്രീയുടേയും കാൽ മുട്ടിന്നടിവശത്തുകൂടി പരസ്പരം കൈകൾ ഇട്ടു കണ്ണത്തിൽ പിടിച്ചു 'ആലിംഗനം' ചെയ്തു ഇരുനും രമിക്കുന്നതിന്നു ബന്ധുരിതം എന്നു പറയുന്നു.

(ഫണിപാശലക്ഷണം)

ഉക്തപ്രകാരേ യതി ദമ്പതി തൌ
ഭുജേ തു കൃതപാ മണികൂപ്പരസ്ഥാ
സൈപരം രമേതേ കരണാ പ്രദീഷ്ടാ
തദാ കവീന്ദ്രേ: ഫണിപാശസംജ്ഞാ.

സാരം:—മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ സ്രീപുരുഷന്മാർ മണികൂപ്പരസ്ഥാനങ്ങളിൽ കൈകളെ പരസ്പരംവെച്ചുകൊണ്ടു യഥേഷ്ടം രമിക്കുന്നതിന്നു ഫണിപാശം എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

(സംയമനലക്ഷണം)

നിധായ ജംഘായുഗളം സ്വപത്യാഃ
സ്വകീയയോഃ കൂർപ്പരയോരഥാസ്ത്യാഃ
കണ്ഠ സ്വബാഹു പരിണീയ ഗളേൽ
പതിസ്തദാ സംയമനാഖ്യമേതൽ.

൨൧

സാരം:—ഭർത്താവിന്റെ കണ്ഠകാലുകളെ തന്റെ
അരക്കെട്ടിന്നു താഴെയും തന്റെ കാലുകളെ ഭർത്താവി
ന്റെ കണ്ഠത്തിലുംവെച്ചു സ്ത്രീ പുരുഷന്റെ കൈകളിൽ
വിടിച്ചുകൊണ്ടു രമിക്കുന്നതിന്നു സംയമനം എന്നു പറ
യുന്നു.

(കൌർമ്മകം, പരിവർത്തിതം ഇവയുടെ ലക്ഷണം)

മുഖേ മുഖം ബാഹുയുഗേ ച ബാഹു
ജംഘായുഗേ ജംഘയുഗം നിവേശ്യ
ഗളേൽ പതിഃശ്ചഭിതി കൌർമ്മകം സ്ത്യാൽ
ഉദേപാദയുഗാൽ പരിവർത്തിതാഖ്യം

൨൨

സാരം:—മുഖത്തോടു മുഖവും കൈകളോടു കൈക
ളും കാലുകളോടു കാലുകളും ചേർത്തുവെച്ചു രമിക്കുന്നതിന്നു
കൌർമ്മകമെന്നു പേർ. ഇതിൽതന്നെ സ്ത്രീ തന്റെ തുടക
ളെ മേല്പോട്ടുയർത്തുന്നു എന്നിൽ പരിവർത്തിതം എന്നും പറ
യപ്പെടുന്നു.

(യുഗപാദലക്ഷണം)

തഥൈവ ഭർത്താ കൃതതിയുഗംഗോ
ഭജേത ചേൽ കാമകലാവിദഗ്ദ്ധഃ
സ്ത്രിയാ സമാകഞ്ചിതപാദയുഗം
ബന്ധം തദാ യുഗപദം വദന്തി.

൨൩

സാരം:—പാദങ്ങൾ മടക്കി തുടകൾ അകത്തിവച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്രീയോടു കൂടി പുരുഷൻ ചരിഞ്ഞുകിടന്നു കൊണ്ടു സംഭോഗം ചെയ്യുന്നതിന്നു യുഗപദം എന്നു പേര്.

(മകുടലക്ഷണം)

വിലാസിനീകുപ്പരമധ്യവന്തീ
കടിം സ്വകീയാം ഭ്രമയൻ മുഹൂശ്വേൽ
ഭജേത ഭരേന്തതി ബിഭന്തി തന്യോഃ
തന്മകുടം സമ്മുഖസംഗമേന.

൨൪

സാരം:—സംഭോഗാവസരത്തിൽ പുരുഷൻ സ്രീയുടെ ഉപരിഭാഗത്തിൽ ഇരുന്നതന്നെ ചുറ്റുന്നു എന്നിൽ അതിന്നു മകുടം എന്നു പേര്.

ഉത്ഥിതബന്ധം.

(കുപ്പരം, ജാനുവർച്ചം ഇവയുടെ ലക്ഷണം)

സംവേഷ്ട പ്രഭന്താ നിജകുപ്പരേണ
ജാനപംഗനായാഃ പരിരഭ്യ കണ്ഠേ
രതിം പ്രകയാദിതി കുപ്പരാഖ്യോ
ബന്ധഃ പ്രദിഷ്ടഃ സ ച ജാനുവർച്ചഃ

൨൫

സാരം:—സ്രീയുടെ മുട്ടിനെ കുപ്പരംകൊണ്ടു ചുറ്റിക്കഴിഞ്ഞിൽ പിടിച്ചാലിംഗനംചെയ്തു രമിക്കുന്നതിന്നു കുപ്പരമെന്നും ജാനുവർച്ചമെന്നും പേരുകൾ പറയപ്പെടുന്നു.

(ഹരിവിക്രമലക്ഷണം)

ഉക്തപ്രകാരേണ യദൈകപാദോ
യദാ ഭവേദ്യുപഗതോംഗനായാഃ

തദാ പ്രദിഷോ ഹരിവിക്രമാഖ്യോ

ബന്ധഃ പ്രിയോയം തരുണീജനാനാം.

൨൩

സാരം:—മേൽ പറയപ്പെട്ട പ്രകാരത്തെ സ്രീയുടെ ഒരു പാദം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടു രമിക്കുന്നതിന്നു ഹരിവിക്രമം എന്നു പേർ. ഇതു സ്രീജനങ്ങൾക്കു വളരെ പ്രിയമുള്ളതാകുന്നു.

(കീർത്തിബന്ധലക്ഷണം)

കണ്ഠം ഭജാഭ്യോമവലംബ്യ ഭൂതഃ

ശ്രോണീ നിജോത്ര യുഗളേന ഗാഢം

സംവേഷ്ട്യ കുത്യാദ്രതിമംഗനാ ചേ-

ദുകതഃ കവീന്ദ്രരിതി കീർത്തിബന്ധഃ.

൨൪

സാരം:—സ്രീ പുരുഷന്റെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ച് ദൃഢമായി ആലിംഗനം ചെയ്തും ശ്രോണിപ്രദേശത്തെ തുടകളെക്കൊണ്ടു ഞെരുക്കിയും സംഭോഗം ചെയ്യുന്നതിന്നു കീർത്തിബന്ധമെന്നു പേർ.

(ധൈനുകലക്ഷണം)

വിന്യസ്യ പാണ്യംശ്രീയുഗം ധരണ്യാ-

മധോമുഖീം ധേനുവദഗ്രസംസ്ഥാം

സ്രീം സ്വാദമാന്ത്യാഃ കടീദേശവർത്തി

ഭന്താ ഭവേദ്ധൈനുകമേതദുകതം.

൨൫

സാരം:—കാലും കയ്യും നിലത്തുനിന്നു മുൻപോട്ടു കുനിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സ്രീയുടെ അരക്കെട്ടിൻ മുകളിൽ പുരുഷൻ കയറി ക്രീഡിക്കുന്നതിന്നു ധൈനുകം എന്നു പറയുന്നു. (പശുക്കളെപ്പോലെ എന്നർത്ഥം)

(ഐലേക്ഷണം)

അധോമുഖീമസ്തകഭോഃകചാസ്യെ-
 ഭ്വം ഗതാം ക്രാമതി യത്ര നാരീം
 കരീവ ഭന്താ രതിലോലചിത്ത-
 സ്തഭൈഭസംജ്ഞം കരണം പ്രദിഷ്ടം.

൨൯

സാരം:—തല, കൈ, മുലകൾ, മുഖം ഇവ നിലത്തു
 മുട്ടത്തക്കവണ്ണം കമൻ കിടക്കുന്ന സ്ത്രീയെ കാമപരവശ
 നായ പുരുഷൻ ആക്രമിച്ച് ആനയെപ്പോലെ സംഭോഗം
 ചെയ്യുന്നതിന്നു ഐഭം എന്നു പേർ പറയുന്നു.

ഐണസൗകരകഗാദ്ഭാദികാ-

ന്യപ്രയോജകതയാത്ര ഭൂരിശഃ

അപ്രയുക്തകരണാനി നോ മയാ

ഭക്തിതാനി ച വിനിന്ദിതാനി ച.

൩൦

സാരം:—ഐണം (മാനിനെപ്പോലെയുള്ളത്) സൗക
 രം (പന്നിയെപ്പോലെയുള്ളത്) ഗാദ്ഭം (കഴുതയെപ്പോലെ
 യുള്ളത്) മുതലായവ മിക്കവാറും പ്രയോജനമില്ലാത്തവയും
 പ്രയോഗിക്കപ്പെടാത്തവയും നിന്ദ്യങ്ങളുമാകയാൽ അവ
 യെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒന്നും പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഐണം ഗാദ്ഭികം ചൈവ

ശൗനം സൗകരകം തഥാ

കാമകേളികലാഭിജ്ഞഃ

പ്രായോ നൈവ പ്രകല്പയേൽ.

൩൧

സാരം:—മാൻ, കഴുത, പട്ടി, പന്നി മുതലായവയു
 ടേതുപോലെ മേൽപറയപ്പെട്ട ക്രീഡകളെ കാമശാസ്ത്രവി

ശാരദന്മാരായ പുരുഷന്മാർ മിക്കവാറും പ്രയോഗിക്കുമാറി
 പ്പുതന്നെ.

(പുരുഷായിതബന്ധം)

സരതേന യഥോക്തേന

തൃപ്തിം ചേന്നാംഗനാ വ്രജേൽ

കുത്യാഭ്യഥാ പുരുഷവൽ

ചേഷ്ടാം തൽ പുരുഷായിതം.

൩൨

സാരം:—മേൽ പറയപ്പെട്ട തരത്തിലുള്ള സംഭോഗ
 ങ്ങളെക്കൊണ്ടാണു തൃപ്തിവരാതെയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അ
 പ്രകാരമുള്ള സ്ത്രീ പുരുഷനേപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കണം. ഇ
 തിന്നാണു പുരുഷായിതമെന്നു പറയുന്നതു്.

അസമാപ്തസുഖാ കാന്താ

ഹസ്തിഹസ്തം ധനോതി ച

ഉജ്ജ്വലിതം ന തദാന്വേവ

വിധത്തേ വാ പതിഃ ക്രിയാം.

൩൩

സാരം:—സുഖപ്രാപ്തി വന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ, ആ
 ന അതിന്റെ തൃപ്തിയെന്ന ഇളക്കുന്നപേരെ ഇളകി
 കൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്രകാരമുള്ള അവസ്ഥ കണ്ടാൽ ഉടൻ
 തന്നെ പുരുഷൻ ഒരു അന്യസ്ത്രീയോടെന്നപോലെ ആച
 രിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ജാതശ്രമം വീക്ഷ്യ പതിം പുരസ്ത്രീ

സേപച്ഛാത ഏവാഥ രതേഷപതൃപ്താ

കന്ദുപ്തവേലാകലിതാ നിതാന്തം

കവീത തുഷ്ടാ പുരുഷായിതം സാ.

൩൪

സാരം:—സംഭോഗത്തിൽ തൃപ്തി വരാതെയും ഭർത്താ
വൃക്ഷീണിച്ചു വശംകെട്ടും ഇരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ സഭാ
കാമപാരവശ്യത്തോടു കൂടിയവളായ സ്ത്രീ സന്തോഷത്തോ
ടുകൂടെ പുരുഷനെപ്പോലെ സംഭോഗം ചെയ്യണം.

(വിപരീതബന്ധലക്ഷണം)

ഉത്താനസുഷ്കം ദയിതം ഭജാഭ്യോ-

മാലിംഗ്യ ലിംഗം വിനിധായ യോനൗ

ഭജേന്നിതംബം പരിചാലയന്തി

നാരി തദാ സ്വാദപിപരീതബന്ധഃ.

൩൫

സാരം:—മലൻ കിടക്കുന്ന പുരുഷന്റെ മുകളിൽ
കയറി ആലിംഗനം ചെയ്തും ലിംഗത്തെ യോനിയിൽ
കടത്തി പുഷ്ടത്തെ ചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വിപരീ
തബന്ധമെന്നു പറയുന്നു.

(ഭ്രാമരബന്ധലക്ഷണം)

സുഷ്കസ്യ പുംസോ ജഘനോപരി സ്ഥിതാ

സംഭ്രാമയത്യാശ്രിയുഗം വിക്ഷുചിതം

ചക്രാകൃതിസ്ത്രീ നരവദപിചേഷ്ടതേ

തൽ ഭ്രാമരാഖ്യം കരണം സമീരിതം.

൩൬

സാരം:—കിടക്കുന്ന പുരുഷന്റെ മുകളിൽ കയറി സ്ത്രീ
തന്റെ പാദങ്ങളെ മടക്കിയിരുന്ന് പുരുഷനെപ്പോലെ വ
ട്ടത്തിൽ ചുറ്റി ക്രീഡിക്കുന്നതിനു ഭ്രാമരമെന്നു പറയുന്നു.

(ഉല്ക്കലികാലക്ഷണം)

പ്രേമവിമേവതീ സ്മരയന്ത്രേ

ഭർതൃലിംഗമുപധായ പുരസ്ത്രീ

ഭോമയേൽ കടിമനംഗവിലോലാ

സ്യാത്തദാ കരണമുൽക്കലികാഖ്യം.

നമു

സാരം:—അനംഗരംഗം, വിഭ്രമം ഇതുകളോടുകൂടി സ്രീ
പുരുഷന്റെ ലിംഗത്തെ തന്റെ യോനിയിൽ പ്രവേശി
പ്പിച്ചു അരക്കെട്ടിനെ ഇളക്കിക്കൊണ്ടു രമിക്കുന്നതിനു
ഉൽക്കലികാ എന്നു പറയുന്നു.

വിപരീതരതേ സുസീൽകൃതാ

ദരഹാസാതിമനോരമാനനാ

കിതവാഥ വശം ഗതോന്ധി മേ

സ്മരയുദ്ധേ വിജിതോസി വാപ്യലം.

നമു

ഇതി മഞ്ജുരടന്ത്യഥാകലാ

സകചാകഷ്ണചുംബിതാധരാ

ശ്രമമീലിതചാരലോചനാ

ദ്രവതാം യാതി തദാ വിലാസിനീ.

നമു

സാരം:—വിപരീതസുരതത്തിൽ സീൽക്കാരം മന്ദ
ഹാസം ഇതുകളോടും ആനന്ദപ്രദമായ മുഖഭാവത്തോടും
കൂടി അധികനേരം ക്രീഡിക്കുകയും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു “ഹേ ധൃ
ത്താ! അങ്ങ്’ എന്നിങ്ങനെ വശഗനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഈ
യുദ്ധത്തിൽ ഞാൻ ജയിച്ചുപോയി” എന്നെല്ലാം പറയുക
യും തലമുടിക്കു പിടിച്ചു വലിച്ചു അധരത്തെ ചുംബിക്കു
കയും ശ്രമം നിമിത്തം കണ്ണുകൾ താണും ആകുപ്പാടെ ത
ളന്നും സ്രീ വേഗം വശഗനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

(ഭോഗസംതൃപ്തയായ സ്രീയുടെ ലക്ഷണം)

ഋഗ്വേദലതാം സുമുഹൂർത്താം

ദരസമ്മീലിതലോചനോല്പലാം

സമവേഷ്യ നിതാന്തനിസ്സഹാ-

മവഗളേഭബലാം ദൃതാമിതി.

സാരം:—ക്ഷീണിച്ച ഭേദവും മൂഢാവസ്ഥയും തള
ന്നു് അല്പം അടഞ്ഞ കണ്ണുകളും അവശതപവും കണ്ടുക
ഴിഞ്ഞാൽ അപ്രകാരമുള്ളവൾ ഭോഗസംതുഷ്ടയെന്നറി
യണം.

(ഉപരിസുരതത്തിന്നു യോഗ്യയായ സ്ത്രീ)

ചാരുയൗവനസമ്പന്നാ

തനപി ശ്രമവിവജ്ജിതാ

ജിതവ്രീളാനരകതാ ച

ശസ്താ നാരീ നരായിതേ.

സാരം:—പുണ്ണയൗവനയുക്തയും തടിപ്പില്ലാത്ത
ശരീരമുള്ളവളും പരിശ്രമംകൊണ്ടു ക്ഷീണിക്കാത്തവളും
ലജ്ജയില്ലാത്തവളും അനരാഗിണിയും ആയ സ്ത്രീയാ
ണു് ഉപരിസുരതത്തിന്നു യോഗ്യതയുള്ളവൾ എന്നറി
യണം.

(വിപരീതസുരതത്തിന്നു കൊള്ളരുതാത്ത സ്ത്രീ)

കരിണീം ഹരിണീം ച ഗഭീണീം

നവസുതാമൃതയോഗിനീം കൃശാം

ജപരിതാം ച കമാരികാം രതേ

വിപരീതേ പരിവജ്ജയേൽ സുധീഃ.

സാരം:—പിടിയാന ജാതിയും മാൻ ജാതിയും
ഗഭീണിയും കടിഞ്ഞൂൽ പ്രസവിച്ചവളും ജതുസ്താ
നും ചെയ്ക്കവളും മെലിഞ്ഞവളും പനി പിടിപെട്ടവ

ഓം കുമാരിയും വിപരീതസുരതത്തിനു കൊള്ളരുത്താവ
രാകുന്നു.

(കരതാഡനസീൽക്കാരുദേശം)

കാമയുദ്ധാംഗയുഗ്മം സ്ത്യാൽ

കരതാഡനസീൽകൃതേ

തത്താഡനം ചതുർലോകതം

സീൽകൃതം പഞ്ചധാ സ്മൃതം.

രന്ദ

സാരം:—കാമകേളിയിൽ കരതാഡനം സീൽക്കാ
രം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കൂട്ടം വളരെ പ്രധാനമാകുന്നു.
അതിൽ താഡനം നാലുവിധവും സീൽക്കാരം അഞ്ചുവി
ധവുമുണ്ട്.

(നാലു താഡനങ്ങളുടെ പേര്)

പ്രസൃതോപഹസ്തേന

മുഷ്ടിനാ സമപാണിനാ

താഡനം സ്ത്യാച്ചതുലൈർവം

തസ്യ സ്ഥാനാനി സംബ്രവേ.

രര

സാരം:—പ്രസൃതം അപഹസ്തം മുഷ്ടി സമപാണി
എന്നിങ്ങനെ താഡനം നാലുവിധമാകുന്നു. അതിന്റെ
സ്ഥാനങ്ങളെ മറയ്ക്കു വിവരിയ്ക്കുന്നു.

(ഇന്ന സ്ഥാനത്തു് ഇന്ന താഡനം ചെയ്യുക)

പാശ്ചാത്യേ സമതലം മുഷ്ടിം പുഷ്പേണ മൂർത്തി

പണാകാരം പ്രസൃതികം യുജ്യാദ്ധ്യഭ്യപഹസ്തകം.

രര

സാരം:—ഇരുവശങ്ങളിലും ഗുഹ്യത്തിലും കൈ നി
വർത്തിച്ചിട്ടുള്ള സമപാണിയും പുഷ്പത്തിൽ കൈ ചുരു

ദിയിട്ടുള്ള മുഷിയും തലയിൽ സർപ്പംകാരമായുള്ള പ്രസൂത
 യും ഹൃദയത്തിൽ അപഹസ്തവും പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.

(സന്താനകതാഡനലക്ഷണം)

വിപരിതരതേ യദംഗനാ
 ഹൃദി മുഷ്ട്യാ പരിതാഡയേൽ പതിം
 കരഘാതനകം തദാ ബുധൈ-
 രിതി സന്താനകസംജ്ഞമുച്യതേ.

രശ്മി

സാരം:—വിപരിതസുരതത്തിൽ സ്രീ കൈ ചുരുട്ടി
 പുരുഷന്റെ നെഞ്ചിൽ താഡിക്കുന്നതിനു സന്താനകം
 എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

(പതാകം, ബിന്ദുമാലം, ഇവയുടെ ലക്ഷണം)

വിസ്മിണ്ണഹസ്തേന രതൈ യദാ സ്രീ
 ഹസ്താൽ പതിം സ്ത്വാൽ സ പതാകസംജ്ഞഃ
 അംഗുഷ്ഠകേണൈവ കൃതപ്രഹാരോ
 വിജ്ഞൈസ്സ ഉക്തഃ ഖലു ബിന്ദുമാലഃ.

രശ്മി

സാരം:—സംഭോഗസമയത്തു സ്രീ കൈ നിചർത്ത
 ത്തോവിനെ താഡനംചെയ്യുന്നതിനു പതാകം എന്നും
 ഖലവിരൽ കൊണ്ടുമാത്രം അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു
 ബിന്ദുമാലം എന്നും പേരുകൾ പറയപ്പെടുന്നു.

(കണ്ഡലലക്ഷണം.)

അംഗുഷ്ഠമദ്ധ്യംഗുലികപ്രഹാരം
 ശന്നൈഃ പൂരസ്രി കരുതേതിരാഗ
 യദ്യേവ ഉക്തഃ കവിഭിഃ പൂരണൈ
 സ്സാനന്ദകൃൽ കണ്ഡലനാമധേയഃ.

രശ്മി

സാരം:—പെരുവിൽ അണിവിൽ ഇതുകൂടേ
കൊണ്ടു അനുരാഗിണിയായ സ്രീ സാവധാനത്തിൽ പൂ
രുഷനെ അടിക്കുന്നതിനു കണ്ഡലമെന്നു പേര്. ഇതു വള
രെ ആനന്ദപ്രദമാകുന്നു.

(അഞ്ചുവിധത്തിലുള്ള സീൽക്കാരപ്പേരുകൾ)

അഥ സീൽകൃതഭേദാംസു

പഞ്ചൈവ ക്രമതോ ബ്രുവേ

ഹിംകൃതം സ്തനിതം ഹൃൽകൃ-

തോൽകൃതേ തദ്രചാകൃതിഃ.

൪൯

സാരം:—സീൽക്കാരം അഞ്ചുവിധമുണ്ടെന്നു മുൻ
പറഞ്ഞുവെല്ലാം. അവ മുറയ്ക്കു ഹിംകൃതം സ്തനിതം ഹൃൽ
കൃതം ഉൽകൃതം ദ്രവാകൃതി എന്നിങ്ങനെയൊക്കുന്നു.

(ഹിംകൃതം, സ്തനിതം ഇവയുടെ ലക്ഷണം)

ഉച്ചരോ മുഖനാസാഭ്രാം

ഹിംകൃതഃസ്യാപജായതേ

സ്തനിതം മേഘഗംഭീര-

ഘോഷവൽ സ്യാത്തദേ സ്മൃതം.

൫൦

സാരം:—മുഖനാസികകളേക്കൊണ്ടുള്ള സീൽക്കാര
ത്തിന്നു ഹിംകൃതമെന്നും ഇടി മുഴക്കം പോലെയുള്ള സീൽ
ക്കാരത്തിന്നു സ്തനിതമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

(ഹൃൽകൃതം, ഉൽകൃതം, ദ്രവാകൃതി

ഇവയുടെ ലക്ഷണം.)

ഹൃൽകൃതത്തു ഭജംഗസ്യാപ്ലാസവൽസ്യാദഥോൽകൃതം
മേഘവിന്ദുന്യമാതോയേ നിപതത്തദ്രവാകൃതിഃ

൫൧

സാരം:—സപ്തത്തിന്റെ ചീറ്റൽ പോലെയുള്ള

സീൽക്കാരത്തിന്നു ഉൽകൃതമെന്നും ഉൽകൃതമെന്നും മഴ
വെള്ളത്തിൽ വീഴുന്നതുപോലെയുള്ള സീൽക്കാരത്തിന്നു
ദ്രവാകൃതി എന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

ലാവകോകിലകപോതസിംഹികാ-
നീലകണ്ഠതസന്നിഭാൻ ക്രമാൽ
സന്ധയാതി കില സീൽകൃതാദികാം-
ശ്ചിത്തഭോഗസമയേ വിലാസിനീ.

൫൨

സാരം:—തിത്തിരിപ്പുള്ളി കയ്യിൽ മാടപ്രാവു പെൺ
സിംഹം മയ്യിൽ ഇതുകൂടെ ശബ്ദത്തോടു സദാശമായ
സീൽക്കാരത്തെ വിലാസിനികളായ സ്രീകൾ സാഭോഗ
കാലത്തിൽ ചെയ്യുന്നു.

സുരതേ രദനമ്ലഭം യദാ
പ്രമദായാഃ പരിചംബൃതേ ഭൃശം
ദയി:തന തദാതിരാഗതഃ
ക്രിയതേ സീൽകൃതമഞ്ജസാ തയാ.

൫൩

സാരം:—സാഭോഗാവസരത്തിൽ പുരുഷൻ സ്രീയു
ടെ അധരത്തിൽ ചുംബിക്കുകയാണെങ്കിൽ അ
പ്പോൾ അവൾ പ്രേമാധിക്യത്താൽ സീൽക്കാരം ചെയ്യു
മെന്നറിക.

അഷ്ടമഹാനായികാലക്ഷണം.

(ഖണ്ഡിതാലക്ഷണം)

നിഖിചസുരതചിഹ്നൈരകിതാംഗഃ സ്വപത്യാ-
സ്സവിധമരുണനേത്രസ്സാദരം ജീവിതേശഃ

സദയമധരവാക്യഃ പ്രാതരദ്വേതി യാവത്
 കഥയതി പട്ടവാക്യം ഖണ്ഡിതാം താം വദന്തി. (1)
 സാരം:—സർവ്വസംഭോഗചിഹ്നങ്ങളോടും കലങ്ങി

യ കണ്ണുകളോടും മധുരങ്ങളായ വാക്കുകളോടുംകൂടി ഭ
 ഞ്ഞാവു പ്രാതഃകലേത്തിൽ വന്നു ചതുരങ്ങളായ സംഭാഷ
 ണങ്ങൾ തുടങ്ങവേ ഈർപ്പയോടുകൂടി നിലക്കുന്ന നായിക
 യേ ഖണ്ഡിത എന്നറിയണം.

(വസേകസജ്ജികാലക്ഷണം.)

വനിതാ ശുഭവാസമന്ദിരേ
 മൃദുശയ്യാമധിവാസിനീ നിശി
 പതിമാർഗ്ഗചിരാപ്പിതേക്ഷണം
 കഥിതാ വാസകസജ്ജികാ ബുധൈഃ ൫൫

സാരം:—ശുഭമായിരിക്കുന്ന വാസഗൃഹത്തിൽ വേ
 ണ്ടു കെട്ടങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തും മെത്ത വിരിച്ചും രാത്രി
 യിൽ ഭർത്താവിന്റെ വരവു കാത്തു നോക്കിയിരിക്കുന്നവ
 ളോ വാസകസജ്ജിക എന്നു പറയുന്നു.

(കലഹാന്തരിതാലക്ഷണം)

സാഗന്ധ്യോ ചരണഗം ഭയിതം പ്രചണ്ഡ-
 വാക്യേന്ദ്രിയാസ്യ ബഹുകോപത ഏവ പശ്യാൽ
 സംജായതേ വിരഹതാപചിലാപദീനാ
 യാ താം വദന്തി കലഹാന്തരിതാം കവീന്ദ്രാഃ. ൫൬

സാരം:—അപരാധകാരിയാണെങ്കിലും കാൽക്കൽ
 വിണ ഭർത്താവിനെ കോപത്തോടുകൂടെ പല വാക്കുകളും
 പറഞ്ഞു ഭൂതന്തകാരിയതിനുശേഷം വിരഹദുഃഖം അനുഭ
 വിച്ചുകൊണ്ടു വിചപിക്കുന്ന ചളു കലഹാന്തരിത എന്നു
 വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയുന്നു.

(അഭിസാരികാലക്ഷണം)

മനോക്ലിതാതിനിസ്രുചാ

കൃതദ്രോ കിച ഗുഡ ചാരിണീ

സുരതായ പരാലയം വ്രജൽ

കവയസ്താമഭിസാരികാം ജഗ്രഃ

കൃ

സാരം: — കാമപരവശയായാട്ടു ലജ്ജയെന്നിയേ വ
സ്രാഭരണാഭ്യുപകാരസംഭരം ആരമായാതെ സംഭോഗ
ത്തിനായി അന്യപുരുഷന്മാരെത്തേടി രാത്രിയിൽ അന്യ
ഗൃഹത്തിലേക്കു പോകുന്നവളെ അഭിസാരിക എന്നു പ
റയുന്നു.

(വിപ്രലബ്ധാലക്ഷണം)

പ്രിയതമമുപഃനതും പ്രേക്ഷയിഃതപാവഭൂതീം

സ്വപനമതിരതിലോലാ യാതി സങ്കേതഃദേശം

തദനു പതിചീഹീനാമാഗതാം വിക്വൃതാം യാ

വഹതി ബഹുലതാപം സോച്യതേ വിപ്രലബ്ധാ

സാരം: — ഭർത്താവിനെ തന്റെ അടുക്കലേക്കു കൂ
ട്ടിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതിനായി ഭൂതിയെ നിയോഗിച്ചു
ശേഷം തന്നത്താൻ ഭോഗവാഞ്ഛരായാടുകൂടെ സങ്കേത
സ്ഥലത്തു ചെന്നിരിക്കുകയും ഭർത്താവിനെ കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടു
ല്ലാതെ തനിയെ തിരിച്ചുവരുന്ന ഭൂതിയെ കണ്ടിട്ടു ഭേദി
കം വിലപിച്ചു ദഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവളെ വിപ്രലബ്ധ
എന്നു പറയുന്നു.

(വിയോഗിനീലക്ഷണം.)

ദയിതേ പരദേശസംസ്ഥിതേ

ശശിപങ്കേരുരഹചനാദിഭിഃ

പരിതപ്യത ഏവ യാപവുഃ
കഥിതാ സാ കവിഭിവിയോഗിനി.

൯൯

സാരം:—ഭർത്താവു ഭൂമദേശത്തിൽ പോയിരിക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രൻ താമരപ്പൂവു ചന്ദനം മുതലായവയാൽ ശരീരത്തിനു ചൂടുപിടിക്കുന്നുവോ എന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം വിരഹതാപം അനുഭവിക്കുന്നവർക്കു വിയോഗിനി എന്നു പറയുന്നു.

(പൂർവ്വപതിലക്ഷണം)

വൈരാഗ്യവാൻ സകലകേളികലാകലാവേ
കാന്തോ ജഹാതി ന സകാശമനംഗലൗല്യാൽ
യന്ത്യാസ്മിന്ദസ്സുരതസൗഖ്യവിമോഹിതാംഗാ
സ്വാഭാപി ന പൂർവ്വപതികേതി ബുധൈഃ പ്രദിഷ്ടാ. നും

സാരം:—മാറ്റു യാതൊരു കാര്യങ്ങളിലും വിചാരം കൂടാതെ ക്രമകേളികളിൽ മാത്രം ആസക്തചിത്തനായ ഭർത്താവ് ഏതൊരു സ്ത്രീയുമൊന്നിച്ചു സംഭോഗം ചെയ്തുകൊണ്ടു താമസിക്കുന്നുവോ, അപ്രകാരം സൗഭാഗ്യമനുഭവിക്കുന്ന ആ സ്ത്രീയെ പൂർവ്വപതിക എന്നു വിദ്വാന്മാർ ഉൽഘോഷിക്കുന്നു.

(ഉല്ക്കണ്ഠിതാലക്ഷണം)

വിവിധകസുമമാലാഭൂഷിതാംഗീമനോജ്ഞാ
സുരതരതവിലോലാ സാന്നരാഗാ സ്വകാന്തേ
ന വസതി ചടുലാക്ഷീ വാസഗേഹേ ചിരായ
വരകവിഭിരിഹോക്താ സാ കിലോല്ക്കണ്ഠിതേതി

സാരം:—പലതരത്തിലുള്ള പൂക്കൾ മാലകൾ ഇവ

കൊണ്ടു മനോഹരമായ ശരീരത്തെ അലങ്കരിച്ചും സം
ഭോഗത്തിൽ അത്യാസക്തിയോടുകൂടിയും ഭർത്താവിൽ അ
ന്തരാഗമുള്ളവളായും വാസഗൃഹത്തിൽത്തന്നെ വളരെ
നാൾ താമസിക്കാത്തവളായും ഇരിക്കുന്ന സ്ത്രീയെ ഉൽക്ക
ണ്ഠിത എന്നു പറയുന്നു.

സുവിദിതപരമാത്മഃ കാമശാസ്ത്രസ്യ വിദ്വാൻ
വിവിധരതിവിനോദൈഃ കാമിനീനാം മനാംസി
അനുദിനമനുരാഗാഭഞ്ജയേല്യസ്സലീലം
ഫലമവികലമേവ പ്രാപ്നന്യായാജ്ജനനസ്സഃ ഞഃ

സാരം:—കാമശാസ്ത്രത്തിൽ അതിയായ പാണ്ഡി
ത്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവനും വാസ്തവസ്ഥിതികളെ എല്ലാം
മനസ്സിലായിട്ടുള്ളവനുമായ പുരുഷൻ അനുരാഗസമേതം
സകലകലകളെക്കൊണ്ടും കാമിനിമാരുടെ മനസ്സിനെ
എല്ലാ ദിവസവും രഞ്ജിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അങ്ങനെ
യുള്ളവന് ഈ ജന്മംകൊണ്ടുതന്നെ ജന്മസാഫല്യമുണ്ടാ
കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ.

ഇങ്ങനെ അനന്തരംഗത്തിൽ സംഭോഗനിരൂപണമെന്ന

എട്ടാംസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു.

നവമസ്ഥലപ്രാരംഭഃ.

(ഭാവണവിധി)

പ്രാഗേവ പുംസസ്സരതേ ന യാവ-
ന്നാതീ ഭവേൽ ഭോഗസുഖം ന താവൽ

അതോ ബുദ്ധൈഃ കാമകലാചിദൈശ്വരഃ
കാര്യഃ പ്രയത്നോ വനിതാഭവതേപ.

സാരം:—സംഭോഗാവസരത്തിൽ ആദ്യമായി പുരുഷൻ തുച്ഛിയുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം അപ്രകാരമുള്ള സംഭോഗംകൊണ്ടു സ്ത്രീക്കു യാതൊരു സുഖവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു കാമകലാകുശലനായ പുരുഷൻ ആദ്യം സ്ത്രീക്കു തുച്ഛിയുണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ജാത്യഭിസാദ്ധ്യം ദുർജ്ജ്ഞേയം സാക്ഷ്യഭവിശേഷതഃ
അത ഏവാതിസൃക്ഷ്ണാ ച കലാ വിന്ദോരഗോചരാ മ
തസ്മാല്പോകഹിതാത്മായ ദമ്പത്യോസ്സുഖസിദ്ധയേ
നാനൈഷധവിധാനേന ഭവയുക്തിജടീയുതേ.

സാരം:—പത്മിന്യാദി ലക്ഷണങ്ങൾ കൂടിക്കലർന്നാൽ കാണ്മാൻ വളരെ പ്രയാസം. അതിനാൽ അതിസൂക്ഷ്മമായ അമൃതകലയും വിവരിച്ചറിവാൻ വിഷമമായി വരും. ആയതുകൊണ്ടു ഭവീകരണം കൗഷധാദി പ്രയോഗങ്ങളാൽ സാധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പത്മിന്യാസി ലക്ഷണങ്ങൾ ശരിയായി കാണുന്നിടത്തു് ഈ വിധി ആവശ്യമില്ലതാനും. ദമ്പതിമാർക്കു കമസുഖം ഉണ്ടാകുന്നതിനും തന്നിമിത്തം ലോകത്തിൽ സത്സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഭാവണവിധി പറയപ്പെടുന്നു.

മധുനാ സഹിതം ഘോഷാ-
മൃഗ്ഗം യന്ത്യാ വരാംഗകേ

നീക്കിപ്പുതേ വരാംഗീ സാ
പുംസഃ പ്രാകു ദ്രവതാം വ്രജേൽ.

സാരം:—ഞവഞ്ഞിക്കാ പൊടിച്ചു തേനിൽ കുഴച്ചു
യോനിയിൽ തേച്ചാൽ വേഗത്തിൽ ഭവിക്കും.

ശുദ്ധം ശങ്കരബീജം ച ജാതീരസവിമർദ്ദിതം
ഖരാംഗമദ്യേ നീക്കിപ്പും നാരീംസംദ്രാവയേദുഃത.

സാരം:—ഉമ്മത്തിൻ കുരു പൊടിച്ചു വിചുക്കത്തില
നീർറിൽ കുഴച്ചു യോനിയിൽ പുരട്ടിയാൽ സ്ത്രീ വേഗ
ത്തിൽ ഭവിക്കും.

ചിഞ്ചാഫലം സസിന്ദൂരം മാക്കിടുക സമനപിതം
ക്കിപ്പും ഗുഹ്യേ രതേ യോഷാമ്പ്രാഗേവ ദ്രവതാംനയേൽ

സാരം:—വാളൻപുളിയും സിന്ദൂരവും കൂടി തേനിൽ
കുഴച്ചു യോജിപ്പിച്ചു ഗുഹ്യത്തിൽ പുരട്ടിയാൽ വേഗത്തിൽ
സുഖസ്രാവമുണ്ടാകും.

കർപ്പൂരംടങ്കണം ശംഭുബീജം ചേതി ത്രിഭിസ്സുമൈഃ
സക്ഷൗഭൈരല്പിപ്ലവംഗസ്തനരഃസംദ്രാവയേൽപ്രിയാം

സാരം:—ഉമ്മത്തിൻ കുരു കർപ്പൂരം പൊൻകാരം ഇ
വ സമം പൊടിച്ചു തേനിൽ കുഴച്ചു ലിംഗത്തിൽ പ
രട്ടിയാൽ സംഭോഗസമയത്തു സ്ത്രീ ആദ്യമായി സ
വിക്കും.

മധുപാജ്യാഗസ്തപത്രോത്ഥരസസമ്മർദ്ദിതേന ച
ടങ്കണേന ധപജം ലിപ്ലവാ ദ്രാവയേദബലാം നരഃ

സാരം:—നൈ തേൻ അകത്തിയിലനീരു ഇവ സ
മം എടുത്തു പൊൻകാരം പൊടിച്ചു അതിലിട്ടുകൂടി ലിം

ഗത്തിൽ പുറട്ടിയാൽ സംഭോഗാവസരത്തിൽ സ്രീ വേ
ഗം തൃപ്തയായിത്തീരും.

ജീണ്ണോ ഗൃധഃ ചിഞ്ചിണികാഫലഞ്ച
ലോഷാരജഃ ക്ഷൗര്യതം സമാംശം
ഏഭിർധപജം യഃ പരിലിപ്യ ശേതേ
കുത്യാൽ സ രേതശ്ചുതിമംഗനാനാം.

സാരം:—പഴയ ശക്കര, വാളൻപുളി, ഞവഞ്ചി
കായ് പൊടിച്ചതു് ഇവ സമാ തേൻ ചേർത്ത ലിംഗ
ത്തിൽ പുറട്ടിയാൽ സംഭോഗാവസരത്തിൽ സ്രീ ആദ്യമാ
യിത്തന്നെ സംതൃപ്തയാകും.

മരിചകനകബീജൈഃ വിപ്പലീലോഗ്രയുക്തൈഃ
വിമലമധുവിമിശ്രൈർമ്മാനചോ ലിപ്തലിംഗഃ
സ്മരസമരവിലാസേ കഷ്ടസാദ്ധ്യോഽപനാരി-
മപഗതരതിരാഗാം സംവിടദ്ധ്യാദിവശ്യം.

സാരം:—കുരുമുളക് ഉമ്മത്തിൻകുരു തിപ്പലി പാ
ച്ചോറിവേൽ ഇവ പൊടിച്ച തേനിൽ ചാലിച്ച ലിംഗ
ത്തിൽ പുറട്ടിയാൽ കഷ്ടസാദ്ധ്യമായ സ്രീയേക്കുടി സം
ഭോഗംകൊണ്ടു വശത്താകാം.

സ്തംഭനം.

പതനാനുദനാഭസസ്തപരം
പരിതോഷോ ന ഭവേദപിലാസിനീനാം
സ്മരതോത്സവസിദ്ധിഹേതവേ
തദിയം സ്തംഭവിധിന്നിരുച്യതേ.

സാരം:—സംഭോഗാവസരത്തിൽ വെട്ടെന്ന് മദന
ജലം സ്രവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സ്രീകുസംതൃപ്തി ഉളവാകുന്നി
ല്ല. തന്മൂലം കാമജലത്തേ സ്തംഭിപ്പിച്ചുനിറുത്തി സുരതകാ
ലത്തേ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപായങ്ങളേ വാവാൻ
ഭാവിക്കുന്നു.

ലജ്ജാലുതലം ക്ഷീരൈശ്ചോ-
വ്ജ്രീക്ഷീരേണ വാ പുനഃ
വിഷ്വപാ സ്വപാദൈഃ സംലിപ്യ
ചിരാൽ ബീജം വിമുഞ്ചതി.

൧൧൮

സാരം:—തൊട്ടാവാടിവേരു പശുവിൻ പാലിലോ
കള്ളിപ്പാലിലോ അരച്ച് ഉള്ളംകാലിൽ പുരട്ടിയാൽ ബീ
ജം സ്തംഭിച്ചുനിൽക്കും.

അഥ കൌസുമഭൈലേന
വചോഭ്രജസാവി ച
ലിപ്തവാദഃ പുമാൻ ശേതേ
ന ജഹാതി രതേ തപരാം.

൧൧൯

സാരം:—തമിഴാമവേരു അരച്ചുണങ്ങി ചന്ദ്രകാവി
എണ്ണയിൽ കുഴച്ച് ഉള്ളംകാലിൽ തേച്ചാൽ ബീജസം
ഭോഗം.

ശേപതായാഃ കാമജംഘായാ
മൂലം ശേപതാഞ്ജുകേസരം
ക്ഷൌദ്രേണ നാഭിസംലേപാൽ
ബീജം സ്തംഭിതി കാമിനഃ

൧൨൦

സാരം:—വെളുത്ത കാക്കക്കാടിവേരു, വെള്ള

ത്താമരയല്ലി ഇവ പൊടിച്ചു തേനിൽ കുഴച്ചു നാഭിയിൽ
പുരട്ടിയാൽ ബീജം സ്തംഭിക്കും.

സവാകം ശംഭുബീജം ച
കുപ്പരം ച സമംശകം
മധുനാലേപയേന്നാഭൗ
യസ്സ ബീജം ന മുഞ്ചതി

൧൫

സാരം:—പഴുത്ത ഉമ്മത്തിൻകായുടെ കുരുവും കുപ്പ
രവും സമമായി എടുത്തു തേനിൽ കുഴച്ചു നാഭിയിൽ പ
രട്ടിയാൽ ബീജസ്തംഭമുണ്ടാകും.

സിതഃകാകിലനാമ്ലൗ
ബീജം പുഷ്പാഭ്യുതം കടൗ
ബലം ലോഹിതസുത്രേണ
ബീജസ്തംഭം കരോത്യലം.

൧൬

സാരം:—വെളുത്ത കാർകോകിലരി പൂയത്തുറന്നാൽ
പഠിച്ചെടുത്തു ചുവന്ന ചാടിൽ കോത്ത് അരയിൽ കെ
ട്ടിയാൽ ബീജസ്തംഭം വേണ്ടപോലെ ഉണ്ടാകും.

സപ്തപണ്ണസ്യ ബീജം വാ
രവിവാരേ സമുദ്ധൃതം
വക്ത്രേ ധൃതം നൃണാം ബീജം
ബധ്നാതി സുരതേ ചിരം.

൧൭

സാരം:—ഏഴിലംപാലയുടെ കായ് ഞായറാഴ്ച
രിച്ച് അതിന്റെ അര വായിലിട്ടുകൊണ്ടു സംഭോഗം
ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ബീജസ്തംഭമുണ്ടാകും.

ശേപതേഷുപുഖാമൃലം വാ
പുഷ്പാകേ പ്രാപ്യ യഃ കടൗ
കന്യാകന്തിതസുത്രേണ
ബധ്നാതി സ ഭജേച്ഛിരം.

൧൧

സാരം:—പുയവും ഞായറാഴ്ചയും കൂടിയ ദിവസം
ചെട്ടിത്ത കൊഴിഞ്ഞയുടെ വേര വരിച്ച കന്യക വിരിച്ച
ചരടോടുകൂടെച്ചേർത്ത് അരയിൽ കെട്ടിയാൽ ബീജം സ്കം
ഭിച്ചുനില്ക്കും.

ബീജം സിതവികാപ്യസ്യ വടക്കിരേണ പേഷിതം
കരഞ്ജഭേദമധ്യസ്ഥം സ്കന്ദനം വദനേ ധൃതം. ൧൧

സാരം:—ചെട്ടിത്ത കാർകോകിലരി പേരാലിൽ പാ
ലിൽ അരച്ച് ഉണിർ കുരുവിനകത്തുവെച്ചു വായിചിട്ടു
കൊണ്ടു സ്കന്ദനംചെയ്താൽ സ്കന്ദനമുണ്ടാകും.

പുരുഷപൗഷ്ടികം.

ആരോഗ്യകരങ്ങളായ പുരുഷന്മാർക്കു പാവൻ
പോകുന്നു.

ശക്തരഭാവം സ്കന്ദാദിസർവ്വമവ പ്രയോജകം
അതശ്ശരീരപുഷ്ടി വർദ്ധന വാജീകരണമുച്യതേ. ൧൨

സാരം:—ശക്തിമീനതയാണു ബീജസ്കന്ദമില്ലാ
തിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം. ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ആവ
ശ്യംപോലെയുള്ള ബീജസ്കന്ദം താനേ ഉണ്ടായിക്കാ
ളും. ആകയാൽ ശരീരപുഷ്ടിക്കായുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെ
യ്ക്കേണ്ടതാണ്. അതിനായി വാജീകരണവിധിയേപ്പറ്റി
പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

മുണ്ണും വിദായാസ്സപരസൈ-
 ഭാവിതം ഭാനശോഷിതം
 മധപാജ്യമിശ്രിതം ലിപ്തപാ(ലീഡപാ)
 ഭജതേ വനിതാ ഭഗ.

൨൧

സാരം:—പാൽമുതക്കിൽ കിഴങ്ങ് അതിന്റെ ഇല
 ഇടിച്ചു പിഴിഞ്ഞ നീരിൽ അരച്ചു വെയിലത്തുണക്കി
 നെയ്യും തേനും ചേർത്തു പൂശിയാൽ (സേവിച്ചാൽ) ദിവ
 സം പത്തു സ്ത്രീകളോടുകൂടി രമിക്കത്തക്ക ശരീരബലമു
 ണ്ടാകും.

സപരസൈഭാവിതം ധാത്രി-
 മുണ്ണമാജ്യസിതാനപിതം
 ക്ഷൗദ്രേണ വിലിഖ(ഛ)ൻരാത്രൗ
 വൃദ്ധോപി തരുണായതേ.

൨൨

സാരം:—നെല്പിക്കാ ഇടിച്ചു പിഴിഞ്ഞ നീരിൽ
 നെല്പിക്കാ പൊടിച്ചിട്ടു നെയ്യും പഞ്ചസാരയും ചേർത്തു
 രാത്രിയിൽ തേനിൽ ചാലിച്ചുപുരട്ടിയാൽ (സേവിച്ചാൽ)
 വൃദ്ധനായിരുന്നാലും താരണ്യത്തേ പ്രാപിക്കും.

കപിഗോക്ഷുരഗോരക്ഷ-
 ബലാനാഗബലാഭവം
 മുണ്ണം ച ശതപത്രസ്യ
 വീതം ക്ഷീരേണ പൌഷ്ടികം.

൨൩

സാരം:—നായ്ക്കരണ തൈരിങ്ങിൽ കുറുന്തോട്ടി
 ആനക്കുറുന്തോട്ടി താമരപ്പൂവു ഇവ പൊടിച്ചു പാലിൽ
 കലക്കി സേവിച്ചാൽ ആരോഗ്യമുണ്ടാവും.

കൃഷ്ണായസ്മിഹലായഷ്ടി-
മുണ്ണം മധുഘൃതാനപിതം
ഭക്ഷേദിനാനേ യോ നിത്യം
രതേ ചടകവൽ ഭവേൽ.

൨൪

സാരം:—കാരിരുമ്പ് ത്രിഫല ഇരട്ടിമധുരം ഇവ
പൊടിച്ചു തേനും നെയ്യും ചേർത്തു അത്താഴം കഴി
ഞ്ഞു സേവിച്ചാൽ കുരിയിലിനേപ്പോലെ ധാതുപുഷ്ടിയു
ണ്ടാകും.

സിതാസാധിതഗോക്ഷീരെ
മാഷാൻ സംഭാവ്യ ശോഷയേൽ
ഭാസവാദൈഃ പുനസ്തേഷാം
മുണ്ണസ്യ വടകം ശുഭം.
കൃതപാ ഘൃതേന സംസാദ്ധ്യ
പ്രദോഷേ ഭക്ഷയേൽ സദാ
വൃദ്ധോവി പ്രബലോ ഭൂതപാ
വാപിതാനാം ശതം വ്രജേൽ.

൨൫

൨൬

സാരം:—ഉഴുന്നു പാലിൽ പുഴുങ്ങിയരച്ച പഞ്ചസാ
രയും ചേർത്തു വടകമാക്കി ഉണക്കി കാരോന്നം നെയ്യിൽ കു
ച്ചു ദിവസവും അത്താഴത്തിനുംശേഷം സേവിച്ചാൽ വൃ
ദ്ധനായിരുന്നാലും അനേകം സ്ട്രീകളോടൊന്നിച്ചു രമിക്കാ
നുള്ള ശക്തിയുണ്ടാകും.

മധപാഹപമുണ്ണകഷം വാ
ലീഡപാ മധപാജ്യമിശ്രിതം
വിബെത്തദനു ഗോക്ഷീരം
യസ്സ നാരിശതം വ്രജേൽ

൨൭

സാരം:—ഇരട്ടിമധുരം പൊടിച്ചതു മൂന്നു കഴഞ്ചെടുത്തു തേനും നെയ്യും ചേർത്തു സേവിക്കുകയും അനുപാനമായി പാൽ കുടിക്കുകയും ചെയ്താൽ അനേകം സ്രീകളോടു കൂടി രമിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയുണ്ടാകും.

ബീജം സിതവികാബ്രസ്യ
തണ്ഡുലം ഷാഘ്നികോതഭവം
ദപയോഃ കഷം ലിമൻ രാത്രൗ
മധുനാ ദൃഡതാം വ്രജേൽ.

൨൧

സാരം:—വെളുത്ത കാർകോകിലരി ഞവരയരി ഇവ മുത്തൂന്നു കഴഞ്ചു പൊടിച്ചു തേൻ ചേർത്തു രാത്രിയിൽ സേവിച്ചാൽ ധാതുപുഷ്ടി ഉണ്ടാകും.

ശതവത്രസം സപ്തിഃ
തുല്യം തദൃശധാപയഃ
ഭോപാ സംസാധിതം ക്ഷൗഭ്ര-
സിതാഭ്രാം പൌഷ്ടികം വരം

൨൨

സാരം:—താമരപ്പൂവിൻ നീർ നെയ്യ് ഇവ തുല്യം പത്തിരട്ടി വാലും ചേർത്തു വാകം ചെയ്ത് ആറിയാൽ തേനും പഞ്ചസാരയും കൂട്ടി സേവിക്കുക. ധാതുപുഷ്ടിയുണ്ടാകും.

മൃതായസ്രിഫലായഷ്ടി -
മൂണ്ണം മധുഘൃതാനപിതം
ദിനാന്തേ ലേഹയേന്നിത്യം
സ നാമീം സുരതേ ജയേൽ.

൨൩

സാരം:—ലോഹസിന്ദൂരം ത്രിഫല ഇരട്ടിമധുരം
ഇവ പൊടിച്ചു തേനും നെയ്യും ചേർത്ത് അത്താഴം കഴി
ഞ്ഞു സേവിച്ചാൽ ധാതുവുഷ്ടിയുണ്ടാകും.

ലിംഗസ്ഥൂലീകരണം.

ലഘുസൂക്ഷ്മേണ ലിംഗേന
നൈവ തുഷ്യന്തി യോഷിതഃ
തസ്മാൽ തത്പ്രീതയേ വക്ഷ്യേ
സ്ഥൂലീകരണമുത്തമം.

൩൧

സാരം:—കൃശവും ഹ്രസ്വവുമായ ലിംഗംകൊണ്ടു
സ്രീകൾ സന്തോഷിക്കുന്നില്ല. ആയതുകൊണ്ടു ലിംഗ
സ്ഥൂലീകരണത്തെ പറയപ്പെടുന്നു.

ബലാ നാഗബലാ കുഷ്മം
വചാ ദിവിദവിപ്പലീ
വാജിഗന്ധാ ഹയരിപു-
രിരി സർവം സമാംശകം.

൩൨

സംചുണ്ഠ്യ നവനീതേന
ലിംഗലേപോ വിധീയതേ
മുഹൂർത്താദതിസൂക്ഷ്മം ച
വാജിലിംഗസമം ഭവേൽ.

൩൩

സാരം:—കുറഞ്ഞോട്ടി ആനക്കുറഞ്ഞോട്ടി കൊട്ടം വ
യമ്പ് ആനത്തിപ്പലി അമുക്കിരം കരിവേലംപട്ട ഇവ സ
മം പൊടിച്ചു വെണ്ണനെയ്യിൽ ചാലിച്ചു പൂശിയാൽ ക്ഷ
ണനേരംകൊണ്ടു ലിംഗം വലുതാകും.

ജാതീരസശിലാകുഷ്ഠം -
 ഘോഷാടകണചൂണ്ണകൈഃ
 തിലതൈലയുതൈല്ല്യപാൽ
 ലിംഗവൃദ്ധിഃ പ്രജായതേ.

൩൪

സാരം:—മനയോല കൊട്ടം ഞവഞ്ഞിക്കാ പൊൻ
 കാരം ഇവ ചൊടിച്ചു വിചുകത്തിലനീരും എണ്ണയും ചേ
 ൾത്തു പുശിയാൽ ലിംഗം വലുതാകും.

സൈന്ധവം മരിചം കുഷ്ഠം
 ബൃഹതീ ഖരമഞ്ജരീ
 ഹയഗന്ധാ യവോ മാഷഃ
 വിപ്പലീ ഗൌരസംഖ്വഃ
 തിലാശ്വതാനി സംവിഷ്യ
 മധുനോദപന്തനം ബുധഃ
 പ്രയോജയേൽ കണ്ണുപാളി -
 സ്തനലിംഗചിച്ഛലയേ.

൩൫

൩൬

സാരം—ഇതുപ്പ കുരുമുളക് കൊട്ടം വഴുതനങ്ങ വ
 ലിയ കടലാടി അമുക്കാരം യവം ഉഴുന്ന് തിപ്പലി വെൺ
 കടക് എള്ള് ഇവ സമം അരച്ചു തേൻ ചേർത്തു പുരട്ടി
 തടവിയാൽ കാതു മുല ലിംഗം ഇവ വളരും.

ബൃഹതീ ചാലാലാത
 ഡാഡിമീഫലകല്പകൈഃ
 സാധിതം കടുതൈലം ച
 മദ്യം ലിംഗവർദ്ധനം.

൩൭

സാരം:—വഴുതനങ്ങ ചേർക്കു മാതളനാരങ്ങ ഇ
 വ കല്പം ചേർത്തു കാച്ചി എടുക്കുന്ന കടുകെണ്ണ പുരട്ടി
 യാൽ ലിംഗം വർദ്ധിക്കും.

ലോതം കൃഷ്ണലവണം
നളിനീദളമേവ ച
ദശലതാ തൽഭൂമി ബൃഹതി -
ഫലജനാനഭസോ സഹ.

൩൧

മഹിഷീഗോമയൈഃ പൂവം
ഘൃഷ്ടേ ലിംഗേ വിലേപയേൽ
തൽക്ഷണാനുസലാകാരം
ദൃഢം ചൈവ ഭവേദലം.

൩൨

സാരം: — എരുമച്ചാണകം തേച്ചു ശുദ്ധിചരുത്തിട്ടുള്ള ലിംഗത്തിന്മേൽ, ചേർക്കുക കറുത്ത ഉപ്പു താമരയിലുവ ചട്ടുപൊടിച്ച ഭൂമി വഴുതുന്നങ്ങാനീരിൽ കുഴച്ചു തേച്ചാൽ ദാർഡ്യവും ദൈർഘ്യവും ഉണ്ടാകും.

ലോസ്രകാസീസമാനം ച
ബലാകലൈസ്തീലോത്ഭവം
തൈലം സംസാധിതം ലിംഗ -
യോനികണ്ഠവിചർനം.

൩൩

സാരം: — പാച്ചോറിവേര, കറുത്തീയം, കുറുന്തോട്ടി ഇവ കല്പമാക്കി കാച്ചി അരിക്കുന്ന തൈലം പൂർത്തിയാൽ ലിംഗം യോനി കാത്ത് ഇവ വർദ്ധിക്കും.

യോനിസങ്കോചം.

പ്രാശ്നാനവ പ്രസൂതാനാം
ശ്ലഥം ഗുഹ്യാ ന രോചതേ
പുംസാമതസ്തൽസങ്കോച
വിധിസ്തംക്ഷേപതാ ബ്രുവേ

൩൪

സാരം:—പ്രൗഢകളുടേയും ആദ്യമായി പ്രസവിച്ച
വരുടേയും യോനി ഏകമായിരിക്കും. അങ്ങനെ വരു
സ്വേദം പുരുഷന്മാർക്കു തൃപ്തിയുണ്ടാകയില്ല. അതുകൊ
ണ്ടു യോനിസങ്കോചവിധി (ചുരുക്കുന്നതിനുള്ള വിധി)
പറയപ്പെടുന്നു.

സനാളം കമലം വിഷ്ടപാ
പയസാ കാരയേദപടീം
താം നിധായ ക്ഷണം യോനൌ
വൃദ്ധാപി സ്ത്യാൽ കുമാരികാ.

൪൨

സാരം:—താമരപ്പൂ തണ്ടോടുകൂടി പഠിച്ച അരച്ച
പാലിൽ കഴിച്ചു വടികയാക്കി യോനിയിൽ വെച്ചാൽ ക്ഷ
ണനേരംകൊണ്ടു വൃദ്ധസ്ത്രീ കന്യകയായിത്തീരും.

ദേവദാരു നിശായുഗ്മം
സരസീരുരമകേസരം
സംലിപ്തം മദനപുത്രം
സങ്കോചം പരമം വ്രജേത്.

൪൩

സാരം:—ദേവതാരം മഞ്ഞൾ മരമഞ്ഞൾ താമരയ
ല്ലി ഇവ അരച്ചു പുരട്ടിയാൽ യോനി ചുരുങ്ങും.

ലിപ്താ വികാശ്യബീജൈശ്ച
വാരിപിഷ്ഠൈഃ സ്മരാലയം
നിയമേന പരം ഗാഢം
വരാംഗം ലഭതേംഗനാ

൪൪

സാരം:—വെളുത്ത കാർകോകിലരി പച്ചവെള്ളത്തിൽ
അരച്ചു പതിവായി പുരട്ടിക്കൊണ്ടാൽ യോനിസങ്കോച
മുണ്ടാകും.

ത്രിഫലാ ധാതകീപുഷ്പം
ജംബൂതപക് ചാമരൈസ്സമൈഃ
സക്ഷൌഭ്രിപ്തം ഗുഹ്യഞ്ച
കണ്യൈവ ജരതീ ഭവേൽ.

൪൫

സാരം:—ത്രിഫല ഇരിപ്പപ്പു ഞാവൽത്തൊലി
ചാമരം ചട്ടഭസ്മം ഇവ ചൊടിച്ച് തേനിൽ ചേർത്തു പുര
ട്ടിയാൽ യോനി ചുരുങ്ങി വൃദ്ധസ്ത്രീ കന്യകയേപ്പോലെ
ആയിത്തീരും.

മധു കകാഷുസാരേണ
ഏകേണ മധുനാ സഹ
വരാംഗം പൂരിതം സമൃ-
ഗന്യന്തം ഭുധതാം വ്രജേൽ.

൪൬

സാരം:—മൈലൈള്ളിൻകാതൽ ചൊടിച്ച് തേൻ
ചേർത്തു യോനിയിൽ തേച്ചാൽ യോനി സങ്കോചനില
യെ പ്രാപിക്കും.

(യോനിസംസ്കാരം.)

മന്ദാഗ്നൗ സാഷ്പം തൈലം
ജാതീപുഷ്പൈഃ പ്രസാധയേൽ
നാരിഗുഹ്യാന്തരാഭ്രംഗാൽ
സുഗന്ധി സുരതേ ഭവേൽ.

൪൭

സാരം:—കടകെണ്ണ വിച്ചുകപ്പുവിട്ട് അടുപ്പിൽവെ
ച്ചു തീ അല്പാല്പമായി കത്തിച്ചു കാച്ചി അരിച്ചെടുത്തതു
യോനിയുടെ അകമേ പുരട്ടിയാൽ സംഭോഗകാലത്തു സു
ഗന്ധമുണ്ടാകും.

സുരഭാരുതിലാരിച്ചു -

ദാഡിമാഞ്ജനകാഞ്ചനൈഃ

തൈലം സുസിദ്ധമദ്യംഗാൽ

യോനിം സുരഭിതാം നയേൽ.

രച

സാരം:—ദേവതാരം എള്ളു വേപ്പിൻതൊലി മാത
ജനാരങ്ങാ അഞ്ജനക്കല്ല് ഉമ്മത്തില ഇവ കല്ല് ചേർത്തു
കാച്ചിയ എണ്ണ യോനിയിൽ പുരട്ടിയാൽ സൗരഭ്യമു
ണ്ടാകും.

ലോമശാതനവിധി.

കടുതൈലേ നാഗചൂർണ്ണം

ക്ഷിപ്തവാ സപ്താഹമാതപൈ

നിഃധയം മർദ്ദനാത്തതു

യോനിലോമാപഹാരകം.

രൻ

സാരം:—നാഗദന്തിവേൽ അരച്ചുണക്കി പൊടി
ച്ച് കടുകെണ്ണയിലിട്ടു ഏഴു ദിവസം വെയിച്ചതു ചെച്ചി
രുന്ന് അതെടുത്തു പുരട്ടിയാൽ യോനിയിലെ രോമങ്ങൾ
കൊഴിഞ്ഞുപോകും.

സപ്താഹം ഭാവിതം ശംഖ -

ഭസ്മ രംഭാംഭസാ തതഃ

തൈലേന യുക്തം ഹരതി

യോനിലോമാനി യോഷിതാം.

രാ

സാരം—ശംഖഭസ്മം കദളിവാഴമാണത്തിന്റെ
നീരിലിട്ടു ഏഴു ദിവസം ഉണക്കി എണ്ണ ചേർത്തു പുരട്ടി
യാൽ യോനിയിലെ രോമങ്ങൾ നശിക്കും.

അരിതാരം പലാശസ്യ
സ്മരം രംഭാജലാനപിതം
ഏതസ്യ ലേചാലോമാനി
ന രോഹന്തി കദാചന.

൫൧

സാരം:—അരിതാരം പ്ലാശിൻതൊലി ചുട്ടസ്മരം ഇ
വ കദളിചാഴമാണം ഇടിച്ചുപിഴിഞ്ഞ നീരിൽ ചാലിച്ചു
പുരട്ടിയാൽ യോനിയിൽ രോമങ്ങൾ ഒരു കാലത്തും മുള
യ്ക്കുകയില്ല.

നഷ്ടപുഷ്പസമുച്ചയവിധി.
(ക്ഷീണിച്ച രേതസ്സിനെ വീണ്ടും
കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള വിധി)

ഭൂഷം ജ്യോതിഷ്ഠതീപത്രം
ജവാപുഷ്പം ച വാരിണം
പിഷ്ടവാ പിഞ്ചത് സാ ഭൂയോ
നഷ്ടപുഷ്പം പ്രവിന്ദതി.

൫൨

സാരം:—ചെറുപുന്നയില വരുത്തു ചെമ്പരത്തിപ്പൂ
വോടുകൂടി വെള്ളത്തിൽ അരച്ചു സേവിച്ചാൽ പോഷ്ടോ
യ ആത്മവം വീണ്ടും ഉണ്ടാകും.

തണ്മൂലം ദേവകാഷ്ഠം ച
ഭൂവാപത്രം സമം ത്രയം
വാരിപിഷ്ടം പിഞ്ചെട്ടാ ച
നഷ്ടപുഷ്പം പ്രവിന്ദതി.

൫൩

സാരം:—അരി, ദേവതാരം, കറുക ഇവ മൂന്നും സമ
മായി എടുത്തു വെള്ളത്തിൽ അരച്ചുകലക്കി കുടിച്ചാൽ
പോഷ്ടോയ ആത്മവം പിന്നീടും ഉണ്ടാകും.

പുഷ്പാധികൃതിചാരണം.

പത്മം രസാഞ്ജനം ധാത്രി
 ത്രയം വിഷ്ണുപാദസോ സമം
 സംപിബ്ബേദ്യോധികം പുഷ്പം
 സപ്താഹാൽ പരിനാശയേൽ.

ഭേ

സാരം:—കടുകു രസാഞ്ജനം നെല്പിരി ഇവ മൂന്നും
 സമമായി പച്ചവെള്ളത്തിൽ അരച്ചു സേചിച്ചാൽ അധി
 കമായുള്ള ആർത്തവസ്രവണം ഏഴു ദിവസംകൊണ്ടു് ഇ
 ല്ലാതെയൊക്കും.

കവിതം വേണുപത്രം ച
 സമാംശം മധുനാ സമം
 ലീഡം സപ്താഹമാധികൃതം
 പുഷ്പസ്ത്രോപശമം നയേൽ.

ഭേ

സാരം:—പ്ലാവഴം മുളയില ഇവ സമം അരച്ചു
 തേൻ ചേർത്തു സേചിച്ചാൽ ഏഴു ദിവസംകൊണ്ടു് ആർത്ത
 വാധികൃതം തീൻപോകും.

ഗഭാധാനവിധി.

രക്തം മകാഞ്ചനതാമ്രാണാം
 ഭസ്മക്ഷൗദ്രാപിതം ത്ര്യഹാൽ
 ലീഡം പുഷ്പാന്തകേ സ്രീഭിഃ
 ക്ഷേത്രശുദ്ധിം വരാം ദിശേൽ.

നേ

സാരം:—വെള്ളി പൊൻ ചെമ്പു് ഇവ ഭസ്മമാ
 ക്കി തേൻ ചേർത്തു മൂന്നു ദിവസം ഇതുകാലാവസാന

ത്തിൽ സേവിച്ചാൽ സ്രീകൾക്കു ഗർഭപാത്രശുദ്ധിയുണ്ടാകും.

നാഗകേശരമ്യം വാ
സ്താതാജ്യേന പിബേൽ ത്രാഹം
ക്ഷീരഭക് ഭർത്തൃസംയോഗാൽ
ഗർഭം ധത്തേംഗനാ യുവം.

൫൭

സാരം:—ഈ കാലാവസാനത്തിൽ നാഗപ്പു വെ
ടിച്ച് വെടി തേൻചേർത്തു മൂന്നടിവസം സേവിക്കുകയും
അതിന്നുപരിയായി പാൽ കുടിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം
ഭർത്തൃസംയോഗം ചെയ്യുന്നതായിരുന്നാൽ സ്രീ ഉടനെത
ന്നെ ഗർഭം ധരിക്കുന്നതാകുന്നു.

വാജിഗന്ധാമൃതാസജ്ജ-
കപാഥം സ്താനദിനേ പിബേൽ
സാവി പുംസാ ഗതാ നാരി
ഗർഭം ധത്തേ ന സംശയഃ.

൫൮

സാരം:—അമൃതം അമൃതം ചെയ്തശേഷം ഇവകൊ
ണ്ടുണ്ടാക്കിയ കഷായം ഈസ്താനദിവസം സേവിച്ചുകൊ
ണ്ടു ഭർത്തൃസംയോഗം ചെയ്താൽ സ്രീ തീർച്ചയായും ഗർഭം
ധരിക്കുന്നതാകുന്നു.

ശൃംഗിവേരോഷണം ക്ഷുദ്രാ
കണാ കേശരജം രജഃ
ഗോമൃതേന പിബേദ്യോ തു
വസ്ത്യാപി ലഭതേ സുതം.

൫൯

സാരം:— ചുക്ക കുരുമുളകു ചെറുവഴുതിനവേരു കക്ക
മം തിപ്പലി ഇവ പൊടിച്ചു പൊടി പശുവിൻനെയ്യിൽ
കുഴച്ചു സേവിച്ചാൽ മച്ചിയും പ്രസവിക്കും.

പുഷ്പോദ്ധ്യ തം ശേപതബലം—

മൂലം ഭ്രാന്താ നിവേഷിതം

വിബേൽ ഏതേന സാ ഗഭം

ധത്തേ ക്ഷീരാശനാ ഭൂവം.

൬൦

സാരം:— വെള്ളക്കുറുന്തോട്ടി ജ്വതകാലാവസാന
ത്തിൽ പഠിച്ചു ഭ്രാന്താവിനെക്കൊണ്ടു് അരപ്പിച്ചു നൈ
ചേത്തു സേവിക്കുകയും പാൽ കുടിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഗ
ഭമുണ്ടാകും.

ഗഭസ്കംഭനവിധി.

കലാലപാണിസംലഗ്ന—

പങ്കഃ ക്ഷൗദ്രസമനപിതഃ

അജാക്ഷീരേണ സമ്പീതോ

ഗഭസ്കംഭം കരോത്യലം

൬൧

സാരം:— കലം മെനയുന്ന കുശവന്റെ ഉള്ളംകൈ
യിൽ പഠിയിരിക്കുന്ന ചളി തേൻചേത്തു സേവിക്കുക
യും, ആട്ടിൻപാൽ അനുപാനമായി ഉപയോഗിക്കുകയും
ചെയ്താൽ ഗഭം അലസിപ്പോകാതിരിക്കും.

യഷ്ടീ സാ വരധാത്രീണാം

മൂണ്ണം വീതം പയോനപിതം

സപ്താഹ്നാചലിതം ഗർഭം

നാരീണാം സ്തംഭയേഭ്യവം

നൗ

സാരം:—ഇരട്ടിമധുരം കടക്കാ താന്നിക്ക് അത്രയും
നെല്പിക്കാ ഇവ പൊടിച്ചു പാലിൽ ചേർത്തു സേവിച്ചാൽ
ഏഴു ദിവസത്തിനകം ഇളകിപ്പോയ ഗർഭവും ഉറയ്ക്കുന്ന
താണ്.

കന്ദം ലോഹിതവത്മസ്യ

ക്ഷീരാജ്യമധുസംയുതം

സുവകപം ശീതളം കൃതപാ

സപ്താഹ്നം യാംഗനാ പിബേൽ

നൗ

ഗർഭസ്രാവം തഥാ വാത്തിം

ശുലം ക്ഷോഭം ത്രിദോഷജം

അന്ത്യാംശ്ച ബഹുശോ രോഗാൻ

നാശയേന്നാത്ര സംശയഃ.

നൗ

സാരം:—ചെന്താമരക്കിഴങ്ങു പാലും നെയ്യും ചേർത്തു പാകംചെയ്ത് ആറിയാൽ തേനും ചേർത്തു സേവിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗർഭസ്രാവം, ഹർട്ടി, ത്രിദോഷകോപത്താലുണ്ടായിട്ടുള്ള വയറിയിലെ വേദന എന്നു മാത്രമല്ല ഏതു രോഗവും ക്രമേണ ശമിക്കും.

സുഖപ്രസവവിധി.

മാതൃഭംഗം മധുകോത്ഥം

മൂണ്ണം മധുഷ്ഠതാനപിതം

പീതപാ സൂതേ സുഖം നാരി

ശീശ്രുമേവ ന സംശയഃ

നൃദി

സാരം:—മാതൃജനാരങ്ങാ, ഇരട്ടിമധുരം പൊടിച്ചു പൊടി ഇവ നെയ്യും തേനും ചേർത്തു സേവിച്ചാൽ സുഖ പ്രസവം വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാകും.

ഗൃഹധൂമം സമാദായ

പിബേൽ പയ്യു ഷിതാംഭസോ

യഃ സാ സൂതേ സുഖം യോഷാ

ശീശ്രും നാത്ര വിചാരണാ.

നൃന

സാരം:—ഇല്ല്പട്ടക്കരി (പൊകയറ) പഴഞ്ചൊറുവെ ഇളത്തിൽ കലക്കി സേവിച്ചാൽ തീച്ചുയായും വേഗത്തിൽ സുഖപ്രസവമുണ്ടാകും.

രവിചാരെ ഗൃഹീതസ്യ

ഗുജോമൂലസ്യ ബന്ധനാൽ

നീലസുത്രൈഃ കെടൈ മൂല്നി

ജായതേ പ്രസവസ്സുഖം.

നൃദി

സാരം:—ഞായറാഴ്ച പഠിച്ചെടുത്ത കുന്നിവേര നീ ലച്ചുരടുകൊണ്ട് അരയിലും തലയിലും കെട്ടിയാൽ സുഖ പ്രസവമുണ്ടാകും.

“കാം ജയ മന്ദമ മഥമഥ ബഹലിംബാ തസ്യാദേ മഞ്ചമഞ്ച ലഘുലഘു സ്വാഹാ.”

ഇതി മന്ത്രേണ സംജപ്തം

പാതും ദേയം ജലം ചുടൈഃ

സുതേംഗനാ സുതം ശീഘ്രം

മന്ത്രരാജപ്രസാദതഃ.

നവ

സാരം—മേൽ കണിച്ചിരിക്കുന്ന മന്ത്രം ജപിച്ചു
വെള്ളം കുടിക്കാൻ കൊടുത്താൽ മന്ത്രദേവതയുടെ പ്രസാ
ദത്താൽ വേഗം പ്രസവിക്കും.

വന്ദ്യാതപാപാദനവിധി.

ഗുഡം ത്രൈമാസം യാത്തി

പലമാത്രം തു നിത്യശഃ.

മാസാഭ്യം സാ ഭവേദപന്ദ്യാ

യാവദായുസ് സംശയഃ.

നന്

സാരം:—മൂന്നു സംവത്സരം പഴക്കം ചെന്ന ശർക്കര
ദിവസം ഒരു പലംവീതം അരമാസക്കാലത്തേക്കു സേവി
ച്ചാൽ വന്ദ്യയ യിത്തീരും. അങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീ പിന്നീ
ട് ആ ജന്മത്തിൽ ഗർഭം ധരിക്കുകയില്ല.

തുഷതോയേന സംകപാഥ്യ

മൂലമഗ്നിതത്രാഭവം

പുഷ്പാവസാനേ ത്രിദിനം

വീതപാ വന്ദ്യാഭിജായതേ.

റെ

സാരം:—കൊടുവേലിക്കിഴങ്ങു തുല്യിച്ചെണ്ണ കാടി
യിൽ കഷായംവെച്ച് ഋതുസ്സാനാനന്തരം മൂന്നു ദിവസം
സേവിച്ചാൽ മച്ചിയായിത്തീരുന്നതാണ്.

കദംബസ്യ ഫലം പാദം

മാക്ഷികേണ ദിനത്രയം

പീതമുഷ്ണോദകേനൈതൽ
വന്ധ്യാതപം പ്രതിപാദയേൽ

മെ

സാരം:—കടമ്പുഷ്ണത്തിന്റെ കായം വേരും അര
ച്ച തേനിൽ മൂന്നു ദിവസം സേവിക്കുകയും മീനെ ചൂടുവെ
ള്ളം കുടിക്കുകയും ചെയ്താൽ മച്ചിയായിത്തീരും.

രക്ഷോഭൂതമബീജാനാം
പലാഭം തന്ധുലാംഭസോ
ഈതേ പീതം തു സപ്താഹം
വന്ധ്യാം കുർയാന്യഗീദശം.

മെ

സാരം:—ഭൂതവൃക്ഷത്തിന്റെ കായ് അരപ്പലം, കാ
ടിയിൽ അരച്ച് ഈതുകാലത്തു സേവിക്കുക; ഇങ്ങനെ ഏ
ഴ ദിവസം സേവിച്ചാൽ വന്ധ്യയായിത്തീരും.

കേശോരുവരഞ്ജനവിധി.

നവ്യേന പയസോ വിഷ്ണുപാ
തിലപുഷ്പം സഗോക്ഷരം
പീതം കാശ്യം ച വർച്ചതപം
കേശാനാം ഹന്തി ലേപനാൽ.

സാരം:—എള്ളിൻപൂവ്, തൈരിഞ്ഞിൽ ഇവ പ
ശുവിന്റെ ഇളംപാലിൽ അരച്ചു തലമുടിയിൽ പുരട്ടി
യാൽ ചെമ്പുനിറം ഉള്ളില്ലായ്വു നീളമില്ലായ്വു ഇവ ശ
മിക്കും.

ഗുഞ്ജാഫലരജഃ ക്ഷൗഭ്ര-
യുക്തം ലേപാനിഹന്ത്യലം

ഇന്ദ്രലിപ്തം തഥാകേശ
വാഹ്യാരോഹണകാരണം.

൭൪

സാരം:—കുന്നിങ്ങു പൊടിച്ചു തേനിൽ ചാലിച്ചു
തലമുടിയിൽ പുരട്ടിയാൽ ഇന്ദ്രലിപ്തം, മുടി കൊഴിയുക,
കാര ചൊണ്ടു ഇവ ശമിക്കും.

മത്തേദദന്തം സുശുക്ലം
പിച്ഛപാ തേന പ്രലേപഃയത്
ഇന്ദ്രലിപ്തം ക്ഷയം യാതി
കേശാ രോഹന്തി ഭൂരിശഃ

൭൫

സാരം—ആനക്കൊമ്പു ചുട്ടു ഭസ്മമാക്കിയതും ആ
നക്കൊമ്പു അരച്ചതും കൂട്ടി തലമുടിയിൽ പുരട്ടിയാൽ
ഇന്ദ്രലിപ്തം ശമിക്കുന്നതു കൂടാതെ തലമുടി ധാരാളമായി
വളരുകയും ചെയ്യും.

ആമുപ്രസൂനം ത്രിഫലാ
തപക്വാഡവതരോരവി
പിണ്ഡീരകം ചേതി കണ്ടെല്ലഃ
നീലതൈലം പ്രസാധയേൽ.

൭൬

നീലതൈലമിതി വ്യാതം
കേശസാരഞ്ജനം പരം
ക്ഷിപ്തോത്ര ഹംസപക്ഷോവി
ധ്രുവം മേചകതാം വ്രജേൽ.

൭൭

സാരം:—മാവിൻപൂവും, ത്രിഫലത്തോട്, മര
തിൻതൊലി, നീലക്കടമ്പ്, ഇവ കല്പമാക്കി കാച്ചി അ

രിക്കുന്ന എണ്ണ കേശസമൃദ്ധിയുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നു മാത്രമല്ല, അന്നത്തിന്റെ ചിറകിൽ പൂർത്തിയാൽ അതിന്നു പ്പോലും കുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നീലതൈലം ഏകദേശം ഇതിനു പേരു പറയുന്നതു്.

ഗുണ്ടാഫലം കണാനീലീ-

സൈന്ധവൈസ്സാരനാളകൈഃ

പിഷ്ഠൈഃ ശ്ലീരോരുഹാ ലിപ്താഃ

ശ്യാമവണ്ണം ഭവന്ത്യലം

പ്ര.

സാരം:—കുന്നിക്കര, തിപ്പലി, അമരി, ഇത്തുപ്പ് ഇവ കാടിയിൽ അരച്ചു പൂർത്തിയാൽ തലമുടി കുറയും.

നിബേതൈലം പലം നിത്യം

മാസമേകം പിബേന്നരഃ

ശുക്ലാഃ കേശാഃ ക്രമേണൈവ

തസ്യ യാന്ത്രികിതുല്യതാം.

൭൯

സാരം:—ദിവസം ഒരു പലം വേപ്പെണ്ണ വീതം ഒരു മാസം സേവിച്ചാൽ എത്ര വെളുത്ത തലമുടിയായാലും ക്രമേണ കുറഞ്ഞു വണ്ടിന്റെ നിറത്തോടു തുല്യമാ യിത്തീരും.

ഗോരോചനാഃ കൃഷ്ണതിലാഃ

കാകമാചീ ശതാവരീ

അമീഭിശ്ചിക്ഷരാ ലിപ്താഃ

ശ്യാമതാം യാന്ത്രിസംശയം.

൧൦

സാരം:—ഗോരോചന, കാരെള്ളു്, കരുന്താളി, ശതാവരി ഇവ അരച്ചു തേച്ചാൽ തലമുടി നിശ്ചയമായി കുറയും.

കേശശ്വേപതീർത്ഥം.

തിലാനാം സ'നഹിദശ്വേന
ഭാവിതാനാം തു യൽ ഭവേൽ
തൈലം തല്ലേപനാൽ കേശാഃ
സ്തോടികാഭാ ഭവന്തി ഹി.

വൃഹ

സാരം:—കള്ളിപ്പാലിൽ ഇട്ടുണക്കിയ എള്ളു' ആ
ട്ടിയെടുത്ത എണ്ണ തേച്ചാൽ തലമുടി സ'ഫടികം പോ
ലെ വെളുക്കും.

വജ്രിക്ഷീരേണ യാ ധാത്രി
ഭാവിതാ മഥ നന്തായാ
തൽക്ഷണാദേവ മന്ത്യാനാം
നിവതന്തി സ്വയം കാചഃ

വൃഹ

സാരം:—കള്ളിപ്പാലിൽ നെല്പിക്കാ അരച്ചു കല
ക്കി കടഞ്ഞു പുരട്ടിയാൽ തലമുടി സ്വയം പൊഴിഞ്ഞു
പോകും.

മുഖകണ്ടികഹരണം.

വചാശാരിബധാസ്ത്രാനാം
ലേപനാദ്യൈവനേരതഃ
മുഖസ്ഥാഃ പിടകാ യാന്തി
നരനാശ്ചൂഃ ക്ഷയം ത്രാഹാൽ

വൃഹ

സാരം:—വയമ്പ്, നടുനീണ്ടിക്കിടങ്ങു്, കൊത്തമ
ല്ലി ഉവ അരച്ചു തേച്ചാൽ സ്രീപുരുഷനാർക്ക യൈവനകാ
ലത്തുണ്ടാകുന്ന മുഖ ക്ഷയം മുൻദിവസംകൊണ്ടു ന
ശിച്ചുപോകും.

ലോഭസൈന്യവസിദ്ധാത്മം -

വചനം പരിലോപനാൽ

ഗണ്യസ്ഥാഃ പിടകാശ്ചൈവ

നാശം ഗച്ഛന്ത്യസംശയഃ

പുരു

സാരം: — പാച്ചോറി, ഇതുപ്, വെളുത്ത കടുകു, വയമ്പ് ഇവ അരച്ചു തേച്ചാൽ കവിൾത്തടന്തിച്ചുണ്ടാകുന്ന കുരുക്കൾ നശിക്കും.

കണ്ടകൈശ്ശാലുലൈശ്ച

ക്ഷീരപിണ്ഡപ്ലേപായൽ

മുഖസ്ഥാഃ പിടകാശ്ചൈവ

നാശം ഗച്ഛന്ത്യസംശയഃ

പുരു

സാരം: — എലവിൻമുളു പാലിലാച്ചു തേച്ചാൽ മുഖക്കുരുക്കൾ നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകും.

നീലീഹരണം.

തിലദിജീരസിദ്ധാത്മം

വിഷ്ണു ക്ഷീരണ ലേപായൽ

യസ്സപ്താഹം ജന്മേനീലീം

ചന്ദ്രവദനം ഭവേൽ.

പുരു

സാരം: — എളു, ജീരകം, കരിാജീരകം, വെൺകടുകു ഇവ പാലിൽ അരച്ചു തേച്ചാൽ ഏഴു ദിവസംകൊണ്ടു, മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന നീലി എന്ന രോഗം ശമിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല മുഖം ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ശോഭയുള്ളതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ഗൈരികം ശോണയശ്ചിത്വ

മേഘനാഭം നിശാഭയം

വിഷ്ണു രംഭാംഭസോ ലേപാൽ
സർപ്പാഹം നീലികാം ജയേൽ.

പു

സാരം:—കാവിമണ്ണ, ഇരട്ടിമധുരം, ചെറുചീര, മ
ഞ്ഞം, മരമഞ്ഞം ഇവ കടലിചാഴനീറിൽ അരച്ചു തേ
ച്ചാൻ നീലി ശമിക്കും.

കുചസംസ്കാരം.

വാജിഗന്ധാകണാകുഷ്ഠ-

വചാശ്വരി ലവംഗകം

നവനീ രാമബുസമ്മിശ്രം

ലേപാൽ കുഷ്ഠാൽ പൂശ്കൻ കുചാൻ.

പു

സാരം:—അമുക്കരം, തിപ്പലി, കൊട്ടം, വയമ്പ്, വി
ഴാലരി, കരയാമ്പു ഇവ വെണ്ണ വെള്ളത്തിൽ അരച്ചു തേ
ച്ചാൽ മുഖ വലുതാകും.

കോലമജ്ജാ ഹയാരിശ്വ

ഭുജംഗസ്യ ചസാ സമഃ

ഏതേഷാം മദ്നാൽ സ്രീണാം

കുചാസ്സംയാന്തി പിനതാം

പുൻ

സാരം:—പ.നിമുട മജ്ജ, അമുക്കരം, വിഴാലരി,
പാമ്പിൻ വസ ഇവ സമം അരച്ചു തേച്ചാൽ മുഖ വലു
താകും.

ശ്രീപണ്ണരസസംസിദ്ധം

തിലതൈലം വിഃലപഃയൽ

പതിതാവപി സങ്കുച്ഛാൽ

പീനോത്തംഗൗ ക്വചൗ സ്രിയഃ.

ൻ

സാരം:—വെങ്കടസ്വാമിജിന്റെ ഇല ഇടിച്ച് വിഴിഞ്ഞ നീരിൽ എണ്ണ ചേർത്തു കാച്ചി പുരട്ടിയാൽ വീണ മുലയും എഴുന്നേറുവരും.

ഡാഡിമീകല്പ സംസിദ്ധ-

കടുതൈലവിലേപനാൽ

സ്തനൗ ചാരുരചൗ പീനൗ

നിത്യം കുഞ്ചന്തുഗീദശഃ

൯൧

സാരം:—മാതളനാരങ്ങാ കല്പമാക്കി കാച്ചിയരിച്ച ചന്ദ്രകാഢിയെണ്ണ പുരട്ടിയാൽ മുല ഭംഗിയുള്ളതും ഉന്നത വുമായിത്തീരും.

തൈലം തിലോൽഗതം ഗവ്യം

ഘൃതം ചാജം പയസ്സമം

ബലാ ശ്യാമലതാ ഘോഷാ

ലജ്ജാപുഷ്പ നിശാദപയം

൯൨

ഏതേഷാം കല്പസഫിരം

പചേന്ത്യദഗ്നിനാ ശനൈഃ

തല്പേപനാൽ കുചാസ്മിണാം

ശീഘ്രം യാന്തി വിശാലതാം

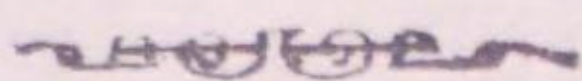
൯൩

സാരം:—കാരെള്ളിന്റെ എണ്ണ, പിശുവിൻനെയ്യ്, ആട്ടിൻപാൽ ഇവ സമം കുറുന്തോട്ടി, അമരി, ഉമ്മത്തിൻ കായ, തൊട്ടാവടി, മഞ്ഞൾ, മരമഞ്ഞൾ ഇവ കല്പമാക്കി ഇളംതീയിൽ സാവധാനത്തിൽ കാച്ചിയരിച്ചു പുരട്ടിയാൽ മുല വളരെ വേഗത്തിൽ വലുതാകും.

ബലാതണ്ഡുലതോയേന തൈലമേതൽ പിഞ്ചെട്ടി പിന്നോത്തുംഗൗ കുചൗ തസ്യാ ന പതന്തി കദാചന.

സാരം:—മേൽപായപ്പെട്ട എണ്ണ, കാടിയിൽ കുറഞ്ഞോട്ടി അരച്ചുകലക്കിയതോടുകൂടെ ചേർത്തു സേചിച്ചാൽ മേൽക്കാണിച്ച ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നതു കൂടാതെ മുല കരിക്കലും വീഴുന്നതുമല്ല.

അനംഗരംഗത്തിൽ ഭാവണാദിനിരൂപണമെന്ന നവമസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു.



ദശമസ്ഥലപ്രാരംഭം.

വശീകരണാദികം.

സാരമുഖ്യേ സംക്ഷേപാദവശീകരണമോഹനം കാമിനാം പ്രീതിജനകം കിഞ്ചിദത്ര നിഗദ്യതേ. ൧

സാരം:—കാമികൾക്കു മനസ്സന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്നതിനായിട്ട് അനേകം ശാസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു സാരമായിട്ടുള്ളവയെ സംക്ഷേപിച്ചു ത്രൈലോക്യമോഹനമായ വശീകരണവിധിയെ ഇവിടെ പറയുന്നു.

തിലകവശീകരണവിധി.

ലജ്ജാലുപ്തധൂകം ഹവ്യം നളിനീമൂലമേവ ച ഏതൽ വിഷ്ടപാ സ്വവീര്യേണ യഃ കുര്യാത്തിലകം

(പുമാൻ. ൨

തൽക്ഷണാദേവ നയതി വശതാം ഭവനത്രയം വാത്സ്യായനേന മുനിനാപ്രോക്തായോഗോയമുത്തമദ്യം

സാരം:—മുക്കുറി ഇരട്ടിമധുരം, താമരക്കിഴങ്ങ്, ഫവ്വിസ്സ് ഇവ അരച്ചു തന്റെ ശുക്ലത്തോടു യോജിപ്പിച്ചു പൊട്ടത്തോട്ടാൽ ഉടൻതന്നെ അവന്നു മൂന്നു ലോകവും വശഗമായിത്തീരും. ഇതു വാത്സ്യായനമുനിയുടെ അഭിപ്രായമാകുന്നു.

സിതാക്ഷമൂലം മഞ്ജിഷ്ഠാ വചാ മുസ്സാ സകഷ്ടകം സ്രീയോനിശോണിതേനൈതദേകീകൃത്യ ലലാടകേ () ശുഭം തിലകമാധത്തേ യസ്സ ലോകത്രയം ക്ഷണാൽ കൃതജ്ഞഃസ്വപശംകുൽക്കാൽ സപുമാൻനാത്രസംശയഃ. ()

സാരം:—വെള്ളെരിപ്പിൻചേർ, മഞ്ചട്ടിപ്പൊടി, വയമ്പ്, മുത്തങ്ങ, കൊട്ടം ഇവ അരച്ചു സ്രീയോനിശോണിതത്തോടുകൂടെ നൊറിയിൽ പൊട്ടു തൊടുന്നതായാൽ അവൻ എല്ലാ ലോകങ്ങളും വശത്തായിത്തീരുന്നമെന്നുള്ളതിനായൊരു സംശയവുമില്ല.

ഗോരോചനാഞ്ച സംഭാവ്യ സ്വപുഷ്പരൂപിണേ യാ കുൽക്കാത്തത്തിലകം ഫാലേ സാ പതിം മോഹയേൽ

(ഭൂശം. ൩)

സാരം:—തന്റെ ആത്മവത്തിൽ ഗോരോചനം ചാലിച്ചു നൊറിയിൽ പൊട്ടു തൊടുന്നതായാൽ അങ്ങനെയുള്ള സ്രീകു സ്വഭത്താവു വശഗനായിത്തീരും.

തഗരം വിപ്പുലീമൂലം മേഷഗൃംഗീ കണാ ജടാ ഏതൽ സമം സ്വപഞ്ചാംഗമലൈന്നീതൈപകതാം (സുധീഃ. ൭)

മധുനാ തിലകം കുൽക്കാൽ യഃ ക്ഷോണീസുതവാസരേ ജഗത്സർവം വശീകുൽക്കാൽ സ പുമാൻ നാത്രസംശയഃ

സാരം: — തകരം, കാട്ടുതിപ്പിലിപ്പേര്, ആട്ടുകൊട്ടവാ
ല, തിപ്പലി, ജടാമാഞ്ചി ഇവ സമം പഞ്ചെന്റിയങ്ങളിൽ
നിന്നുണ്ടാകുന്ന മലങ്ങളോടുകൂടി യോജിപ്പിച്ചുരച്ചു തേ
നിൽ ചാലിച്ചു ചൊവ്വാഴ്ച പൊട്ടുതൊടുന്നതായാൽ ജഗ
ന്നോഹനനായിത്തീരമെന്നതിന്നു സംശയമില്ല.

അഞ്ചുനവിധി

മഹാഷ്ടമിദിനേ യസ്യ ശുശ്രാണേ നരമസ്തുകേ
പതിതം കഞ്ജളം വാശപാ മോഹയേനയനാഞ്ജനാൽ.

സാരം: — കൃഷ്ണപക്ഷാഷ്ടമിദിവസം ശുശ്രാണത്തിൽ ത
ലയോട്ടിലുള്ള മഷി എടുത്തു കണ്ണിലെഴുതിയാൽ കടുയരൂ
വിശ്വമാഹനമായിത്തീരും.

രോചനം കേസരം കന്യാ ശിലാ ചൈലിവിലോചന
യോജയേ, ഷ്ടിപഥഗം സർവ്വമേവ വിമോഹയേൽ. ൧൦

സാരം: — ഗോരോചനം, താമരയല്പി, കാട്ടുപാവൽ,
മനയോല ഇവ സമം അറച്ചു ശിലയിൽ തേച്ചുണക്കി ക
ത്തിച്ചെടുക്കുന്ന മഷി കണ്ണിലെഴുതിയാൽ നോക്കുന്നതെ
ല്ലാം വശത്തായിത്തീരും.

താലീസകഷ്ണരഗരൈല്പിപ്താ ക്ഷൗമീം സുവർത്തികാം
സിദ്ധാത്മതൈലേ നിക്ഷിപ്ത കഞ്ജളം നരമസ്തുകേ ()
പാതഃയദഞ്ജനാത്തസ്യ സർവ്വം ഭവനരൂപേ
ദൃഷ്ടിഗോചരമയാതഃ സർവ്വം ഭവതി ദാസവൽ. ൧൧

സാരം: — താലീസവരും, കൊട്ടം, തകരം ഇവ അ
രച്ചു വെളുത്ത പട്ടിൽ പുരട്ടി തിരിയാക്കി കടുകെണ്ണയിൽ
മുക്കി കത്തിച്ചു തലയോട്ടിൻ മഷിയെടുത്തു കണ്ണിലെ

ഴതിയാൽ മൂന്നു ലോകത്തിലുള്ള സർവ്വം വശഗമാത്തിരും.
 തിലകിഞ്ജലും ഫലിനീരോചനാനം തഥാഞ്ജനം
 പുഷ്പാക്ഷഃയാഗേ വിഹിതം ദമ്പത്യോഃശാമനം വരം.

സാരം:—എള്ളു, താമരയല്ലി, ഞാഴൽപ്പൂവ്, ഗോ
 രോചനം ഇവ അരച്ചു ശീലയിൽ പൂർത്തി കത്തിച്ചെടുത്ത
 മഷി പൂയവും ഞായറാഴ്ചയും കൂടിയ ദിവസം കണ്ണിലെഴു
 തിയാൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ അന്യോന്യം വശഗരായി
 ത്തിരും.

മുണ്ണുവിധി

കാകജംഘാ സിതാ പാക്ഷൗ ഭ്രാമരൗ കുഷുമല്ലലം
 മതംഗജരസശ്ശൈഷാം മുണ്ണുക്ഷിപ്തം വിമോഹഃയത്.

സാരം:—വെളുത്ത കാക്കക്കൊടി, വണ്ടിൻചിറക്,
 കൊട്ടം, ചെങ്ങഴനീക്കിഴങ്ങ്, കണ്ടിവെണ്ണ (?) ഇവ പൊ
 ടിച്ചു തലയിൽ തിരുമ്മിയാൽ ജഗന്മോഹനമാകുന്നു.

സപ്തമുദം ശിവാക്ഷൗ സാക്ഷൗണ്യം സമാംശകം
 അമീഷാം ശിരസി ക്ഷിപ്തം മുണ്ണം പരമമോഹനംമതേ

സാരം:—ഏഴിലംപാല, തുറാക്ഷം, തുണിയാകം ഇ
 വ സമം പൊടിച്ചു തലയിൽ തിരുമ്മിയാൽ ഏറവും മോ
 ഹനമായിരിക്കും.

ഭക്ഷണവിധി

ആന്ത്രാദി സർവ്വം നിഷ്കാസ്യ ഖഞ്ജരീടോദരം കുജേ
 പൂരയിതവാ സ്വപ്നീയേണ ശരവദ്യുഗളേ ക്ഷിപേത്. മനു

മുദ്രാകൃതപാ തദേകാന്തേ സപ്താഹം ധാരയേൽ സുധീഃ
പത്മാനിഷ്ഠാസ്യ സഃപിച്യ വടീം കൃതപാ വിശോഷ
(യേൽ. ൧൭)

സാ ഭക്ഷണവിധാനേന ഭീയമാനാ പരസ്വരം
ബന്ധ്യോമ്മോഹജനനീ കീർത്തിതാ വടീഃകാത്തമാ.

സാരം:—കാട എന്ന പക്ഷിയുടെ വയറുകീറി കടൽ
മുതലായവ എല്ലാം കളഞ്ഞു സ്വപിച്യംകൊണ്ടു നിറച്ച്
കുരു ചട്ടിയിലിട്ടു വേറൊരു ചട്ടികൊണ്ടടച്ച് ശീലമണ്ണു
ചെയ്തു എഴുദിച്ചസം വെച്ചിരുന്നു' അനന്തരം എടുത്തു
തുറന്ന് അരച്ചു വടകമുണ്ടാക്കി ഉണക്കി ഭാര്യഭർത്താക്ക
ന്മാർ ഭക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അവർ അന്യോന്യം അനുരാഗം
ദികൾ ഉണ്ടാകും. ഈ വടകം വളരെ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ള
താകുന്നു.

ലേപനവിധി

യഃ സ്വരേതസ്സമാദായ രതാന്തേ സപ്യപാണിനാ
വാമപാദേ സ്രീഃയാ ലിമ്പേൽ സാ തസ്യ വശഗാ ഭ
വേൽ. ൧൯

സാരം:—സംഭോഗാവസാനത്തിൽ തന്റെ വീര്യം
വലത്തു കൈകൊണ്ടടുത്തു സ്രീയുടെ ഇടത്തുകാലിന്റെ
പാദത്തിൽ തേക്കുന്ന ആളിന് ആ സ്രീ എന്നും വശമാ
യിരിക്കും.

യാ ഭോഗശേഷേ കാന്തസ്യ ലിംഗം വാമാംശ്രിണാ
(സ്പൃശേൽ
യാവദായുർഭവേദാസസ്സ തസ്യ നാത്ര സംശയഃ. ൨൦

സാരം:—സംഭോഗാവസാനത്തിൽ സ്ത്രീ തന്റെ ഇടത്തു കാൽകൊണ്ടു പുരുഷന്റെ ലിംഗത്തിൽ സ്पर्ശിക്കുന്നതായാൽ ആയുസ്സുള്ള കാലമത്രയും ആ പുരുഷൻ നിശ്ചയമായും അവളുടെ ദാസനായിത്തീരും.

കാപോതവിഷ്ണു സിന്ധുരം മധുകൈസ്സമഭോഗൈകഃ
ലിപ്താ ലിംഗം ഭജേദ്യദംസാ വശഗാ സ്ത്രീഭവാനംഗനാ.

സാരം:—മാടപ്രാവിന്റെ കാഷം സിന്ധുരം എരുട്ടിമധുരം ഇവ സമം അരച്ചു ലിംഗത്തിൽ പുരട്ടി യാതൊരുത്തിയെ സംഭോഗംചെയ്യുന്നുവോ അവൾ അയാൾക്കു് എന്നം വശമായിരിക്കും.

ഘനസാരം സഭല്യകമേലഞ്ച മധുനാ സഹ
വിഷ്ണു ലിപ്താഭവജോയാഞ്ച ബ്രജേത്സാവശഗാ ഭവേൽ

സാരം:—വച്ചുക്കപ്പരം, വലകപ്പയറനി, ഏലത്തരി ഇവ അരച്ചു തേനിൽ ചാലിച്ചു ലിംഗത്തിൽ തേച്ചുകൊണ്ടു സംഭോഗംചെയ്താൽ ആ സ്ത്രീ എന്നും അവന്നു വശമായിരിക്കും.

ധൂപവിധി

ചന്ദനം കുങ്കുമം കുഷ്മുദം കുളിരംഗം കസുമം ജലം
ദേവദന്ധം സംചിഷ്ടം മധുനാ സഹമിശ്രയേൽ. ()
ചി.താമണിരിതിച്ചൊതോ ധൂപഃ പരമശോഭനഃ
ഏഷ പ്രയുക്തോ വിധിനാ സർവ്വകാർത്ഥാണി സാധ

(യേൽ. ൨൪)

സാരം:—ചന്ദനം, കുങ്കുമം, കൊട്ടം, കാരകിലിൻപൂവ്,

ഇരുവേലി, ദേവതാരം ഇവ അരച്ചു തേൻ ചേർത്തുള്ള ധൃ
വാ സർവ്വകാര്യസാധകമാകുന്നു. ചിന്താമണി എന്ന
പ്രസിദ്ധമായ ഈ ധൃവം ഏറ്റവും ശോഭനമാകുന്നു.
ഏലം സജ്ജരസസ്താക്ഷ്യം ചന്ദനം യുവതി വചാ
ശൃംഗീ ചൈദിസ്സമൈർ പാൽ സർവ്വവിശ്വം വിമോ

(ഛായേൽ. ൨൦

സാരം:—ഏലത്തി ചെഞ്ചെലും മാക്കീരക്കല്ല ച
ന്ദനം ഇരുവേലി വയമ്പു കർക്കടകശൃംഗീ ഇവകൊണ്ടുള്ള
ധൃവം സർവ്വവിശ്വമോഹനമാകുന്നു.

ഗുരൂപദേശപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതായ

ചില വശീകരണവിധി.

(അഥ കാമേശ്വരമന്ത്രഃ)

പ്രാകുകാമേശ്വര ഇത്യുക്തപാ പ്രണവാദിതത്തൊമുകീ
ആനന്ദാനന്ദ ഇത്യേവം ഓം താം ക്ലീം തതഃ പദം
അയം കാമേശ്വരോമന്ത്രഃ കദംബകസുമൈസ്സഹ
പലാശകസുമൈർവാഥ സംജപ്തപായുതസംഖ്യകം
തഥാ ദശാംശഹോമേന സർവ്വസിദ്ധിപ്രദഃ സ്മൃതഃ.
അനേന ജപ്തം പുഷ്പാദി ദത്തം പരമമോഹനം

(അഥ ചാമുണ്ഡാമന്ത്രഃ)

ഓം ജയേതി.

ചാമുണ്ഡേ മോഹയാഥൈനാം വശതാം നയചാമു
സ്വാഹാവദാന്ത ഇത്യുക്തപാ ചാമുണ്ഡാമന്ത്ര ഉത്ത
പലാശകസുമൈരേതേല്പക്ഷം ജപ്തം ദശാംശതഃ
ഹോമേന വാമവിധിനാ സർവ്വസിദ്ധിം പ്രയച്ഛതി

ഇതി മന്ത്രേണ ജപ്താനി സപ്തധാ കസുമാനിച
ദത്താനി വശതാം കയ്യഃ കാമിനീം നാത്ര സംശയഃ.

(പത്മിനീവശീകരണം)

കാമേശ്വരവദം പൂർവ്വമോങ്കാരാദ്യഥ മോഹയ
സ്വാഹാന്ത്യം ക്രമതോ മന്ത്രം നാഗവല്ലീദളേ ക്ഷിപത്
പുഷ്പേണ മധുയുക്തേന രവിവാഭേഭിമന്ത്രിതം
ശതധാ ദീയമാനന്തൽ പത്മിനീം വശതാം നയേൽ

(ചിത്രീണീവശീകരണം)

കാങ്കാരദിതയം പ്രോക്തവാ വിഹംഗമവദദായം
കാമദേവായ തസ്മൈ ച സ്വാഹാന്ത്യസ്യം മനോഭവഃ
വിഷ്ടവാ ജ്ഞേതീഹലം രംഭാമൃലതായേന ഭാവയേൽ
സംശോഷ്യ ഭാൺകിരണൈർനാഗവല്ലീദളേ ക്ഷിപത്
നിമന്ത്ര ഗാനേന മന്ത്രേണ ചിത്രീണീ വശഗാ ഭവേൽ.

(ശംഖിനീവശീകരണം)

കാന്തതശ്ചേയമിതി ച സ്വാഹാന്തം ച വദദായം
അയം മഹാസിദ്ധമന്ത്രഃ കഥിതഃ പൂർവ്വസ്മരിഭിഃ
പുനഃ പുനഃ സഞ്ജപ്തം മൂലം തഗരസംഭവം
ചതുരവ സന്ദദ്യാൽ ശംഖിനീ വശഗാഭവേൽ.

(ഹസ്തീനീവശീകരണം)

കാരോധുരിയശ്ചൈ കാമദേവായചേത്യഥ
സ്മൈസ്വാഹാന്തേതി കഥിതോമന്ത്രശ്രേഷ്ഠോ മുനീശപത്നൈ
പാതവക്ഷം സമ്പിച്ഛ മധുനാഥ നിമന്ത്രയേൽ
പുനഃ പുനഃ തദ്ദാനാൽ ഹസ്തീനീ വശഗാഭവേൽ